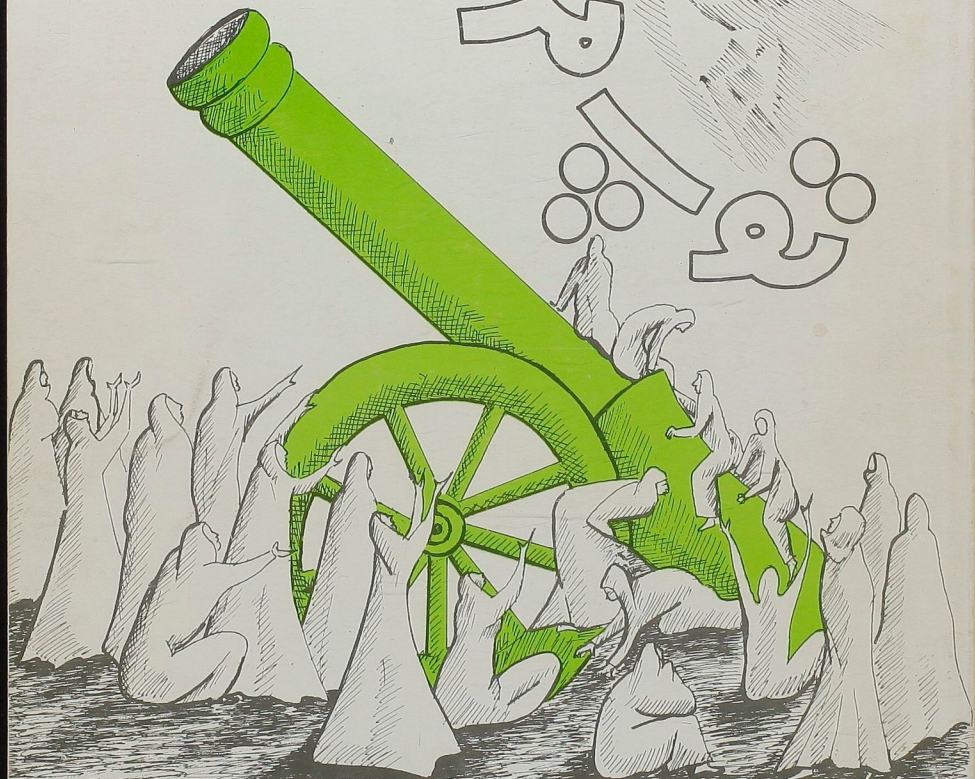
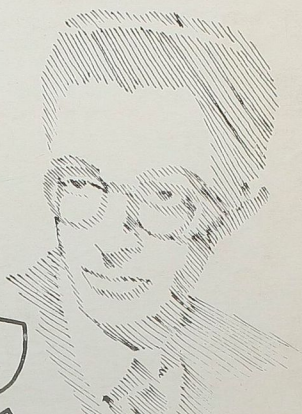

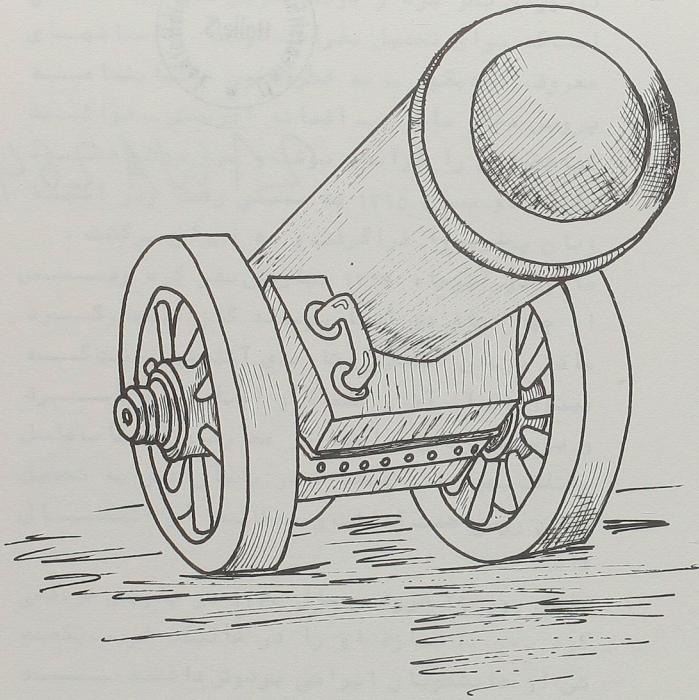
تعمیر و آبادی

اثر: صادق هدایت

توپ مرواری

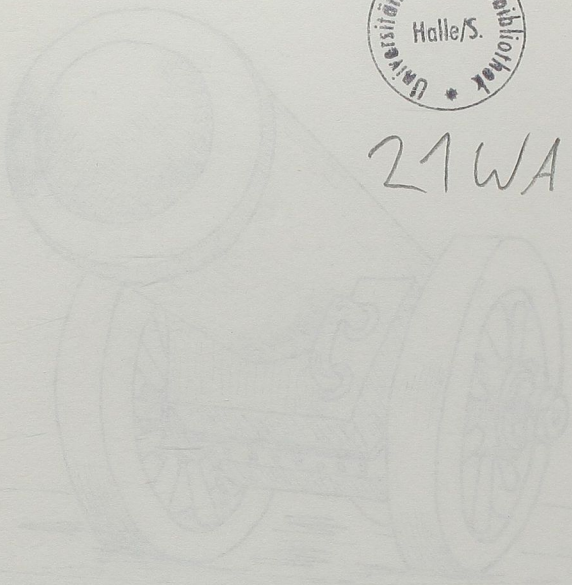

اثر: صادق هدایت

کتابخانه پسته

21WA264

کتابخانه پسته

مادق هدایت .

وی فرزند اعتضادالملک و از خاندان اشراف ایران است . پدران وی پیوسته شاغل مقامات عالی دولتی و مناصب نظامی بودند . مادق در ۲۸ بهمن ۱۲۸۱ در تهران تولد یافت . او بیشتر عمر خود را در تهران بسر برد و طولانی ترین سفر وی هنگامی است که برای تحصیل بفرانسه رفت . داستانهای معروف زنده‌بگور - سه قطره خون - نمایشنامه پروین دختر ساسان - افسانه آفرینش - فوآند گیاهخواری را در آنجا نوشت و سپس بوطن خود بازگشت و بسال ۱۳۱۵ به بمبئی رفت و در آنجا زبان پهلوی را فراگرفت و به ایران برگشت .

صادق در آذرماه ۱۳۲۹ پاریس سفر کرد و پس از چهار ماه در آنجا بوسیله گاز انتحارکرد صادق بزبان انگلیسی تا حدی آشنائی داشت که میتواند از آثار علماء و ادبا بهره ببرد و بوسیله زبان فرانسه از معارف و ادبیات ملل مختلف بهره مند میشد . در پایان عمر به تحصیل زبان روسی همت گماشت و بمطالعه آن اشتغال داشت .

صادق روز ۱۹ فرودین سال ۱۳۳۰ در پاریس خودکشی کرد جنازه او را در حالیکه قریب یکصد تن از دانشجویان ایرانی بردوش داشتند به قبرستان پیرلاشفر حمل و در آنجا دفن کردند . . .

در حاشیه توپ مرواری ○○○○○○○○

داستان جذاب توپ مرواری تنها یک اثر ادبی نیست. زیرا از دهانه این توپ عقده‌های گلوله شده جامعه ایرانی بوسیله شعله‌های آتش قلم سحرانگیز صادق هدایت غرش‌کنان بیرون می‌ریزد. گلوله‌هایی که پایه‌های پوسیده جامعه خرافاتی ایران را بلرزه می‌اندازد، و سرانجامی جز اینکه بر سر سرنشینان خود - مانند آواری فرو ریزد چیز دیگری در پی ندارد.

داستان توپ مرواری همانند "افسانه آفرینش" و "کاروان اسلام" او - حقایقی است مستندکه

بصورت داستان از عمق جامعه مفلوک ایران سر چشمه می گیرد. واقعیات تبست ملموس که هدایت با استادی تمام با زیگران آنرا مجبور می کند در مقابل آیینه فکر و روح خود لخت و عریان شوند. او گامی فراتر می رود ، و خوانندگان آثار خود را بدنبال با زیگران داستانهایش به هیاکسل مضحکی بدل میکند ، و بمعرض نمایش می گذارد .

توپ مرواری داستان مردمانیست ، که در زیر چرخهای غول پیکر و زنگ زده خرافات مذهبی له شده اند - و در تب مرگبار زخمهای خود می لولند . هنر صادق هدایت در این است که این زخمها را باز می کند ، و با نشان دادن عفونت این زخمها درماندگی و اماندگی خود له شده او را نمایان می کند . مردمانیکه مسخ شده - تو خالی - با عقایدی مندرس و کهنه - تنها و بی کس - رها شده در گرداگرد توپ مرواری ظاهر ، وبعد بخاک کشیده می شوند .

تراژدی مرگ صادق هدایت - هاله غم انگیزی در پیرامون شخصیت ادبی و علمی او پدید آورده و داوری راستین را در باره آثار او مشکل کرده است . اما هر چه از ماجرای مرگ او فاصله می گیریم - شخصیت والا و نجیب او را بیشتر از پیش احساس میکنیم . او با اخلاق و ادب دیکته شده نمایندگان مذهب حاکم در جامعه ایران سر ستیز دارد . هدایت همان کسیست که اندیشمندان

ایرانی در آرزوی ظهور او بودند .
علامه محمد قزوینی که خود آخوندزاده و تحصیلات
وسیع آخوندی دارد، وچنانکه می نویسند بدرجه
اجتهاد نائل آمده بوده - در نامه‌ای به یک
دوست، و آخوند همزمان خود سیدحسن تقی‌زاده
می نویسد :

.... از این باب " مناظره شب و روز" که در کاوه
افتتاح فرموده‌اید بسیار بسیار محظوظ شدم و بنظر
بنده مفیدترین ابواب آن است.... چه تاکنون
کسی باین صرافت نیفتاده بوده است. یا آنکه
جرات و جسارت این را نداشته بوده است و من
خیال می کنم.... باید این باب را وسعت داد،
یعنی باجرات تر در آن قدم نهاد و تجدید کارولتر
را نمود. یعنی همان خدمتی را که ولتر درخصوص
عیسویت کرد.... آخرتا کی باید از این
Monstruosité ها پرده پوشی کرد. در این
هزار و سیصد سال هر وقت کسی پیداشد و دهن باز کرد
که چیزی بر ضد این موهومات و خرافات و ظلمات
متراکمه... بگوید او را تفسیق و تکفیر و طرد
و قتل کردند، و حالا دیگر قدرت قواد بکلی
شکسته و لسه شده است. ولی آن ظلمات همان
طور سرتاسر قلوب مظلومه مسلمانان را فرا گرفته
است و آنجاها خیمه زده است. * بایید آخر
یک تفهیم ریبیـدا بشـود کـه
جرات کـرده بـگوید.... و من

یقین دارم که در ایران بخصوص این جارچی نور خیلی مستمعین پیدا خواهدکرد. چه فی الواقع ایرانیها خیلی با هوش و ذکاوت هستند وهمینطور که این خرافات را بواسطه کثرت قائلین وتکرار قول قبول کردند - بطریق اولی حقایق نورانی را قبول خواهند کرد. اقلاً" عناصر با هوش ویا فطانت آنها قبول خواهندکرد، و اقل اقل اگر در ظاهر هم قبول نکنند در باطن خواهند پذیرفت و اساس عمیق موهومات در قلوب آنها قدری تزلزل پیدا خواهد کرد (۱)

و بالاخره آن کسی را که علامه محمدقزوینی در انتظارش بود پیدا شد، و "جارچی نور"گردید صادق هدایت "جرات و جسارت" ولتر را داشت واگر او را با ولتر فرنگیان برابر میشماریم هرگز خطا نکرده ایم. افسوس که او را خیلی دیر شناختیم، و در راهیکه مردانه بخاطر نجات میهنش ایران انتخاب کرده بود تنها گذاشتیم. اگر جای او در میان مبارزان آزادی ایران خالیست، اما آثار او گرمی بخش محفل آزاد مردان ایرانست.

یادش گرامی باد

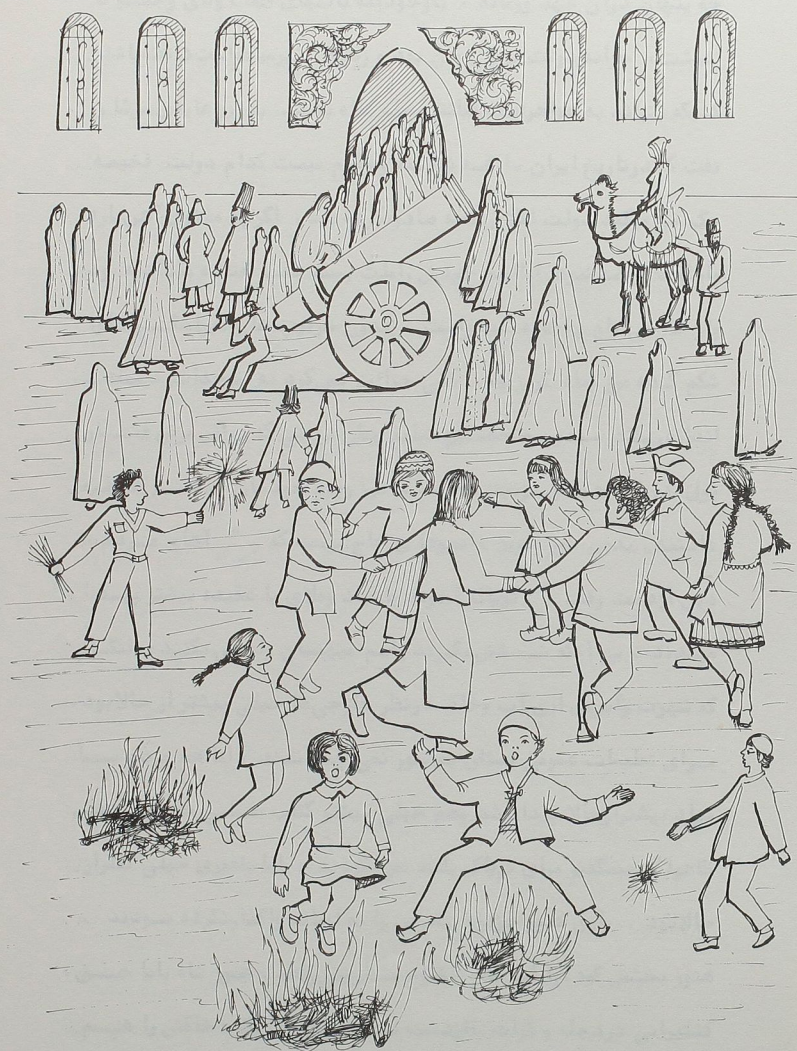
بهرام چوبینه

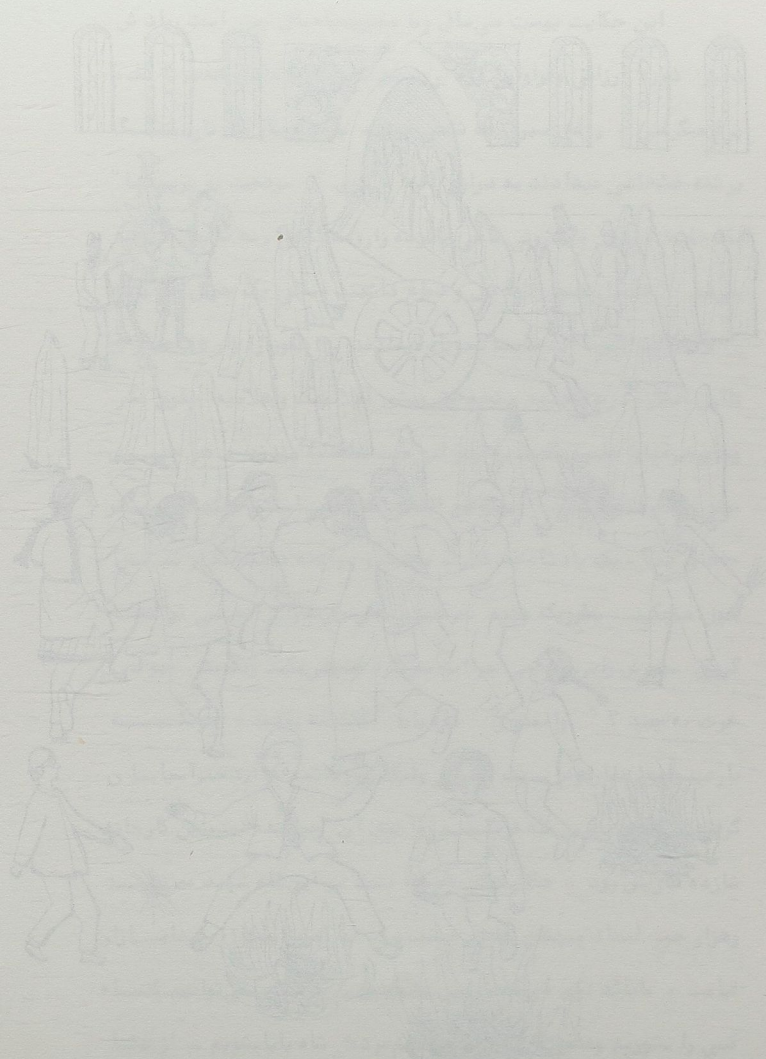
۸۴/۹/۴

(۱) کتاب نامه های قزوینی به تقی زاده بکوش
ایرج فشاری. ولترطنزنویس مشهور فرانسوی

اگر باورتان نمی شود بروید از آنهاییکه دوسه خشتک ازمن و شما
بیشتر جر داده اند ببر سید . گیرم که دورهٔ برو بروی توپ مرواری را
ندیده باشند . حتما " از پیرو پاتالهای خودشان شنیده‌اند . این دیگر
چیزی نیست که من بخواهم ازتونگم دریاورم ؛ عالم و آدم میداند
که در زمان شاه شهید توپ مرواری ، توی میدان " ارگ " شقورق روی
قنذاقه اش سوار بود ، برو بر نگاه میکرد ، بالای سرش دهل و نقاره میزدند .
هرسال شب چهار شنبه سوری دورش غلغله شام میشد ؛ تا چشم کار میکرد
مخدرات یائسه ، بیوه‌های نروک و چروکیده ، دخترهای تازه شاش‌کف
کرده ، ترشیده‌های حشری یا نابالغهای دم‌بخت ازدور و نزدیک هجوم
میاوردند و در این توپ طواف میکردند . بطوریکه جانبود سوزن بیندازی
آنوقت آنهایی که بختشان یاری میکرد ، سوار لولهٔ توپ میشدند ، از زیرش
در میرفتند یا اینکه دخیل به قنذاقه و چرخش میبستند ، یا اقلا " یکجای
تنشان را بان میمالیدند ، نخورد نداشت که تا سال دیگر بمرادشان
میرسیدند ؛ زنهای ناامید امیدوار میشدند ، ترشیده‌ها ترگل و ورگل
میشدند ، خانهٔ بابا مانده‌ها بخانهٔ شوهر میرفتند . زنهای نروک
هم دوسه تا بچهٔ دوقلو از سر و کولشان بالا میرفت و بچه‌هایشان هم
بهانه میگرفتند که ؛ " ننه جون من نون میخوام . " قراول نگهبان
توپ هم تا سال دیگر نانش توی روغن بود ؛ دو تا چشم داشت ، دوتای دیگر
هم فرض میکرد و توپ را میپائید که میادا خاله شلخته‌ها بلندش بکنند و
تا دنیا دنیاست آترا وسیلهٔ بخت گشائی خودشان قرار بدهند .

این حکایت بیست سی سال و یا صد و پنجاه سال پیش است . یادش
بخیر دورهٔ ارزانی و فراوانی بود . پنجشاهی که میدادی هفت تا تخم
مرغ میگرفتی ، روغن سیری سه شاهی بود ، با صد دینار یک نان سنگ
برشته خشخاشی میدادند به درازی آدم ، توی " سرتخت بر بریها "
یک خانهٔ بیرونی و اندرونی ماهی پانزده زاروسه شاهی وسه تا پول کرابه
میرفت . معقول هنوز زنها دل و دماغ داشتند و سالی یک جوال گو پنده
" لا اله الا الله " به جامعه تحویل میدادند . هنوز زه وار هر چیزی
تا این اندازه در نرفته بود و تخم لق منشور آتلانتیک و اعلامیه حقوق بشر
و سایر حرفهای غلبه سلمبه را توی لب ملت نشکسته بودند - هر چیزی
معنی و اندازه ای داشت . اینجاست البته نه بطور استثناء بلکه مثل بیشتر
جاهای دنیا ، یک پادشاه قدر قدرت مستبد و دو آتشه داشت که از سیلیش
خون میچکید ، بطوریکه هفت نفر هیزم شکن مازندران نمی توانست
گردن ستبرش را بزند و کسی جرأت نمی کرد فضولی بکند و بگوید " ابولی
خرت به چند ؟ " و اسمش را " شاه بابا " گذاشته بودند ، چونکه
بارعیتهایش نداشت - یک اندرون ولنگ و واز داشت که از دختر آسیابان
گرفته تا دختر پطرس شاه فرنگی را توی آن چپانیده بود و این کارخانه
شازده سازیش بود . حالا خیلی حرفها پشت سر این شاه شهید میزنند
و هزار جور اسناد و بهتان بهش میبندند . اما امروز اینجا ، فردابازار
قیامت ، ما باید توی دو وجب زمین بخوابیم . سرپیری نمی توانیم گناه
کسی را بشوریم و مشغول ذمهٔ مردهٔ آنهم مردهٔ شاه بابا بشویم - از شما

چه پنهان در آن عهد و زمانه ، با وجودیکه بانکهای جفت و تاق وجود نداشت ، خزانه دولت پر و پیمان بود و زهره شیرمبخواست داشته باشد کسیکه بتواند به جواهرات سلطنتی چپ نگاه بکند . بدون عایدی سرشار نفت که در تاریخ ایران سابقه نداشته و معلوم نیست کدام دولت فخمه سگ خور میکند دولت افلاس نامه صادر نکرده بود . اگر چه مشتری آهن پاره و اسلحه قراضه نبود اما اسم خودش راملت پست عقب افتاده نگذاشته بود و از خارجی وام و اجاره نمیخواست . بدون سرتیپ ها و امیر لشکر های شکم گنده مرز پناه گریز با کسی جرأت نمی کرد به سرحداتش دست اندازی بکند ، بدون متخصصین تبلیغ وطن پرستی که در اثر مرض فشار پول در خارجه معلق بزنند ، مردم به مرز و بوم خودشان بیشتر علاقه داشتند . بدون سوز و بریز رادیوهای خاج پرست که : " آهای مردم ، دین از دست رفت " گویا که آخوند با سواد و ملای با عقیده بیشتر پیدا میشدند . بی آنکه شب شش بگیرند و اسم میهنشان را عوض بکنند ، انگار که شهرت و آبروی این آب و خاک در نظر خارجی ها خیلی بیشتر از حالا بود . برای تعلیمات عمومی پستان به تنور نمی چسبانند ، اما هم مردم با سواد بیشتر از حالا پیدا میشد و هم خیلی بیشتر کتاب حساسی چاپ میکردند . ظاهرا "چوب تکفیر برای تریاک بلند نمی کردند ، اما وافوری خیلی کمتر از حالا بود . باری هنوز جزیره بحرین را به ارباب و اگذار نکرده بودند . هنوز بخشش کوه آرا را فتح الفتوح بشمار نمی رفت ، هنوز شاه بابا حق کشتیرانی در درجله و فرات را از دست نداده بود و یک تکه خاکش را هم

به افغانها حاتم بخشی نکرده بود و برای تمدید قرارداد نفت جنوب هم مردم را دورکو چه نرقصانیده بود ، اما اسم خودش را هم کبیر و نایفه ، ظیم الشاء ن گذاشته بود . خلاصه آنکه حساب و کتابی درکار بود ، هنوز همه چیز مبتذل نشده بود ، مردم بخاک سیاه ننشسته بودند و از صبح تا شام هم مجبور نبودند که افتخار غر غره بکنند و به رجاله بازیهای رجال محترمشان هی تفاهر و تخرخر بنمایند و از شما چه پنهان ، مثل این بود که آبادی و آزادی و انسانیت هم یک خرده بیشتر از حالا پیدا میشد .

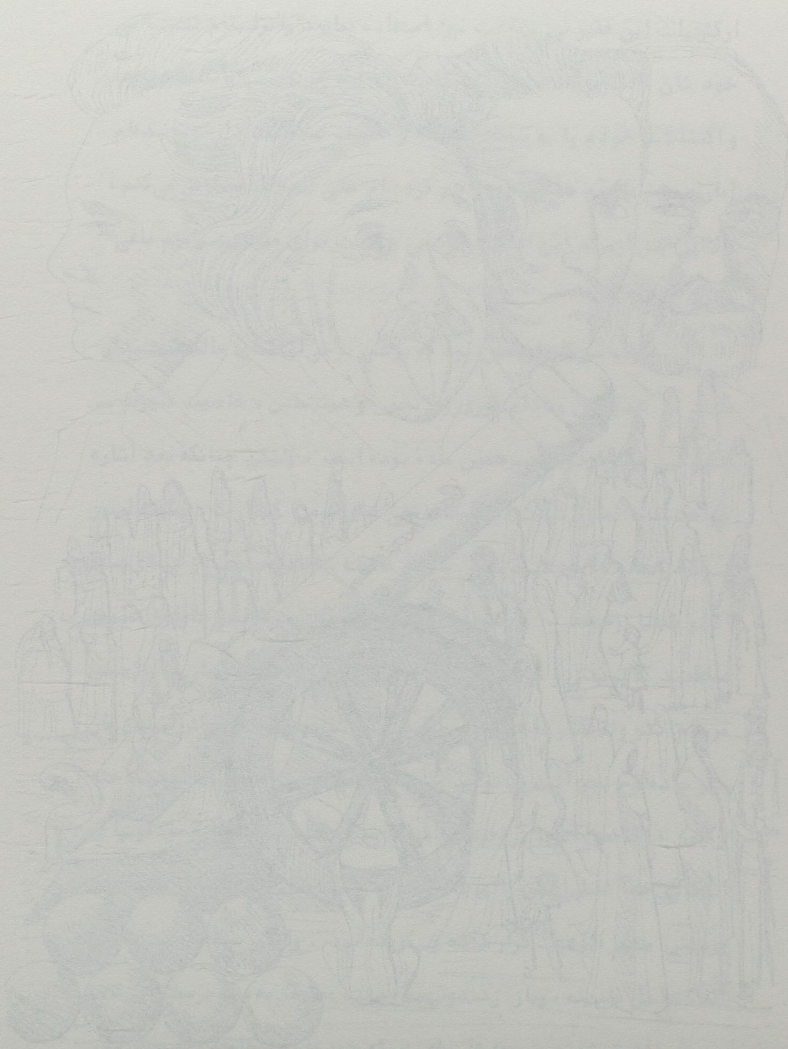
برگردیم سر موضوع توپ مرواری خودمان : - گفتیم قرا و ل نگهبان کشیک میداد که خاله شلخته ها توپ را بلند نکنند . حالا شما گمان میکنید توپ مرواری یک چیز فسقلی بود که میشده آنرا زیر چادر و چاقچورشان قایم کنند و جیم شوند ؟ العیاذ بالله این یک اشتباه لپی است و سانمی دانیم چطور چنین خطائی از لای فاق قلم خود نویس ما بیرون جست . برای اینکه درازی لوله ، این توپ هفت قدم و شعاع دهه اش هفت اینچ و وزن گلوله اش دست کم ۷۷ کیلوگرم و وزن لوله آن هفت خورا بوده است . بعلاوه هفت کارمند ویژه یکی برای باروت ریزی ، دومی برای سنبه زدن ، سومی برای کهنه تپاندن ، چهارمی برای گلوله انداختن ، پنجمی برای فتیله گذاشتن ، ششمی برای فنداقه نگهداشتن و هفتمی برای فرمان آتش دادن داشته . و همینکه در میرفته . هفت متر عقب میزد و هفت کارمند محترم خود را هر دفعه بی ریا زیر می گرفتند . است . در این صورت یک چیز باین نکره ای را رستم دستان که سهل است ، عوج بن

— عنق هم سگ کی بود که بتواند از سرجایش تکان بدهد . — اما لوله؛
این توپ نه تنها از هفت جوش و از هفت فلز گرانبها : آهن و سرب و برنج
و اذیرو روی و مس و انتیمون ترکیب یافته بود ، بلکه عنصر مهمی بنام
کانتاریدین Cantharidine در آن وجود داشت . (ناگفته نماند که
مابطور کلی بعلت بخل وضنت و خبث جبلت و شرطیعت ، افزایش میزان
دقیق مواد ترکیب کننده خودداری میکنیم و همچنین نمی‌گوئیم وزن ویژه
و حساسیت این مفرغ که در اثر مالش و سایش در هر سال هفت درصد از
آن می‌کاهد و به تشعشع نامرئی آن هفت در هزار می‌افزاید و قدرت استحکام
و مقاومت این فلز چقدر است و نیز افزایش این مطلب در بیخ میورزیم و اگر
لوله این توپ را از فاصله هفت متر روی ساختمان سه اشکوبه خانه خستی
برسم یادگار ول بکنند ممکن است طبقه اول و دوم ابداً " آسیب نبیند ، اما
زیر زمین و آب انبار در صورتی که مجزایا شد بکلی خراب شود و اینکه اگر آنرا
تبدیل به مفتول بسیار نازک ذره بینی به قطر هفت هزارم میلی متر بکنند ،
به احتمال قریب به یقین میشود گفت که هفت دور به کمر کوه زمین پیچیده
می‌شود . و یا اینکه اگر فلزش را ذوب بنمایند میشود با آن ۷۷/۷۷۷ سوت
سوتک امریکائی ساخت . — البته این حقیر نابغه عظیم الشان گمنامی
هستم که بعد ها دنیا قدم را خواهد شناخت و مجسمه ام را خواهند ریخت
و برای فقدانم آب پیاز توی چشمشان خواهند چکانید " ننه من غریبم "
راه میاندازند و روی قبرم گل لاله عباسی نثار خواهند کرد . اما برای اینکه
می‌باید دانشمندان اروپا مانند انیشتین و لانتزون و مادام کوری و ادیسون

از کشفیات این فقیر بی بضاعت سوء استفاده نمایند و آنرا بنام نامی
خود شان قالب بزنند . تازمانی که Patent پاتنه اختراعات
و اکتشافات خود را به صحه ملوکانه و مقامات صلاحیت دار نرسانده ام
آمار صحیح و ارقام دقیقی که فراهم کرده ام علی العجاله مفشوش می کنم ،
تالاقل پس از مرگم این افتخار تاریخی در بست برای میهن عزیزم باقی
بماند .

حرف سرکانتاریدین بود که بزعم برخی از علمای عالیمقدار
مانند : عدیصون و مادام قوری و لانجون و عینشطین ، خاصیت شهوت -
انگیز این توپ ازدولت سرهمین ماده بوده است . ولیکن چنانکه بعد اشاره
خواهد شد . معلوم نیست زرادخانه چی های بومی کستاریکا ، چگونه این
ماده را بدست آورده بودند . باز هم ناگفته نماند که بعضی از علمای بسیقو
آنالو طبیقیا از جمله : زیقومند فروید و مغنوص حیرشفلدر خالوق علیص
معتقدند که پرستش و نیایش Phateus (آلت تناسلی) اولیص
مرحله نشو و نما فکر مذهب نزد طوایف بشر بشمار میرود ، زیرا در آن زمان
بشر ساده لوح بجز آلت - تولید مثل خدای دیگری را به رسمیت نمیشناخته
و چون در جامعه آنروز زن فرمانروائی داشته و کیابیا وهمه کاره بوده و برای
انتخاب خدا فقط اوحق رای داشته . لذا آلت تناسلی نرینه را برای
پرستش مظهر الوهیت قرار داده و برگزیده بود . ولیکن مردها از پرستش
آلت تناسل مادینه سرباز زدند و بهمین جهت معروف به بت پرست و بی دین
و مرتدوزندیق شدند . بعدها برای تبرئه خودشان در جامعه وهمدردی

باجفت محترمشان بالاخره متوسل به پرستش آلت دوگانه بزرگی

شدند ، تا نه سیخ بسوزدونه کباب وبه مذ هب Lingu-Sung

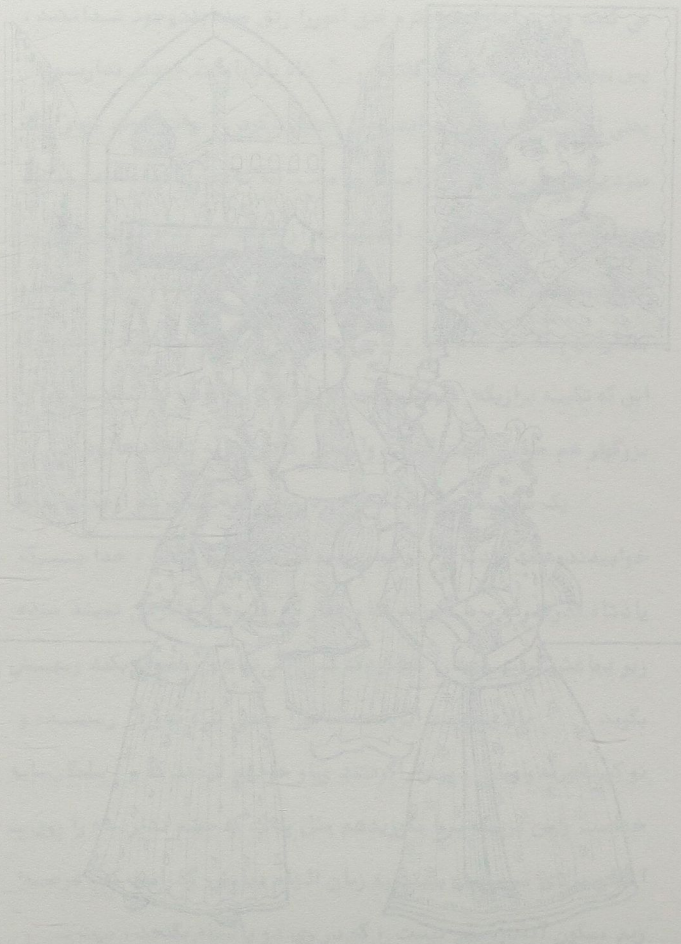
گرویدند . ازین رواحتمال قوی می‌رود که توپ مرواری نه بمنظور جنگی ، بلکه از نظر شباهتی که لوله توپ با آلت تناسل دارد برای اجـرای مراسم مذهبی فالوس ساخته شده باشد . چنانکه بازماندگان پیروان این طریقت را در معابد لینگم Lingam هندوستان میتوان یافت . پس بطوریکه ملاحظه می فرمائید تحقیقات علمی و فلسفی بما ثابت می نماید که علت تمایل به پرستش این توپ یکی خاصیت شهوت انگیز کانتاریدین بوده که یکجور شقاقل وباماهی سقنقور اسپانیولی می باشد که در آلیاژ توپ وارد کرده بودند و دیگر خاصیت اشتها آور مناظرو مریائی و هیکل آن . از این قرار عقیده وایمان باین توپ مبتنی بر یکجور مذ هب طبیعی وعمومی و ناشی از تمايلات ذاتی بشری بود نه الکی وآش کشکی مانند سایر عقاید وادیان واوهام .

اگرچه لزومی ندارد . اما باز هم برگردیم به اندرون شاه بابای

خودمان : چنانکه قبلا " اشاره شد ، اینهمه هوو وزن عقدی و صیغه اندرون که سایه همدیگرا باتیر میزدند ، برای اینکه پیازشان کو نه بکند وعزیز دردانه وسوگلی شاه بابا بشوند - باوجودیکه وسائل مشروع ونا مشروع گوناگون از قبیل : جام چهل کلید و جادوگرو فالگیرود عاونوس وجن گیرو دربان وهیزم شکن ولحاف دوز و " علی چینی بند زن " وآب حوض کش و برف پاروکن وغیره دراختیارشان بود از همه اینها که سرمیخوردند ، آنو

میرفتند و دست بدامان توپ مرواری میشدند . لذا اگر توپ مرواری نبود ،
خیلی از این موجودات آب زیر گاه که امروز می بینیم شق و شق عرض اندام
می کنند و یا تو ادارات محترم فتق امورها رتق مینمایند وجود نداشتند .
پس ببینید بیخود نبود که گفتیم : " شاه بابا باملت خودش ندار بود " .
یعنی اگر توپ مرواری را در اندرونش احتکار میکرد . آنوقت چوب نوسر سگ
میزدی " حضرت والا " از آب در می آمد . اما شاه بابا اگر چه اسمش مستبد
در رفته بود ، با وجود این ، احساسات آزاد بیخواهی و دموکراتیش می -
چربید . به همین علت بود که توپ مرواری را بی ریا در اختیار ملتش گذاشت و
بعد از آنهم که قتل عام شد . تاسی چهل سال پیش هیچ کدام از تخم و ترکه
اش که تکیه براریکه سلطنت زدند کاری بکار این توپ نداشتند و آن
بزرگوار هم مشغول بخت گشائی و آبستن کردن خاله شلخته ها بود .
یک مرتبه دری به تخته خورد : یک شب مردم از همه جا بیخبر
خوابیدند و هفت پادشاه را در خواب دیدند صبح که پا شدند ، خدا یک
پادشاه قدر قدرت بر ما مگوزید تمام عیار که بانیزه ده ذرعی نمیشد سنده
زیر دماغش گرفت بهشان عطا کرد که کسی نمی توانست فضولی بکند و بهش
بگوید : " بالای چشمت ابروست " فوراً جمعی تازه بدوران رسیده و
نو کیسه ورنده او باش دورش را گرفتند و باو خرفهم کردند که : سلطان سایه
خداست و این مرتیکه بر ما مگوزید هم مثل پلنگ که چشم ندارد ماه را روی -
آسمان بالای سر خودش ببیند به زبان الهام بیانش گذرانید که : عرصه
ربع مسکون آنقدر وسیع نیست ، که در وی دو پادشاه بگنجد . بیت - :

جهان را پسند است یک شهر یار ، زنی را دوشوهر نیاید بکار
حالا ما کار نداریم که این عقیده تمام زنها نیست و گوینده اش حتما " مرد
حقه بازی بوده است ولیکن همینکه اعلیحضرت قدر قدرت ما افکار درونیش
را به ارباب اظهار کرد . مشارالیه نه گذاشت ونه برداشت واسه زنگ رفت
تولدش وگفت - : " مرتکه احمق فضولی موقوف - ! تو قاچ زمین را
نگهدار اسب دوانی پیشکشت . " اعلیحضرت هم فوراً " تولب رفت -
فرمود که مثلی است معروف که : برعکس نهند نام زنگی کافور ،
اما دید . مسجد جای ریدن نیست . باری یک تعظیم بلند بالا جلو
اربابش کرد و بهش سر سپرد و قول داد از این بیعد بدون اجازه او آب از گلویش
پائین نرود . بهر حال این پادشاه ظاهراً " میخواست ادای فرنگی مآبهارا
در بیاورد ، اگرچه رویش نمیافتاد . . . اوهم مثل همه شاههای دنیا
برای خودش مشروطه طلب و آزادیخواه و تن پرور و عیاش و برای ملتش مستبد
بود . کارش این بود که چشم زهره بگیرد ، مردم را بچاپد و به قناره بکشد
و برای خودش هی ساختمان بکند . اما چون لغت " شاه " ورافتاده بود ،
خجالت کشید که اسم مستبد روی خودش بگذارد ، ماده را غلیظ تر کرد و
گفت : " من دیکتاتور مستفرنگ و میهن پرست و مصلح اجتماعی و یگانه
منجی غمخوار ماقبل تاریخی هم میهنان عزیزم هستم ، هرکس هم شک
بیاورد پدرش را میسوزانم . " و برای اولین نمایی که اربابش توی بر نامه
پیش بینی کرده بود ، لباس غضب پوشید و حکمی صادر کرد که لانه شغال
توپ مرواری را از توی میدان " ارگ " بکنند و سردنقا ره خانه را با خاک

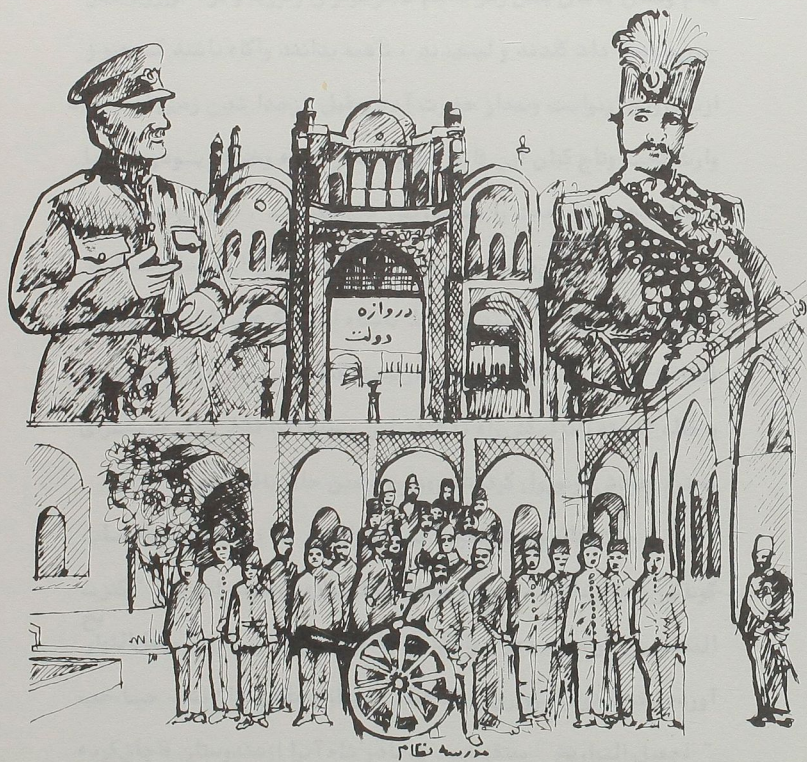
یکسان بکنند .
از شما چه پنهان ، چه فرمان یزدان چه فرمان شاه شد فوراً یخه
توپ مرواری را گرفتند و با اردنگی بردند به " میدان مشق " و به اصطبل
سوار تبعیدش کردند . نتیجه اش این شد که همه ز نه‌ای یائسه و چروکید
بیوه‌های بی زال و زاتول و دخترهای تازه شاش کف کرده دم بخت ، با او
مثل کار دو پنیر شدند و چون هنوز یک مفتش تریاکی شهربانی شب و روز
پای صندوقهای پست کشیک میداد ، عقلشان را سرهم کردند و یک نا مه
بلند بالای بی‌امضا به خاکپای همایونی نوشتند که : " مرد حسابی مگر
عقلت پاره سنگ میبرد و یا خدای نکرده آنقدر بیسوادی که نمیدانی اینجا
تهران است و گرز رستم گرو نان ؟ رستم به آن چنانی برای یک چارک
نان سنگ گرز را توی چهارسو بزرگ گرو گذاشت آيا هيچ ميدانی چرا
به طهرون فجر افشارها طهران ميگویند ؟ در احادیث آمده که چون شراب
این ناحیه به دهن ابن سعد گوریگری خیلی مزه کرد ، اینجاریا طهروان
نامید که از " شرابا " طهروا می‌آید و در اکثر استعمال طهران شد .
به روایتی حضرت صدیقه طاهره بعلت افراط در طهارت ازین شهر بوده
است . یکی از نوابغ اخیر که جنون پیغمبریگری بسرش زده بود و پیوسته
مردم را پیام بیج نمود به ترک بدآموزیها دلالت میکرد تا باین و سیله همه
با او هم پیمان بشوند و وزیر پرچم آئینش گردآیند معتقد بود که معنی تهران
گرمستان است . فرنگی مآبها معتقدند که : " ته Orient " است ؛
زیرا جهانگردان اروپائی این شهر را انتهای مشرق زمین ویا " ته ایران "

پنداشته اند . بعلت اینکه اران وایران از لغت " ائیر ، مجوسی میآید و بعد ، بشکل Eire یعنی ایرلند کنونی ضبط شده است . زیرا ایرلندیها از ایران به میهن خودشان مهاجرت کرده اند و خواسته اند این اسم بی سمی رویشان بماند ، همچنانکه ژرمنهای کرمانی الاصل از کرمان به بلاد جرمانیه سفر کرده اند . و لیکن علمای پیشین در این روایت اختلاف کرده اند و در حدیث معتبر از کعب الاخبار آمده است که طهران در اصل " ته عوران " یعنی شهر کون لختان بوده است ، زیرا اهالی آن دائم الطهاره بوده اند و از استعمال تنبان سخت پرهیز داشته اند . بر اوایت دیگر دراصل " ته ران " بوده است . مشتق از ته بمعنی زیر و ران بمعنی راننده . یعنی به تحقیق کسانی که به ته میرانند . یعنی کون خیزه میکنند و بعد هم این اسم که ابتدا براهالی اطلاق میشده است روی این ناحیه ماند . توضیح آنکه : در موقع هجوم اعراب اهالی شهر ری از ترسشان البته بعنوان اعتراض ، کون خیزه کنان به دامنه کوه البرز که محل طهران کنونی باشد پناهنده شدند و دیگر بشهر ری برگشتند . مفعول ها که تشریف فرما شدند . از این ماجرا ساخت دلچرکین گردیدند و هر چه با دستمال ابریشمی خایه اهالی را دستمالی کردند که به شهرشان برگردند سودی نبخشید . آنها هم به رگ غیرتشان برخورد و فرمان : کن فیکون شهر ری را صادر کردند ؛ حال این شهر تازه بدوران رسیده که پنج شش تاجیز تماشائی داشت ، نو بساط از همه مهمترش را که توپ مرواری بود و مازنه های لچک بسردلمان را به آن خوش کرده بودیم و رچیدی ؟ انشاء الله که ذریاتت از بیخ و ربیفند مگر

غافل‌ی که خدا جای حق نشسته ؟ آخر بایش را میخوری . خاک توسرت مگر
توازگدام سرطوبله در رفتی که نمیدانی تا حالا همه خاج پرستهای کبهه
قصد سیر و گشت به طهران آمده اند ، از جیمز موریه گرفته تا لرد کور زن
و دکتر تولزان و دکتر فوریه همگی همدستانند که تنها خمسه معلقه دید نی
پایتخت توپ مرواری و دروازه دولت و سردرالماسیه و قصر قجراست که زیرش
کنج چال کرده اند . حالا مابدرک آبروی پایتخت صدکرو رسالهات را نیز
خجالت بکش ، "

خوب ، هرچه باشد اینها هم مثل شاهنشاه عظیم الشان کور
باطن و بیسواد بودند و منشاءت قائم مقام را خوانده بودند و آداب و رسوم
سرشان نمیشد . در اثر این گستاخی احساسات رقیقه ذات اقدس شهر یاری
جریحه دار شد . بعد هم هرچه شمرد ، دید چیزهای دیدنی تهران عوض
خمسه معلقه ربعه معلقه است ، اگر چه " کته پلو بخورنی " بود ، اما چون
لغت کافی در زبان مازندانی یافت نمیشد ، این بود که به زبان " کله ماهی
خور " گیلکی فکر کرد : " هساوه از نکان چل پدر ، عراقی سیرابی -
خور ، خشتک پلشت ، سینه بریده حقه اشنه دس فدن ، تاامی ذات
مقدس ملوکانه امره اینجور شوخی بازین راه دنه گانید . اشنه خیال کی ،
پیش از ذات موقدسه اما ، آدمانی ایساید ، عمارت مارتانیم چا کوده
بید . " (۱)

(۱) حالا حق این زنی که های چهل پدر ، عراقی ، سیرابی خور ، خشتک پلشت
پارو دم ساییده را دستشان میدهم ، تا با ذات اقدس ملوکانه ما از این شوخی
بازیهها نکنند . اینها بخیا لشان میرسد که پیش از ذات اقدس ماکسانی
هم بوده و ساختمانهای هم کرده اند .

تاریخ کجها جای حق خسته کافر باغش را میخوری - خاک تویرت مگر

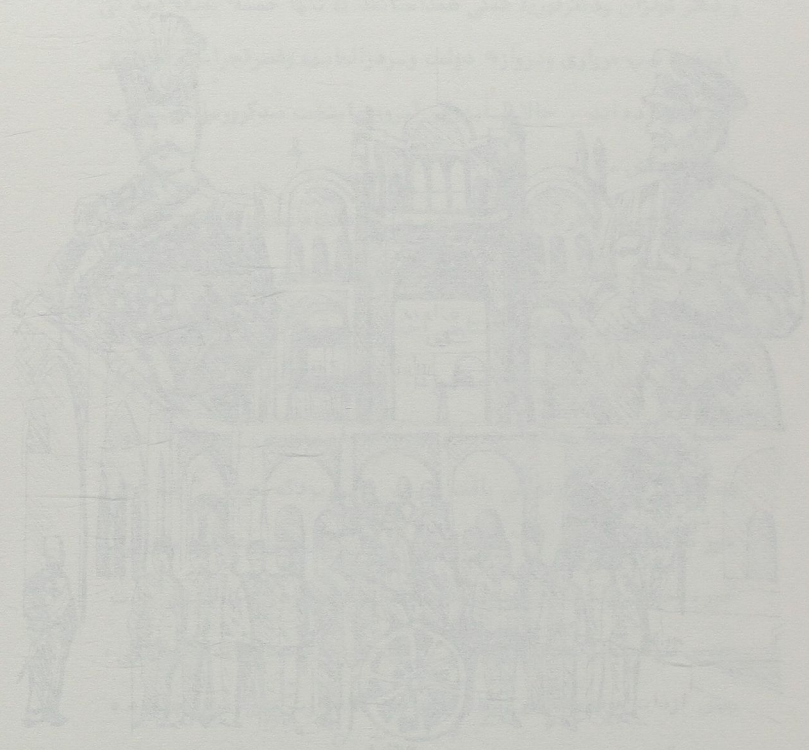
باز کلام بر طرفان در کانی که نهدان کجلا همه جانور سیهانی کعبه

خند سر و گشت به طهران آید اند - از عهد عریبه گرفته تا کرد کسهران

و مگر بجزار و در سرور و عکس عینا سید که دنیا خسته بداند برید از

کعبه و کوزی و سوزی - دولت و سرور و کسهران و کسهران و کسهران

و کسهران و کسهران و کسهران - کسهران و کسهران و کسهران

ازین خلاصی از زندگانی خیل و کسهران - کسهران و کسهران و کسهران

ازین خلاصی از زندگانی خیل و کسهران - کسهران و کسهران و کسهران

ازین خلاصی از زندگانی خیل و کسهران - کسهران و کسهران و کسهران

ازین خلاصی از زندگانی خیل و کسهران - کسهران و کسهران و کسهران

دیگ غضبش پلق و پلق بجوش آمد و برای قدرت نمائی مقرر فرمود این بناها را بکوبند و با خاک یکسان بکنند و ضمناً " گنجی که زیر قصر قجرو سرد ر الماسیه چال بود ، تحویل ذات اقدس ملوکانه بدهند . باضافه هر چه کاشی بنام و نشان شاهان پیش و هر جا اسم دکتر تولزان و فوریه و لرد کورزن و جمیز موریه بود ، داد کنند و لیسیدند ، تا همه بدانند و آگاه باشند که روز از نو و روزی از نو است و بعد از حضرت آدم و قبل از جدا شدن زمین از خورشید وارث تخت و تاج کیان این فائد عظیم الشان بوده و خواهد بود و تا ابدالاباد هم ریخ رحمت را بسرمبارکش نخواهد کشید . اما چون هیچ وسیله ای برای زمین بردن توپ مرواری نداشت ، برای اینکه دل خاله شلخته هارا بسوزاند آترا برد در حیاط باشگاه امیر لشکرهای زاپاس ، داد برایش قنடைه سمنتی ریختند و آن میان در قیدش گذاشت و دستور داد هیچ زن امل و خاله شلخته را نزد یکش راه ندهند و باین وسیله آترا فقط برای حرمسرای محترم خودش مونویول کرد و تا امروز روز بهمین حال باقی است .

حالا بیائیم سرتاریخچه توپ مرواری : - درین باب روایات گوناگون وجود دارد : مرحوم حکیم ابوالهیولای از خود راضی در " کنز - المتحیرین " و علامه دهر ابوالقولنج جا موس بن سالوس در " مهمل التوار ^{یخ} آورده اند که توپ مرواری را شاه عباس کبیر از پرتغالی ها گرفته . صاحب " اجصل التوارخ " معتقد است که نادر شاه آنرا از هندوستان قاچاق کرده و میرزا یقنعلی چلینگر نژاد ادعای کند که این توپ را پدر بزرگش زمان خاقان مغفور در تهران ریخته است . اما از شما چه پنهان که بهیچکدام

از این روایات نمی توان اعتماد کرد . ما پس از نوش جان کردن مقدار
هنگفتی دود چراغ ، اکنون چکیدهٔ محفوظات و عصارهٔ معلومات و خلاصهٔ
مجهولات خودمان را روی دایره میریزیم تا موجب عبرت خاص و عام شود
و هم خوانندگان عزیز آویزهٔ گوش هوش سازند . اینکه برخی علما از جمله
استاد بزرگوار مگویج بواسیریان اندلسی علیه الرحمه تردید کرده و فرموده
است که توپ مروری مال پرتغالی هابود ، چندان راه دوری نرفته . اما باین
سادگی هم که شما گمان میکنید نیست .

*

کم و بیش در حدود هزار و پانصد میلادی ، پادشاه اندلس مردی
بود ملقب به دوست مردالینوس Dos Merdalinos که بسیار مستفرنگ
و متجدد و حسابی مستبد بود ، اما دیکتاتور نبود ولیکن نسبت به اعراب
صدرا سلام و حتی نسبت به عرب عاریه و مستعربه کینهٔ شتری میورزید . لابد
خودتان بهتر میدانید که در آن زمان مملکت اندلس زیرمهمیز بربرها و اعراب
مغربی بود که با خلوص نیت و صدق عقیدت از کفار عیسوی ساو و باج و خراج
و جزیهٔ بسیار می گرفتند و میخواستند بدین وسیلت ثقل آن ملحدان از خدا
بی خیرا صاف کنند تا نورافکن ایمان از وجنا تشان درخشیدن بگیرد و کفر ستان
دلشان به پاکستان میدل شود . اما حالا چطور شده که پادشاه پیدا کردند ،
راستش این است که این را دیگر خودمان هم نمیدانیم . باری این حیوان
ناطق که شقی و زندیق و درونش تاریکتر از جبال اسود بود ، از فضا یکروز
دیگ خشم همایونش بجوش اندر آمد و بخیالش رسید که اعراب دوره جاهلیت

واعراب بادیه نشین را از سرزمین نیاکانش بتاراند . اگرچه این پادشاه مثل سایر سلاطین بیسواد و برمد عابد و اصلا " لاتینی که زبان نامادریش بود ، نمی دانست ، اما برای اظهار فضل در آخر هر نطقش این کلمه قصیره کاتن سردار رومی را تکرار میکرد *Carthago Delena* اما عربها کجا و کارتاژیها کجا این دیگر به عقل ناقصش نمی رسید . ظاهرا " انگیزه دوست مردالینوس احساسات تند و تیز میهن پرستانه اش بود ، ولیکن ما پس از مطالعات بسیار باین نتیجه رسیدیم که علت العلیل این هرزه دهانی این بوده است که در اثر قانون ختنه اجباری ، زیاد تر از حد معمول از پوست آلت رجولیت او بریده بودند و از این جهت مبتلا به عفته کم مایگی *Complexe D'inferiorite* و جنون عظمت *Megalo Manie* یا خودمانی ترکیبیم مبتلا به ناخوشی گنده گوزی شده بود . بعضی میگویند که این شخص سگباز بود و به خونخواهی سگش "فندق" علم طغیان و روایت عصیان برضداعراب برافراشته بود . توضیح آنکه : یکی از سران سپاه اعراب ، معروف به ابن قطیفه که متخصص براه انداختن آسیاها باخون کفار بود ، مهمان خلیفه در قرطبه میشود و فندق سگ سوکلی دوست مردالینوس مچ پای او را میگذرد و در نتیجه جادرا جاشمول قانون اعدام باشکنجه میگردد . بروایت دیگر ، چون این شخص ذوق میگساری و نقاشی و موسیقی و تماشای پیس کارمن *Carmen* و یار بیه دو سیل *Barbier de Seville* (دلاک سبیل تراش) و مجسمه سازی و استتجای با کاغذ داشت و اسلام دست و پایش را توی پوست گردو گذاشته

بود و برعکس از تعدد زوجات وصیغه وروضه‌خوانی و مرثیه و مداحی و تزیین و نوحه‌خوانی و تکدی و تسلیم و رضا و روزه و زوزه و مرده‌پرستی و تقیه و محلل و غسل میت در آب روان و استحباب تحت الحنک شکار بود، با خودش گفت ، راستش این عربهای سوسمار خور بددک و پوز بوگند و دیگرشور ش را در آوردند . تا حالا هر غلطی میکردند ، دندان روی جیگر میگذاشتم . من حاضر نبودم تمام دستگاه بخور و بیاب خلافت را بایک موی زهار فندق تاخت بزنم اما حالا که سگ نازنینم را بجرم اینکه پرو پارچه‌ای این مردکه جلاد را گرفته کشتند ، پدری از شان در بیاورم که توی داستان ها بنویسند . از این بیعد اندلس مال اندلسی هاست . مگر پیغمبران رسول اکرم قبل از تحریف قرآن بدست عثمان رضی الله عنه ، بموجب آیه شریفه نفرموده . " وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه . " پس پیغمبر ما باید کتابش بزبان اندلسی باشد . میان خودمان بماند ، مگر برای ما چه آوردند مذهب آنها سیکیم خیاردی است ، معجون دل بهمزنی از آراء و عقاید متضادی است که از مذاهب و ادیان و خرافات سلف هول هولکی وهضم نکرده استراق و بی تناسب بهم در آمیخته شده است و دشمن ذوقیات حقیقی آدمی و احکام آن مخالف با هرگونه ترقی و تعالی اقوام و ملل است و بضرب شمشیر بمردم زور چیان کرده اند ، یعنی شمشیر بران و کاسه گدائی است . یا خراج و جزیه به بیت المال مسلمین بپردازید یا سرتان رامیبریم هر چه پول و جواهر داشتیم چاپیدند ، آثار هنری ما را از میان بردند و هنوز هم دست بردار نیستند هر جا رفتند همین کار را کردند . ما که عادت نداشتیم

دخترانمان رازنده‌بگور بکنیم . چندین ملکه از جمله ایزابل دخت دراندلس پادشاهی کرده اند . ما برای خودمان تمدن و ثروت و آزادی و آبادی داشتیم و فقرا فرخ نمی دانستیم ، همه اینها را از ما گرفتند و بجایش فقر و پریشانی و مرده پرستی و گریه و گدائی و تاءسف و اطاعت از خدای غدار و قهار و آداب کونشوئی و خلا رفتن بر ایمان آوردند ، همه چیزشان آمیخته با کثافت و پستی و سود پرستی و بی ذوقی و مرگ و بیدختی است . چرا ریختشان غمناک و مودی است و شعرشان مرثیه و آوازشان چسناله است ؟ چونکه باندبه و زوزه و پرستش اموات همه اش سروکار دارند . — برای عرب سوسمار خوری که چندین صدسال پیش بطمع خلافت ترکیده زنده‌ها باید تمام عمر بسرشان لجن بمالند و گریه‌وزاری بکنند — در کلیسای مابوی خوش عطر و عبیر پراکنده است و نغمه ساز و آواز بگوش میرسد ، در مسجد مسلمانان اولین برخورد بابوی گند خلاست که گویا وسیله تبلیغ برای عبادتشان و جلب کفار است تا با اصول این مذهب خوبگیرند . بعد حوض کثیفی که دست و پای چرکین خودشان را در آن میشویند و به آهنگ نعره مؤذن ، روی زیلوی خاک آلود دولا و راست میشوند و برای خدای خونخوارشان مثل جادوگران و ردوا فسون میخوانند . جشن نواکل ما با گل و گیاه و عطر و شادی و موزیک برگزاری شود ، عید قربان مسلمانان با کشتار گوسفندان و وحشت و کثافت و شکنجه جانوران انجام میگردد . دوره مردانگی و گذشت و هنر — نمائی و دلاوری با رستم و هرکول سپری شد ، در اسلام باید از روی پهلوانانمانند زین العابدین بیمار و امام حسین که تکیه به نیزه غریبی میکند کرده

برداشت خدای ما مهربان و بخشایشگر است ، خدای جهودی آنها قهار و جبار و کین توز است و همه اش دستور کشتن و چاپیدن مردمان رامی دهد و پیش از روز رستاخیز حضرت صاحب رامیفرستد تا حسابی دخل امتش را بیاورد و آنقدر از آنها قتل عام بکند که تازانوی اسبش درخون موج بز ند تازهمسلمان مؤ من دوآتشه کسی است که به امید لذت‌های موهوم شهوانی و شکم پرستی آندنیا با فقر و فلاکت و بدبختی عمر را بسربرد و وسائل عیش و نوش نمایندگان مذهبش را فراهم بیاورد . همه اش زیر سلطهٔ اموات زندگی میکنند و مردمان زندهٔ امروز از قوانین شوم هزار سال پیش تبعیت می نمایند کاری که پست ترین جانور نمی کند . عوض اینکه به مسائل فکری و فلسفی و هنری بپردازند ، کارشان این است که از صبح تا شام راجع به شک میان دو و سه و استحضاهٔ قلیله و کثیره و متوسطه بحث کنند . این مذهب برای یک و جب پائین تنه از جلو و عقب ساخته و پرداخته شده ، انگار که پیش از ظهور اسلام نه کسی تولید مثل میکرد و نه سر قدم میرفته ، خدا آخرین فرستاده برگزیده خود را مأمور اصلاح این امور کرد ، تمام فلسفهٔ اسلام روی نجاسات بنا شده اگر پائین تنه را از آن بگیرند ، اسلام رویهم می‌گفتند و دیگر مفهومی ندارد . بعد هم علمای این دین مجبورند از صبح تا شام بازیان ساختگی عربی سروکله بزنند و سجع و قافیه های بی معنی و پرطمطراق برای اغفال مردم بسازند و یا تحویل هم بدهند . سرتاسر مالکی را که فتح کردند ، مردمش را با خاک سیاه نشانند و به نکبت و جهل و تعصب و فقر و جاسوسی و دورویی و تقیه و دزدی و چاپلوسی و کون آخوندلیسی مبتلا کردند و سرزمینش

رایشکل صحرائی برهوت درآوردند . درست است که عرب پست ترازاین بود که ازاین فضولی هابکنندواین فتنه را حاسوسان بیهودی راه انداختندو بادست خودشان درست کردندبرای اینکه تمدن ایران وروم رابراندازند و به مقصودشان هم رسیدند ، اما مثل عصای موسی که مبدل به اژدها شد و خودموسی ازش ترسید ، این اژدهای هفتادسرهه داردنتیاری می بلعد . دیگریس است . اندلس مال اندلسی هاست . همین روزی پنج باردولا و راست شدن جلو قادرمتعال که بایدبزبان عربی باووراجی کرد ، کافی است که آدم را توسری خوروذلیل وپست وبی همه چیز باریاورد . بدیهی است که این مذهب دشمن بشریت است ، فقط برای غارتگران واستعمار چیان Delenda Carthago . پس فساد رابایدازریشه برانداخت . (مابی اندازه متاءسفیم که دراینجا از لحاظ بیطرفی مورخ که لازم است تمام جریان اموررا برشته تحریردرآورد ، ناچارافکار درونی این زندیق بندیق را که پراست ازاستباهات تاریخی وفقهی و اخلاقی واجتماعی وتاریخ طبیعی شرح دادیم . زیرا ب موجب شرع مبین کسی که چنین تصورات سخیفی در مخیله اش بیروراند ویاجنین اسائه ادبی رابه ارکان شریعت غراجایز بشمارد بی شک واجب القتل است وتمام اعقاب واخلافش به آتش جهنم خواهد سوخت . هرچند برای این ترهات جواب دندان شکنی تهیه کرده ایم ولیکن چون ازموضوع ما خارج بود وبه درازامیانجامیداریم درجای مناسب بدرج آن اقدام کنیم . انشالله تعالی .)

بعددوست مردالینوس ازسرف تورات رابرداشت ، حضرت موسی را

به‌جان شاخه نباتش حضرت یوسف قسم داد و تورات را با زکرد ، دید
خداوند بخشایشگر مهربان در سفر تثنیه نوشته . " آتشی در غضب من
افروخته شده ، و تا هاویه پائین‌ترین شعله‌ور شده است . و زمین را با حاصلش
میسوزاند . و اساس کوه‌ها را آتش خواهد زد . برایشان بلا را جمع خواهد
کرد . و تیره‌های خود را تماما " برایشان صرف خواهم نمود . از گرسنگی کاهیده
و از آتش تب . و از ویای تلخ تلف میشوند . و دندانهای وحوش را با ایشان
خواهم فرستاد . باز هر خزندگان زمین . شمشیر از بیرون و دهشت از
اندرون ایشان را بی‌اولاد خواهد ساخت ، هم جوان وهم دوشیزه‌ها ، شیر -
خواره‌ها با ریش سفید هلاک خواهد کرد . " دوست مردالینوس این را بفال
نیک گرفت ، پوز خندی زد و با خودش گفت . "

پس معلوم می‌شود دست حق پشت و پناه ماست " یک روز هم بی مقدمه
به اعراب شیخون زدوهمه شان را تار و مار کرد و مقدار هنگفتی از آثار تمدن
عرب که عبارت بود از . لوله‌هنگ و دوغ عرب و کفیه عقاب و واجبی و
نعلین و عمامه و تربیت اصل از آنها به غنیمت گرفت . اعراب هم از ترس -
ترسایان براهنمائی خلیفه خود المستاصل من الله ، دشمن راروی کولشان
گذاشتند ، مشکهای خود را یاد کردند ، روی دریا انداختند و سوارشان
شدند و به حال اعتراض از طنجه یا تنگه ۶ هرکول که بعد کنایه معروف به
" جبل طارق " شد ، فراریدن گرفتند و به بیابانهای سوزان شمال آفریقا
پناهنده شدند . ولیکن روحیه خود را نیاختند و برای تقویت پشت‌جبهه
سردار دلیرشان طارق بن صلوک که سورمه خفارا از چشم میزد و حوالا عقب -

نشینی پیروزمندان نه کرده بود ، خود را از تنگ و تانینداخت . حماسه آتشی
به زبان فصیح عربی نجد و به بحر مدور مخبط ما بون برای قشون شکست
خورده اش خواند که ما ترجمه فارسی آنرا برای استفاضه و استفاده قارئین
گرامی خود ذیلاً " مینگاریم .

" به تحقیق و درستی که ، چنین است و جزاین نیست که کفار خدا
شناس با کمال احترام عذر ما را از اندلس خواستند . اما غافل از اینکه به
کوری چشمشان همه کفار به دین مبین و آداب و عنعنات اسلامی دلالت
شدند و بقره و فاقه و جهل و گریه و مرده پرستی و اطاعت و تقیه هدایت گردیدند
زیرا از هر گونه تقصیرات خویش منفعل و شرمسار و بلطف و مرحمت حجت
الحق خوشدل و امیدوار شدند . بطوریکه گرما به های خود را با کتاب گرم
می کنند و تمام دار و ندار و ضیاع و عقار خودشان را بعنوان زیارت اماکن
متبرکه و بیت الحرام و یاج سیل و سهم امام به بیت المال مسلمین میفرستند .
رقص سربندان Sarbande و چوبی آنها به رقص شکم و کمانچه
و نی لیک و تنبک و مو سیفارو سنج و مزمار و چهار پاره و دهل و عود و بربط
و ارغنون ورود و دف و جنگشان به سوت سوتک و عاروق و سسکه و دهن دره
و الحان نشاط انگیز ملیشان به زنجوره و چسنا له های جگر خراش و حجاری
آنها به سنگ قبر تراشی و نقاشی آنها به کاشیکاری مساجد مبدل شد .
باغ و بوستانشان ویران ، شهرهایشان خراب و مسکن زغن و زاغ و جشن
Christmas آنها عید قربان گردید و جشن و سرور آنها مبدل به
عزاداری و ندبه وزاری شد . زبان حرامزاده و ثقیل عربی که ملل مقهور

به عنوان زبان بین الملل برای تبادل افکار خود بشیوه زبان اسپرانتو جعل کردند و همین یگانه معجزه اسلام بشمار میرود ، بعدها بعنوان زبان سلیسو فصیح ، ملل استعمارچی به خودشان حفته خواهند کرد . کتابهای علمی و ادبی و فلسفی آنها سوخت و رسالات درباب آداب خلارفتن و کوشوئی و بندازبایک تانه صیغه و متعه واحادیث و اخبار وفقه و اصول جای آن گرفت . بدرستی که بعدها هم اگر غلطی بکنند ، علم و هنر و فلسفه و ادبیات آنها باسم تمدن اسلامی مشهور خاص و عام خواهد شد . اگر از قرطبه دست ما کوتاه گردید ، در عوض ، تمام شمال افریقیه تا دمشق و بغداد و بلاد یاجوج و ماء جوج و جزیره و قوقاق توی چنگول ماست . اینست و جزاین نیست ، بدرستی که همانا اگر کفار هفت کفش آهنین بپا کنند و هفت شلیته آهنی نیز بپوشند و به تعقیب ما بکوشند به گردمان نخواهند رسید . البته لازم به تذکار نیست و جمههور ناس آگاهند ، باضافه فریضه دینی و وظیفه اخلاقی واجتماعی هر فرد مسلم شیرپاک شتر خورده است که کفار را امر معروف و نهی از منکر بنماید . هرگاه سرباز زند و راه عناد و عدم انقیاد پویند ، مالشان مباح و خونشان حلال و زن به خانه شان حرام است . بموجب آیه کریمه —
" اقتلوا المشرکین حیث وجدتموهم . " یعنی بکشید کافران و مشرکان را هر جایا بیدا پیشانرا . و آیه دیگر که فرموده . " یا ایها النبی جاهدوا للکفار و المنافقین " یعنی ای پیغمبر خدا جهاد کن با کافران و منافقان . مگر پیغمبر اکرم آنها حضرت مسیح در انجیل لوقا باب ۲۲ نفرمود . " بایشان گفت لیکن الان هر که کیسه دارد آنرا بردارد و همچنین توشه دان را و کسیکه

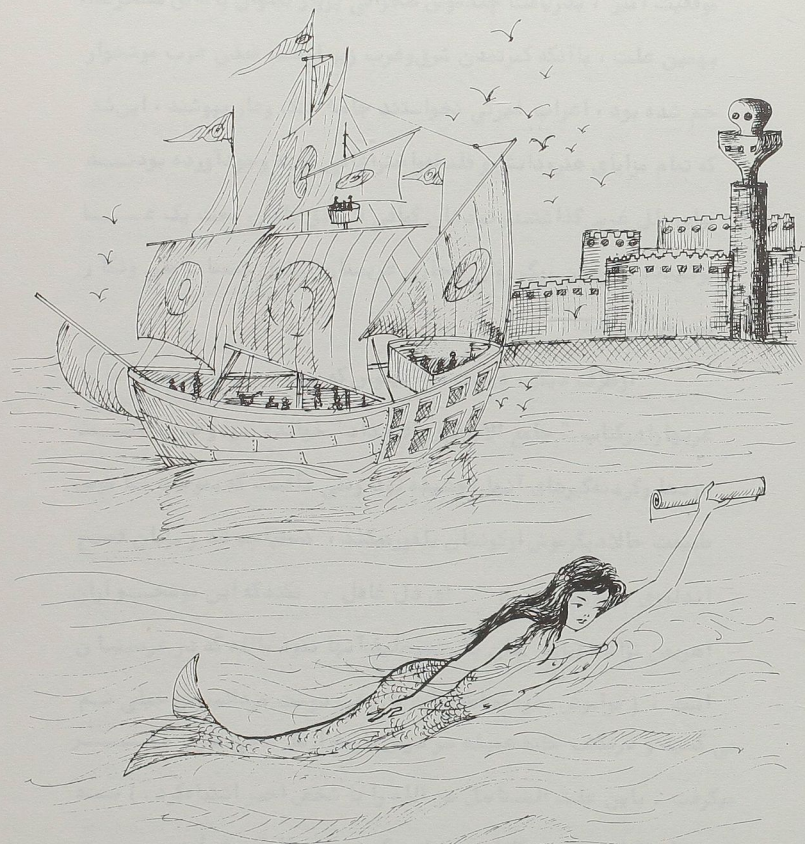
شمشیر ندارد جامه خود را فروخته آنرا بخرد . " همچنین در انجیل متی باب دهم خداوند آنها پسر مسیح میگوید . " گمان مریده که آمده ام تا سلامتی بر زمین بگذارم ، نیامده ام تا سلامتی بگذارم بلکه شمشیر را . " پس بما ثابت میشود که همه اولیاء و انبیاء سامی حتی آنها نیکه به صلح جوئی و بشردوستی مشهورند ، هو چی و چاقوکش بوده اند . از این فرار ما موریت ما تولید فقر و ویرانی و کشتار است . چنانکه در حدیث نبوی و سنت مصطفوی حضرت ختمی مرتبت بر خود بالیده میفرماید . " هر کجا که ما و آهن رفت ننگ بیار آورد . من برای کشاورزی فرستاده نشده ام بلکه برای کشتار آمده ام . من نه یک خشت روی خشت گذاشته ام و نه یک درخت کاشته ام . " بر ماست که فرمایشات آن بزرگوار را نصب العین خود سازیم و هر چه زود تر بقتل و غارت کفار بپردازیم . و نیز در گوشه و کنار فرمود که : " شما اگر کشته بشوید بکراست میروید به بهشت عنبر سرشت و اگر بکشید باز هم جایگاهتان در عرفات بهشت است و اگر زخمی بشوید جراحات شما با تربت که پنی سلیمان علی علیه السلام است التیام خواهد پذیرفت . " (از ابو جعل بن جلت بن عبدالطناف مرویست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که این حدیث را روزی چهار بار بخواند چنان باشد که جمیع کتبی که خدا بر انبیاء نازل گردانیده قرائت نموده است و در روز محشر هشتاد هزار فرشته شاخ حسینی کنان مو کب شترش را به بهشت مشایعت خواهند کرد .) به تحقیق سید کائنات و خلاصه موجودات و شفیع روز عرصات گوید که : به عزت و جلال و قدرت ما که هر آن بنده شرمنده

که شرایط بندگی و مراسم عبودیت و سرافکندگی بتقدیم برساند ، حوری از حوران بهشت درحباله وی درآید که سرش درمشرق و پایش درمغرب باشد و درفضای جنت برسریر مملکتش نشانم و درروزقیامت هنوز به دار ثواب نارسیده از سندس و استبرق خلعتش پوشانم و به انواع اعزازواکرام بمقام و منزلتش رسانم . همه این فرمایشات مرا بعدها تاریخ قضاوت خواهدکرد . زنده باد المستاصل من الله . جاویدبادیبت المال مسلمین . شادباد روح ابولحدین ملا بیناس بن نسناس بن کناس . زنده باد عرب بائده و زائده و عاریه و مستعربه خضرموت ، زرت مشق ، ... "

این خطبه وق و قیه درمیان غیه و هلهله اعراب جاهلیت به پایان رسیدولشکریان مقداری سربریده و گوش و دماغ بریده کفارراکه بهنخ ریسه کرده بودند ، دور گردانیده بالاتفاق فریاد برآوردند که : " یا تاجان داریم بکوشیم و هرگز جامه ننگ و عاریتن بنوشیم چنانکه حضرت ختمی مرتبت فرمود : " وقیل لهم تعالوا قاتلوا فی سبیل الله او ادفحوا . " یا دشمن را از دم تیغ آبدار بگردانیم و به قعر دوزخ گسیل داریم ، یا خود بی درنگ شربت شهادت بنوشیم و سرسبز و سرخ رو به خدمت حضرت خضر پیغمبر و حزقیال خیرالبشرشتابیم . بیت :

همه سرسزتن بکشتن دهیم از آن به که کشور بدشمن دهیم

اما میان خودمان بماند که جگر خلیفه المستاصل من الله برای موش صحرائی لک زده بود . از این رو ، بطمع سوسمار ، دزدکی بایکنفر از اعراب مزدور اجانب و خائن که در میهن فروشی گوی سبقت از همگان ربوده بود ، گسب بندی کرد و او را ما مور نمودش بانه متن کامل این سخن رانی رابه سمع مبارک

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

سلطان اندلس برساند . شخص اخیر ، پس از انجام ماه موریت خود بطرز موفقیت آمیز ، بدریافت چند موش صحرائی پروار بعنوان پاداش مفتخر شد . بهمین علت ، با آنکه کمر تمدن شرق و غرب زیر بار منت تمدن عرب موشخوار خم شده بود ، اعراب غیرتی نخواستند جامه ننگ و عار بپوشند ، این شد که تمام مزایای هنر و دانش و فلسفه و اختراعاتی که به وجود آورده بودند برای ملل غربی گذاشتند و خودشان کما فی السابق با کون لخت یک عبا پوشیدند و در میان ریگ روان صحاری عربستان مشغول عنعنات ملی و شکار سوسمار گردیدند .

از طرف دیگر ، دوست مردالینوس که پیشینه فتوحات معجز آسای عربها را در کتاب " جامع الابطال والاضداد " خوانده بود و ضرب شست زدها و گردنه گیرهای آنها را چشیده بود و نمی دانست که بموجب ناموس طبیعت حالا دیگر موش از کونشان بلغور میکشد ، دستپاچه شد و بزبان فصیح آندلوزی با خویش گفت : " ای دل غافل ، نکنده که این موشخواران اهریمن نژاد دوباره جان بگیرند و خلیفه آنها نعوذ بالله که در عربستان است ، (فراموش نشود که اطلاعات تاریخی دوست مردالینوس خیلی نامی کشید و در مکتب خانه همیشه سر درس تاریخ از ملا باجی نمره صفـر میگرفت . باین علت المستاصل من الله را با شخص اخیر اشتباه کرد .) به موجب این آیات ربانی و کلمات سبحانی که در سوره البقره میفرماید :

" واقتلوهم حیث ثقتهم و اخرجوهم من حیث اخرجوكم . " قشون کشی بکند . آنوقت حساب من با کرام الکاتبین خواهد بود و حتما " این طیفه از خونم آسیاب راه خواهد انداخت . بعلاوه تمام سواحل دریای

میانه زیر کنترل آنهاست و کانال سوئز را هم هنوز فردینا ندوله صبی نبریده که بتوانم از آنجا بالطایف الحیل جنگی قاچاقی بگذرم و کلک عربستان را بکنم تا خلیفه در مقابل امر انجام گرفته واقع گردد. پس چه خاکی بصرم بریزم ؟" با اینجاکه رسید ، فکر بکری به خاطرش خطور کرد : " فوراً " زنگ زد و ناخدا کریستف کلمب را نزد خود خواند . - ناخدا کلمب مردی بود کوسیح و ازرق چشم و نتراشیده و نخراشیده از اهل بلاد روم که هر جا میرسید جوی از جیب در میاورد و به او میافکند و میگفت : " هر گردوئی گرداست ، هر گردی گردو نیست . اما زمین گرداست مانند گلوله . " و معروف است که این جملات حکیمانانه را از استاد خود بطلمیوس آموخته بود و با هر کس بر میخورد ، میخواست اظهار لحنیه کرده با وثابت بنماید که از جانب مغرب هم میتوان به هند رفت و همیشه ورد زبا نش بود که :

Ellevente Parel Pioente

مخفی نماند که ایتالیائی ها از ترس کشف امریکا به ملوانان خود اجازه نمیدادند که از دریای میانه خارج بشوند . از طرف دیگر ، کشیش های گردن کلفت هم چون عقیده کروییت زمین را برخلاف نص صریح توراها و انجیل میدانستند ، ناخدا کلمب را تکفیر کرده بودند و در بدر دنبالش میگشتند که او را هم مثل مرحوم گالیله شب عید عمرکشان زنده زنده بسوزانند . این شد که کلمب هم سرقوز افتاد . رفت و جلو دوست مردالینوس را نورد و زمین ادب بوسه داد و عرض کرد : " مقرب الخاقانا ، قبله عالم بسلامت باشد و هر چه فرمائی کنم . زیرا بندگان را در مقابله فرمان پادشاهان نادریدن جان است جز امتثال روی ندارد . بفرمان شاه کمر بندم و نادر دشمنان را چون کمر طناب در گردن ، پیش خدمت نیارم ، سر بر بالش آسایش ننهم . این بنده "

درگاه بفراست دریافتم که قبله؛ عالم عزم به تسخیر بلاد عربستان جزم فرموده اند . همانا اگر این جان نثار را رخصت دهند ، دماز روزگار این امت سوسمارخوار درآورم و از خون پلیدشان آسیاها را بگردش اندازم و از کاسه سرشان آسمان خراشها بپردازم . " دوست مردالینوس را این سخن سخت پسند افتاد ، فرمود : " دم فروبند و بازو بگشای ، الحال بایک شاخص و یک قطب نما و لشکرجراری مسلح به تیر و کمان و ژوبین و خفتان و سنان و تبر و سپر و زره و کلاه خودبسر ، برزمناو " قرطاجنه " سوار شو و ازهرجائوری جفتی نرینه و مادینه با خودبرگیر و چند کشیش مجرب روحانی وبری از غواسق جسمانی باخویشتن همراه ساز و بقصد تسخیر بلاد تازیان بتازوهرچه زودتر ، سندی مالکیت آن دیار نکبت بار را با سربریده خلیفه برای اعلیحضرت ما بیار تا موجبات انبساط خاطرعاطرمان فراهم گردد . "

همینکه کریستف کلمب از خدمت سلطان مرخص شد ، دزدکی نمود سرسرای کاخ همایونی را جمع کرد . قضا را خواجه حرمسرا ملقب به " سوزمانی پناه " را بدانجا کذرافتاد ، انگشت حیرت بدندان گزید و پنداشت این مرد قصد سرقت دارد . ولی ناخدا کلمب که خود اهل دل بود ، بفراست پندار ناهنجار وی را دریافت و پیش از آنکه بزندانش بزندگفت : " ای خواجه ، مرا مهمی صعب در پیش است . این برای امتثال فرمان مبارک جهان مطاع است . تا قبل از بریدن سر خلیفه . آنچنان لای این نمدهش کم تا ریغش درآید . چنانکه خود گفته ام : و لیس هذا اول قاره کسرت فی الاسلام . " خواجه را این سخن خوش آمد ، آب در دیده گردانید وگفت : " پس دست علی بهمراهت . " و دیگر مزاحم وی نگردید .

ناخداکلمب بر روز ساعت میمون حرکت کرد . حالا دیگر به چه
درد شما میخورد که جزئیات این مسافرت خطرناک را برایتان شرح بدیم .
القصه ، رزمنو قرطاجنه دوسه ماه چون مستان پیلی پیلی خوران روان بود .
اما برخلاف انتظار ، خیری از شبه جزیرهٔ عربستان نشد که نشد . ضمناً "در
کشاکش بادهای مخالف ، رزمنو دوسه بار از همان راهی که رفته بود برگشت
و همهٔ سازوبرگ سرنشینان رزمنو نیز به ته کشید . ناخداکلمب دست به نماز
و دعا برداشت و توبهٔ نصوح کرد . (البته این لغت هیچ ربطی بانسوا و نسو
بمعنی مردار و همچنین دروج نسوش که نزد مجوسان بمعنی دیو پلیدی است
ندارد . زیرا در احادیث معتبر آمده که نصوح در زمان پیشین مردی بود کوسه و
پستانی مانند پستان زنان داشته است یعنی یک خنثی بتمام معنی ، چنانکه
شاعر ماقبل تاریخی گفته است :

زانک آواز و رخس زن وار بود لیک شهوت کامل و بیدار بود
او بحمام زنان دلاک بود دردغاو حيله بس چالاک بود .
دست بر قضا ، یکرور نگین انگشتر دختر پادشاه در حمام گم می شود ، دختر شاه
امر میکند که حضار را لخت کنند و بچوبند . نصوح از وحشت اینکه اسرارش هویدا
شود غش می کند . اما قبل از اینکه نوبت با او برسد نگین پیدای می شود . او هم
فورا " دست از این شغل بی خیر و برکت میکشد ، توبه می کند و در دامنهٔ کوهی
منزوی میگردد . (والله اعلم ،) - باری از درگاه حضرت ابدیت مراد
طلبیده که اگر جان سلامت بدر برد از عقیدت کروییت زمین دست بکشد و در دیر
رهبانان اعتکاف گزیند و به خدمت پیر دیر کمر بندد . همینکه بیا س و حرمان
بر او جیره شد . تصمیم به هاراکیری کردن گرفت ، وصیتنامهٔ خود را نوشت

و مهرکرد و برای خدانگهداری با همکاران محترمش روی شراع کشتی رفت و به اطراف و جوانب نگریست . ناگهان ساحلی ازدور بنظرش رسید . گمان کرد که دریا با عربستان است . فوراً " وصیتنامه خود را جردا و درآبریزگاه افکند ، سپس دست افشان و پایکو بان بیرون آمد و هنگ چهارم تو ریزه قشون خود را به خط کرد و سان دید و پیش خود گفت : " بیار آنچه داری زمردی و زور ، که دشمن بیای خودامد بگور . " فراموش کردیم بگوئیم که ناخدا کلمب ذوقی سرشار داشت ، اما چون بیماری دانه و پترارک براو ثابت شده بود و شکسپیر هم در نظر شاعرکی نادان و مجهول الهویه بیش نبود ، از این رو ، در ایام صباوت ابیات بسیاری از سوزنی سمرقندی افغانی و عیدزاکانی افغانی و امیر خسرو دهلوی پاکستانی و نظامی قفقازی و مولوی رومی ترک و ابن سینای نازی از بر بود . و با مناسبت و یابی مناسبت از آنها استشهد مینمود .

چه دردسرتان بدهم ، همینکه رزمنامو بساحل رسید ، ناخدا کلمب دید مردمان بومی در کنار آن دور لوله کلفتی که روی دو چرخ استوار بود مشغول رازونیزان و انجام مراسم و تشریفات خاصی هستند . دستهای صورتک زده و بنه آبیاش رنگ گرفته بودند و قرکمیا آمدند و میخواندند : " از قدیم و از ندیم ما میزدیم و میرقصیدیم . " زنها از سر و کول این لوله بالا میرفتند و اشعار نشاط انگیز میسرودند . دن ژوانهائی که بسر شان پر کچل کرکس زده بودند متفکرانه سیگار ماری یوانا Mari Juana میکشیدند و با بحالت آموک Amok یک دشنه بر لب داشتند و دور لوله به آهنگ سامبا و رومبا و کونگا طواف میدادند و قر و غریله میآمدند . از مشاهده این وضع ، کلمب به شگفتی اندر شد ، ناگاه دید بغیر از هفت تن که

گویا خدمتگزاران ویژه این لوله بودند و احتمالا " فوق العاده ویژه هم دریافت می کردند ، همه پراکنده شدند . یکی از آن خدمتگزاران نزدیک رفت و به لوله آتش داد . یکباره غرش تندر آسائی در صحن فضا طنین انداخت : مقداری اشعه و ادخنه از دهنه لوله درآمد و چرخ ها به عقب زدند و هفت نفر کارمند ویژه رازی برگرفتند .

از مشاهده این منظره ، لرزه بر اندام کلمب افتاد . در حال سجده در آمد و گفت : " سبحان الله ، این چه حکایتی است ؟ " سپس سراز سجده برداشت و دید هفتاد و دو هفت تن از سرنشینان کشتی از این صدای موحش زهره ترکانیده و به سرای باقی شتافته اند و بقیه همگی به شکم روش دچارند . چیزی نمانده بود که ناخدا کلمب هم خرقة تهی کند و بالا اقل مجبور شود که تنبان خود را عوض بنماید . (البته بمنظور اینکه تنبان مزبور رابه موزه نظامی اندلسستان بفرستد تا جزو افتخارات باستانی و میهنی در آنجا بمعرض نمایش گذاشته شود .) ناخدا کلمب پیش خود تصور کرد این یکی از حقه بازیهای سوق الجیشی اعراب است . لذا آماده تسلیم بلا شرط شد و یک دانه صلیب و یک پرچم سفید در دست گرفت و با اضافه چند صندوق از غنائمی که از محصولات تمدن عرب گرفته بود از قبیل : لوله هنگ و نعلین و چادر و چاقچور و عبا و چارقد قالبی و رو بنده و مهر و تسبیح و دعای نزله بندی و چند مشک دوغ عرب و چند بشکه واجبی و کنسرو موش و سوسمار خشکیده با خود برداشت و با جهودی که زبان فصیح عربی را مثل بلبل اختلاط می کرد ، به ساحل پیاده شد . برخلاف انتظار ، بومیان با چهره گشاده و ساز و دهل به پیشوازشان شتافتند و دست تفقد بسر مهمانان نو رسیده مالیدند و از طرف

گویا خدمتگاران و پرستان این پادشاه بودند و همچنین بقیع القادسی و نیزه گیسوم

در زمان من کردند، و گویا آنگاه آمدند، یکی از آن خدمتگاران بود و بستگ

رفت و به پادشاه خبر داد که در این شهر آنانی که سخن می گفتند

آنهاست، و پادشاه گفت: آنچه از پادشاه پادشاه پادشاه و پادشاه پادشاه

آمد و پادشاه را گفت: که پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

بنگاه ازدهای سرخشان مقداری اکسیر پارگوریک و لووانوم میان اسهالیها-
 ی رزمنای پخش کردند و فوراً سیاههٔ بلندبالائی که بالغ بر چند میلیون کله
 برهنهٔ صاحبقران میشد برای سازمان اشتباهی سردودمان سرخ پوستان
 فرستادند . مهمانان تازه رسیده ازین تفقد جانی دوباره یافته بودند ،
 قدقدی کردند و لالیبازی آغاز شد . عاقبت سردودمان بومیان سرخ پوست بزبان
 فصیح آرتک Azteque که زبان نیم رسمی و درباری آن سامان بود ، کلمبرای
 مخاطب قرارداد گفت : " ایسه خوش آمدید ، صفا آوردید ، قدم شما بروی
 چشم . از کجا میآئید و کجا میروید؟ " کلمب که کتاب اول خود آموز زبان آرتک
 را هنوز بیایان نرسانیده بود ، به تته پته افتاد و بیاسخ گفت که : " هنی به
 جنهٔ مبارکتان قسم ، این بندهٔ درگاه بقصد سیر آفاق و انفس از میهن
 عزیزم حرکت کردم و میخواستم بموجب آیه شریفه : " فقاتل فی سبیل الله ،
 لاتکلف الانفسک و حرص العوئ منین . " کشتاری در راه خدا بکنم و به اعراب
 بادیه نشین چشم زخمی سخت وارد آورم . اما اکنون می بینم بکشوردوست
 و همجوار خود آمده ام . از این جهت خود را برای تسلیم بلا شرط آماده کرده ام .
 سردودمان سرخ پوستان لبخند نمکینی زد و گفت : " ایسه پسر جان
 اشتباهلی کرده ای . تسلیم بلا شرط یعنی چه ؟ نترس جانم ، عزیزم یک
 خرده نمک بدهانت بگذار . اینجا کجا ، عربستان کجا ؟ این خطر را کستاریکا
 از بلاد ینگی دنیا مینامند . زیر ابربان ترکی " ینی " بمعنی جدید است
 و ما که نمی توانستیم این لغت را خوب تلفظ بکنیم yankee نامیدیم
 و یانکی بزبان شما ینگی شد . پس از اینقرار ، شما بسرزمین جدیدی آمده اید
 که ینگهٔ ربع مسکون بشمار میرود و بعد ها بنام امریکا مشهور خواهد شد و ما هم

پرستش و ستایش فالوس هستیم و این لوله نمودار آلت رجولیت است . چه
خاکی برسمان بریزیم ؟ ما به دستگاه واتیکان و پاپ و متخصصین انگیزیسون
که معتقد به کرویت زمین نیستند عقیدهٔ باجائی نداریم و این اعتقاد به
شرمگاه پرستی . "

کلمب که سرش توی حساب نبود ، تو حرفش دوید و پرسید : " هنی
چه فرمودید ؟ " سردودمان سرخ پوستان پرکچل کرکس سرش را که آویزان
شده بود درآینهٔ جیبی که داشت دوباره راست کرد و لب خود را با ماتیک سرخ
نمود ، آب دهنش را قورت داد و پاسخ گفت ؛ " ایسه مقصودم پائین تنه .
پرستی و هرزگی پرستی است . باری ، این اعتقاد به شرمگاه پرستی از
عهد دقیانوس نزد مردم این دیار ریشه دوانیده و از دولت سرآن روز بروز
جمعیت میهن ما زیاد می شود و بخت دخترانمان باز . ایسه به شما هم اجازه
میدهم اگر رازونبازی دارید با آن بکنید که بسیار مجرب است و البته دعای
شما به درگاه حضرت ناهوا Nahua مستجاب خواهد شد . باری بهر جهت
چون جمعیت میهن ما ترقی روز افزون کرده بود ، قانونی گذرانیدیم که فقط
سالی یکبار ، آنهم روز چهارشنبه آخ رسال جشن بگیریم و زنهای از این لوله استفاده
کنند و مراد بطلبند . دست برقضا ورود شما با این روز تصادف کرد . راستش
را میخواهید ، ما از جنگ وجدال و قلتش بازی و استعمار و استعمار آیات شریفه
در این جور حرفهایها بیزاریم . حالا اگر از اجرای مراسم شرمگاه پرستی ما
ترسیدید و خودتان را باختید ، این دیگر گناهش بگردن ما نیست و از ته دل
معذرت میخواهیم . پس شما آزادید و مهمان ما هستید - بیائید و بروید ولی البته

بماکاری نداشته باشید و تمامیت ارضی و سماوی ما را محترم بشمارید . ماهم در عوض پل پیروزی شما خواهیم شد و مخصوصاً " از اینکه ایسه بی مقدمه آمدید و ما را کشف کردید ، بسیار خوشوقتیم و بعزت این پیش آمد ، مقرر می‌داریم که هفت شبان وهفت روز این جشن تاریخی که مظهر میهن پرستی و وحدت ملی ماست همچنان ادامه پیدا کند . سپس یک سید گنده پراز ریواس و آناناس و روناس و موز و جوزوبا دام برزیلی و چند باری سیب زمینی اسلامی و بیک صندوق سیگارفیلیپ موریس و چند بطری کوکاکولا و دوسه من بستنی های رنگارنگ و ابریشمی و چند دوجین بسته سفزآدامس و مقداری شمش طلا و نقره و یک پیت بنزین هواپیمائی به پیشگاه کلمب هدیه کرد . بعد چپق سرو ته نقره خود را با توتون نوچه اعلا چاق نمود ، یک پک زد و بدست کلمب داد . کلمب هم دوسه قلاج پشت هم زد . سر کرده سرخ بوستان بالبخند گفت " دیگر ما برادر خوانده شدیم . ایسه بیاباهم برویم آثار ما قبل تاریخی آرتک را بهت نشان بدهم تا شاخ دربیاری . "

برق طلا و نقره چشمان ازرق ناخدا کلمب را خیره ساخت و تودلش گفت : " هنی پدري ازتان دربیارم که یا قدوس بکشید ، " در حقیقت دید که قافیه را باخته ، با پرچم سفید که علامت تسلیم بود دماغ گرفت و پیروزمندانه در جوف جیبش نهاد . بعد سه گرهش را درهم کشید و تخم مرغ پخته رنگینی از پر شال خود در آورد و به سردودمان سرخ بوستان عرضه داشت . سر کرده بومیان به سگفتی اندر شد و پرسید : " ایسه چطور یک تکه پارچه سفید در پر شال شما باین میوه خوش آب و رنگ تبدیل یافت ؟ " ناخدا کلمب گفت : " اولاً " که این میوه نیست . و مرغانه است و ثانیاً " اگر گفتید

چگونه میتوان آنرا از ته روی میز استوار ساخت ، من کت شمارا میبوسم ، از مقاصد شوم استعماری چشم میبوشم و مرخص میشوم و گرنه همانا بعد از این شما تبعهٔ سلطان عادل ملک ما که مالک الرقاب نصف ربع مسکون است خواهید بود . " سرکردهٔ سرخ بوستان هم پذیرفت . اما هرچه زور زدنتو انست این مشکل را حل نکند . کلمب از خوشحالی دلش غنچ میزد ، ته تخم را بسختی روی میز کوبید و تخم مرغ هم مثل بچه آدم روی ته شکستماش قرار گرفت . بعد سبیلش را تابید و گفت : " هنی شما مردمانی وحشی و گمراه هستید و از تمام مظاهر تمدن عرب و آزادی و دموکراسی بری میباشید . لذا تا دنیا دنیاست باید قیدرقیت ما را بگردن بیندازید و همواره بما ساو و باج و خراج و جزیه بپردازید و زن به خانه تان حرام و خونتان مباح است . این مظهر آلت تناسل هم که باعث قتل فجیع ۷۷ تن از اندلسی های اصیل زاده و نجیب زاده و جنتلمن شده از شما میگیریم و در عوض چند نفر کشیش یسوعی کارگشته که در شکنجه های مذهبی استادند بمسرتان میگماریم تا هرکس به تثلیث و پدرما که در آسمانهاست اعتقاد نداشته باشد حسابی دخلش را بیاورند . با اضافه هرچه خاک طلا و کلوخ نقره و زبیل آهن و زغال و نفت و بول و جواهر دارید از همین الان متعلق به السلطان بن السلطان و الخاقان بن خاقان دوست مردالینوس بن Dos Torero بن Dos Toreador

Dos Matador بن Dos Piscador بن Dos

بن Dos Merinos می باشد . " Banderillro

سرودمان سرخ بوستان بورشده گفت : " ایسه چون شما مهممان ناخواندهٔ محترم ما هستید ، چه قابلی دارد ؟ این الههٔ هرزگی هم سگ خور ،

ارزانی ملکه اندلس باشد . اما از شما چه پنهان ، زنان ما به آسانی از آن دل
 نمیکنند و اگر خدای نخواستہ آنرا غصب کنید مبرسم که دین و ایمان از دست
 برود و مردم گمراه شدہ بدین حنیف بگروند . پس شمارا جان تالیان و تسیماتلان
 لااقل این صلیب کہ دردست شماست و بی شباهت بہ مچاچنگ نیست ، براین
 بگذارید تا زمان مازیرسایہ بلند پایہ دولت ابد مدت بدعاگوئی مشغول باشند ."
 از این پیشنهاد گستاخانہ ، ناخدا کلمب آتش خشم را بہ آب حلم تسکین داد
 و گفت ، " ہنی فضولی موقوف ، حالا کار شما بجائی کشیدہ کہ بہ معبود
 ما ہتک حرمت میکنید ؟ گویا فراموش کردہ اید کہ شما ملت عقب افتادہ
 مغلوب و بردہ زر خرید ما ہستید ؟ اما من آنقدر ہام کہ شما گمان میکنید
 نمک بحرام و سنگدل نیستم . " سپس دست کرد از جیب زیر جاماش جعبہ
 کوچکی در آورد کہ در آن مقداری مگس زنبور طلائی خشک شدہ بود . آنرا بہ
 رئیس قبیلہ داد و گفت : " ہنی عوض این کانتاریدین ہارا بگیرید و بروید
 زیرسایہ ذات اقدس ملوکانہ کما فی السابق مشغول جہالت باشید . " و آنہا را
 رخصت داد .

ہمینکہ سرش فارغ شد ، بعنوان گزارش سایہ دستی بہ دوست
 مردالینوس نوشت کہ : " ہنی بہ خاکپای جواہر آسای اعلی حضرت قدر قدرت
 سلیمان شوکت ، فلک رفعت ، خجستہ حشمت ، رستم ہیبت ، افندی صولت ،
 فریدون مرتبت ، امپراطور ممالک محروسہ اندلستان سلطان البرو البحر ،
 فاتح ربع مسکون وینگی دنیا مسمی بہ : کلمب آباد . نظم :

خسروغازی ، شہ صاحب ریال نامدار شاہ گردون قدر خورشید افسر جم اقتدار

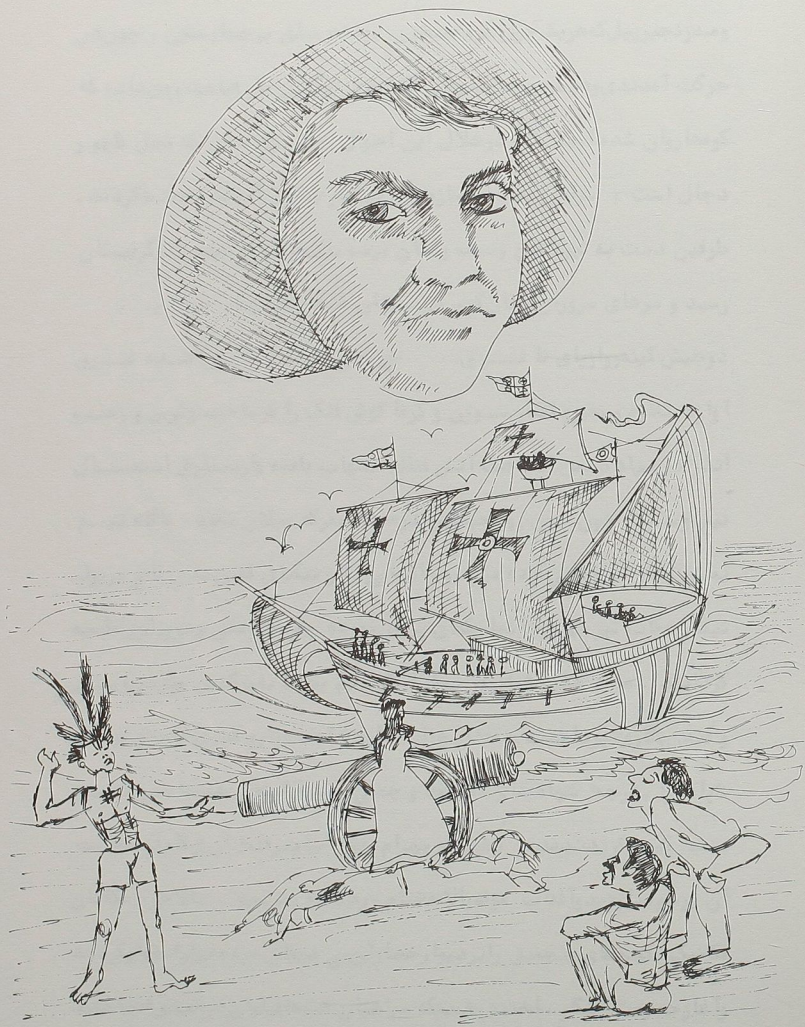
ای که دنیا را خدا بهر وجودت آفرید
تا که تو در عرصه گیتی شوی گیتی مدار
مردم و گا و خرواسب و شتر خلقت شدند
تا نهی برگرده شان بار و کشی از جمله کار
خلق گیتی مفت و مجانی کشد بار ترا
تا تو باشی در کمال ناز و نعمت مفتخوار
ظلم تو عدل است و جورت لطف و قهرت آشتی

چون تو با مدح و ثنای چا پلوسان دلخوشی
نار تو نور است و ننگت نام و پائیزت بهار

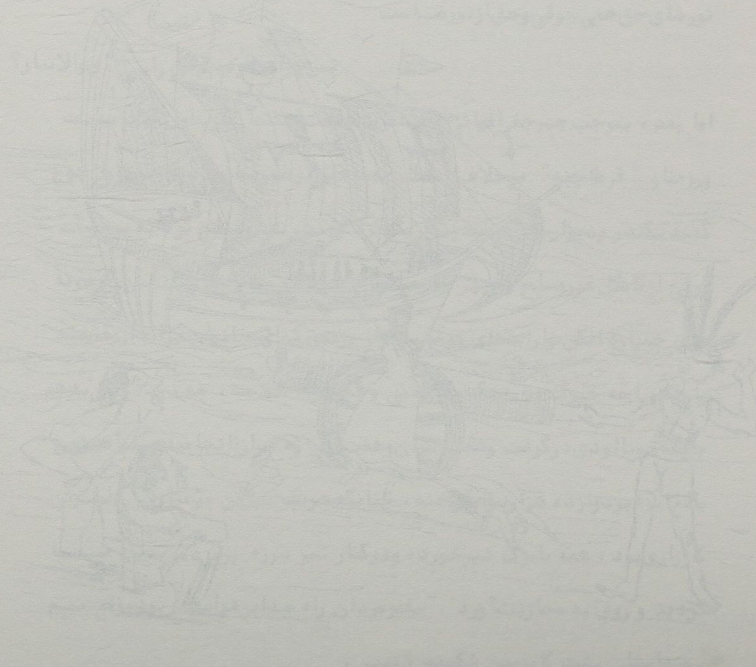
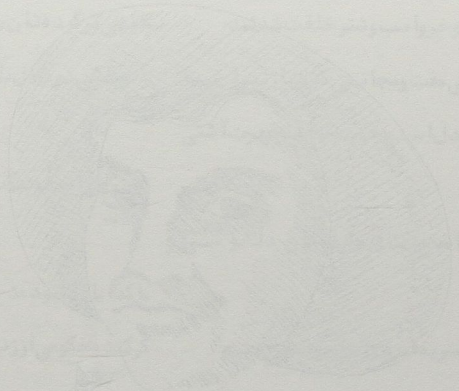
میرود یکسره قعر دوزخ و جوف جحیم
گر کند محکومی از زندان خشم توفرار
تورضای حق همی جوئی و حق از تورضاست

پس چرا از خود نباشی راضی ای والاتبار؟

اما بعد ، بموجب جبر جغرافیائی ، مسافرت ماهفت هفته از کار بطول انجام مید
ورزمن او " قرطاجنه " برخلاف انتظار به ساحلی برخورد از بلاد دیاء جوج و ما جوج
که سد سکندر و دیوار چین و خط زیگفرید بگردش نمیرسید و مسلح بود به برج و بابا
روئی از گاه گل غیر مسلح و مجهز به چماقهای خود کار و عمودهای آتشین و گردونه
های خمپاره افکن و اربابهای موشک انداز و زنبورکهای خانمان بر انداز و شفشه
و ترفه و پاجه خیزک و نارنجک و گرزاتمی و تخماق . خلاصه ، چه درد درستان بدهم
جنگ خونالودی در گرفت و هفت شبان و هفت روز به درازا انجامید . سپاه دشمن
بالغ بود بر دوازده هزار سوار آراسته ، چنانکه هریک شیران مرغزاری و دلیران
کارزاری بود ، همه با مرگ شیر خورده و در کنار شیر شرز به پرورده پذیره ما
گردید و روی به محاربت آورد . نفیر مردان راه صدابره وابسته بود و وقع سم
سمندایشان پشت گاو زمین شکسته ، بیت .

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

چنان شد زخم کوس و نعره و جوش که گردون پنبه محکم کرد در گوش
و صد زنجیر پیل که هر یک چون کوه بیستون بودند معلق بر چهارستون ، چون در
حرکت آمدندی و در صحن معرکه روان گشتندی توگفتی مگر قیامت روی داده که
کوه ها روان شده است ، در خلال این احوال ، از چهار محال که محل ظهور
دجال است ، سپاهی بسیار با ساز و برگ بیشتر بیرون آمدند و قصد ما کردند .
طرفین دست به تیروکمان و سیف و سنان برده بالاخره مهم بدست و گریبان
رسید و سرهای سروران بسان گوی در میدان غلطان گردید . بیت :

دو جیش کینه و راز پای تا فرق جوماهی جمله در جوشن شده غرق
آوازه ، نفازه و نفیرو افغان سورن و کرنا گوش فلک را کز ساخت و ترس و رعب
اندر دل سپاه دشمن انداخت آتش قتال التهاب یافته و از بسیاری استعمال
تیغ و سنان ، خون چون رود جیحون در فضای معرکه سیلان نمود . ناگاه تیغ
یمانی آغاز سرافشانی کرده مرغ روح انسانی را از تنگنای قفس بدن فانی برپرواز
نید و عقاب تیر تیزپرازا شیان کمان پرواز نموده مغز سرگردان و سروران را طعمه
گردانید . مدت هفت شبانروز دیگر لشکر عالم سوزما بغیر کشتن و بردن و سوختن
و کندن بگاری نپرداختند و مقدار هزار هزار و شصدهزار و کسری از سرخ پوستان
ناپاک را بدرجه شهادت رسانیدند و جمعی کثیر از ایشان خسته تیرتقدیرو
بنسته کمند کردند شدند . بطوریکه بهرام خون آشام برقله ازرق قام از مها بت
آن بر خود بلرزید و آفتاب موفورا الاحتشام زرد گشته بترسید . بالاخره استادان
مکانیک مکینه های منجنیق را بر دیوار حصار آن بی دینان مردم خوار استوار کردند
و آغاز خصومت آشکار ساختند و همینکه سپاهیان هیمه فراوان در خندق انداختند
مردم قلعه از خسارت خویش نادم گردیدند . مواضع حصین و قلاع متین انجماعت

بی دین را بزخم تیر و زوبین و فلاخن و سپنگ و قلاب سنگ در حیزتسخیر
کشیدیم و کوتوال آن دز را فرمودیم گردن زدند و روح خبیثش را بجانب دوزخ
رهسپار ساختند . بسیاری از ایشان را بموجب آیه شریفه : " ولوانا
کتبتنا علیهم ان اقتلوا انفسهم او اخرجوا من دیارکم ما فلعوه . "

اگرما براتان مینوشتیم که خودتان را بکشید یا از خانه هایتان خارج
شوید این کار را نمی کردند .

به تیغ جهاد بگذرانیدیم و اموال و جهات اهل فضل را عرصه
نهب و تاراج گردانیدیم . بروج قلعه مانند خاک راه هموار شد . بالاخره
کار سرخ پوستان به اضطرار انجامید و سپاهیان دشمن گریز برستیز اختیار
کردند . و الله اعلم بحقایق الامور وهو علیم خیر بذات الصدور ،
" باری ، در طی جدال و قتال ۷۷ تن از جوانان ناکام و رشید مام
میهن ما در حالیکه سرود انقلابی " چو میهن نباشد تن من مباد " را می
خواندند به خاک و خون در غلتیدند و شربت شهادت را لاجرعه سرکشیدند
و بطور کلی تصدق شدند . ولیکن عاقبت سپاهیان دلیری باک ما چشم زخمی
عظیم به دشمن وارد و از کشته آنان پشته ساختند و بمصدق آیه کریمه :

" کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة . " به درون قلاع و استحکامات آنها
رخنه کردند . دشمن ناچار سر فرود آورد و تسلیم بلا شرط گردید . از جمله
غنائمی که نصیب قشون ظفر نمون شد ۹۰ چرخ دور انداز یازده هزار تیر
پولاد و صدقاروره بنزین دشمن سوز و صدخروار کوس رعد آواز و صد پرچم
زربفت و سیصد نقاب تیز چنگ بابیل و کلنگ و غیره بود . برای نمونه

اسلحه و حشمتناک " قانون " را به پیوست با همین رزمنام ارسال میدارد
و با اسلحه نامبرده کافی است که ربع مسکون را در یک چشم بهم زدن تسخیر
بفرمایند . اما چه نشسته اید ؟ این سرزمین پهناوری که بدان دست
یافته ایم ، بقول اهالی آنجا تا کنون گمنام و ناشناس و مساحتش بی پایان
است و ینگه دنیای قدیم بشمار می آید . همچنانکه پراست از فراوانی و
اطعمه و اغذیه و اشربه و ادخنه و سیگارتهای اعلا و کوکاکولا و سقز و سب -
زمینی و ایریشمی و نیلون و خاک طلا و کلوخ نقره و اینجور چیز ها . . -
خوشبختانه مردم هالوئی دارند که میتوانیم از کرده آنها کاریکشیم و پدرشان
رادریا وریم . اینهارا مورخین بیسواد و جغرافی نویسان دیعی " سرخ پوست "
نام نهاده اند و حال آنکه بموجب تحقیقات علمی بسیار دقیقی که
اینجانب بعمل آورده است ، پوست این مخلوقات از پنیر لاروجینی -
فغفور سفیدتر است . با این تفاوت که برای خود شیرینی و تقرب بدرگه
حضرت رسالت پناهی و به احترام عنعنات ملی ، تن خودشان را با گل
ارمنی سرخ کرده اند ، تا باین وسیله کاشفین ساده لوح را گمراه سازند و به
آنها تهمت سرخ پوست زده شود و اولویت نژاد اروپائی مسجل گردد .
باری ، عرب سگ کیست و عربستان چه صیغه ای ؟ و اولاکه از دولت سرقانون
کسی جرات نخواهد کرد که نگاه چپ به سرزمین مقدس ما بکند . ثانیاً "
چشم شیطان کوروگوش شیطان کر ، بفرض هم که خدای نکرده عربها دوباره
اندلس را گرفتند ، تازه همه اهالی ربع مسکون هم که باینجا کوچ بکنند ،

هنوز گنجایش پنج برابر آنرا دارد . لذا استدعای عاجزانه آنکه : هرچه زودتر عده ای سیاه برزنگی برای تولید تفرقه نژادی و یک دوجین کشیش کارکننده بادوستاق بان و متخصصین شکنجه و هرچه دزد و خونری و جاروکش و پاچه ورمالیده و ماجرا جو ست برایمان بفرستید تا دخل اهالی محترم اینجاریابیاوریم و ضمناً نژادی خانی بالفطره پدید آید اندر میان که اهالی اینجا بعدها خودشان را با خلوص نیت و صدق عقیدت Jehnny بنامند . ناگفته نماند که من برای این سرزمین مشغول تهیه نقشه نظام نو و دموکراسی تازه درآمدی هستم که تا دنیا دنیا است دست نشانده ، بماند .

عجالتاً " برای شروع بموجب آیه شریفه : " فخذوهم و اقتلوهوم حیث تفتنهم و اولتکم جعلنا لکم علیهم سلطاناً " مبیناً . " حکم قتل عام اهالی را صادر کردم . - در این گیر و دار ، زیاده از پنجاه هزار کس نقاب ترا . بر عذار گلغام کشیدند و عالمیان را در فراق خویش قرین ناله و زاری و تشویش گردانیدند . این شد که رقم عفو برجریده جریمه سایر مخالفان کشیدم و برای بازماندگان رژیم هوا سیل را پیشنهاد کردم تا با د بخورند و کف صادر بنمایند . (نباید اشتباه کرد که هوا سیل را عموماً " حواصیل مینویسند ، ولیکن اصل این لغت هوا سیر بروزن بواسیر است . زیرا این مرغ از هوا سیر می شود و آنرا تبدیل به کف می نماید .) بهر حال باید کاری کنیم که اهالی اینجاریاب ما جان بکنند و کار بکنند و به دعا گوئی ذات اقدس شهرباری رطب اللسان باشند . همچنین بازداشتگاه هائی با آخرین وسائل مرگ برق آسا تاء سیس مینمایم و سربازانی بر آنها میگذارم با

علامت U.S.A که خلاصه: " افسران سنده زاد اونوردریاها . "

باشد و رساله ای در علم کینه شتری و فن شریف داغ و درفش تالیف کرده ام که صدور اجازه چاپ آنرا از متخصص فقهیات وزارت فرهنگ و جاسوسان محترم شهربانی خواستارم تا هر چه زودتر در دسترس کشورگشایان محترم میهنم بگذارم . ضمنا استدغای عاجزانه دارم ، فرمانی بمضمون ذیل شرف صدور یابد که از این پس ، بیاس کشفیاتم ، این سزمین ناچیز که به بنگه دنیا معروف است " کلمب آباد " نامیده شود . در خاتمه معروض می دارد که فدوی قضیه فیزیکی محیر العقولی در این سفر کشف کرده ام که بعدها با اسم قضیه " تخم کریستف کلمب " معروف خاص و عام خواهد شد .

استدعا دارم مقرر فرمائید این اختراع بزرگ را بنام خایه حقیر در تواریخ ثبت نمایند و امربندگان اعلیحضرت همایونی را بوسیله کبوتری برق آسا به جان نثار ابلاغ کنند . امر امر مبارکست . سپس نا خدا کلمب فرمان داد لوله چرخدار را با اضافه هفت نفر بومی که متخصص پر کردن و در کردن آن بودند ، بعنوان مستشاری در رزمناو قرطاجنه بگذارند و بسوی اندلس روانه بشوند .

بعد بموجب آیه کریمه : " فان تولوا فخذوهم واقتلوهم حیث وجدتموهم ولا تخذوا منهم ولیا " ولانصیرا " حکمی صادر کرد تا همه اهالی آن دیار را اول شکنجه و بعد هم قتل عام کنند و دارائی آنها را بنام بشریت و آزادی و تمدن پراکنی و عدالت اجتماعی و مذهبی دموکراسی قدیم و جدید بجا پند و بازماندگان آنها مجبور بودند از کدیسا و عرق زهار شب و روز

کار بکنند و دسترنج خود را تقدیم خاکپای ناخدا کلمب بنمایند .
مخصوصا دستورداد پوست سردودمان سرخ پوستان را کردند و روی
دنبک کشیدند و گوشت و استخوانش را هم دردیگ آجوش انداختند
همینکه خوب مغزیخت شد آنرا جلو کچل کرکسها ریختند . ضمنا " قو طی
محتوی کانتاریدین را از جیش در آوردند و دوباره به کلمب پس دادند .
القصة ، صبح زود جارچی راه میافتاد و بیخود فریاد میکشید :
" مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد ، " اما کسیکه مزد نمیگرفت کسی
بود که کار کرده بود . مردم هم چون فارسی سرشان نمیشد و بعلاوه همه
لغت ها معنیش وارونه شده بود ، گمان میکردند این یکجور افسون و یا
فورمول جادوگری است که برای دفع گزند جن و پیری مؤثر است . فقط روز
های یک شبه تعطیل عمومی بود و برای سرگرمی اهالی ، یا مسابقه شترتازی
را ترتیب دادند . توضیح آنکه : چون اندلسی ها تخم نایسم الله
و یا حرامزاده بودند ، (یعنی قبل از اینکه کمپانی لیمتد اسلام اختراع
بشود همه مردم تخم نایسم الله بوده اند و شیطان بطور مستقیم و یا غیر
مستقیم در تولید مثل آنها شرکت داشته است .) و خشونت و بدجنسی را
از اعراب به ارث برده بودند ، این بود که گاو واسب یعنی دو جانور
عزیز بردانه آریائی ها را در میدانهای مخصوص تحریک می کردند و
بجان یکدیگر می انداختند و فی المجلس آنها را قتل عام میکردند . اما در
ینگی دنیا که وارد شدند ، از کینه ای که به اعراب میورزیدند ، بجای

اسب شتر جمازه که جانور مقدس اعراب بود باگاو یالدارکه جانور
سوگلی اهالی آن سامان بود بجان یکدیگرمیانداختند و بعد هم درملاء
عام شتررا بانیزه نحر میکردند. حالا گور پدران دلسی ها و کثافت
کاریهائی که کردند تا امر تقیه را بروز امروز نشانند که نشانندند.
این دیگر از موضوع ما خارج است.

*

اینهارا اینجا داشته باشیم، به بینیم چه بسر لوله‌ویا توپ
رضی الله عنه آمد. اگر خوانندگان گرام فراموش نکرده باشند، سابقا
اشاره کردیم که یکی از اجزای جدائی‌نا پذیر توپ مرواری، ماده‌ای بود
بنام کانتاریدین که عصاره همین مگس‌های کانتارید اسپانیولی است که
ناخدا کلمب از جیبش ویادریست تربگوئیم: از جیب زیرجامه اش در
آورد و به رئیس قبیله داد که مثل مهر گیاه و مهره مار و کس گفتا
ر خاصیت شهوت انگیز دارد. حالا خودمان تعجب میکنیم: در صورتیکه
ناخدا کلمب این تحفه نطنز رانختن باره ینگ‌دنیابرده بود،
چطور ممکن بود که زرادخانه چی های بومی کستاریکا این ماده را قبلا
در آلیاژ لوله توپ بکار برده باشند؟ البته وظیفه اخلاقی مورخ است که
از لحاظ بیطرفی این مطلب را مطرح نکند. متأسفانه، در این باب
اطلاع کافی نداریم و باید اقرار کنیم که چون نسبت به وجود این ماده
هم شک داریم احتمال قوی میرود که عصاره همان سیگارماری یوانا

ویا یوهانن بین باشد که برعکس کوکائین تولید شهوت میکند . ولیکن یوهانن راسیاهان افریقا بعدها باخودشان به امریکابردند . بهر حال ، این موضوع را بقیداحتیاط تلقی می کنیم ، دیگرخواننده گرامی خود داند ، یادمان رفت بگوئیم که وقتی ناخداکلمب این توپ را دید به شگفتی اندرشد وبه ایتالیائی که زبان ناخواهریش بود گفت : Canonne لغت Canon فرانسه همان کانون یونانی وزاکن روسی بمعنی قانون است که عربها چون ازبیش عرب بودند ، ناچاربرای اینکهشیر فهم بشود معربش کردند . (اما هیچ ربطی باسازی که قانون مینا مند ندارد .) باری ، کلمب بزبان بی زبانی میخواست بگوید : " هرکس توپ دارد ، قانون هم بااوست . " بعد ها ناپلیون همین جمله را دزدید ومسخ کردوگفت : " حق تخم لق است ، حرف حق از دهنه توپ درمیآید . " بهر حال اسم تخمی " قانون " روی توپ ماند . ولیکن هنوز پای این بخوبریده ها ودزدان دریائی به خلیج فارس بازنشده بود و رنگ مروارید رادرخواب هم ندیده بودند تا این توپ را " قانون مروارید " بنامند .

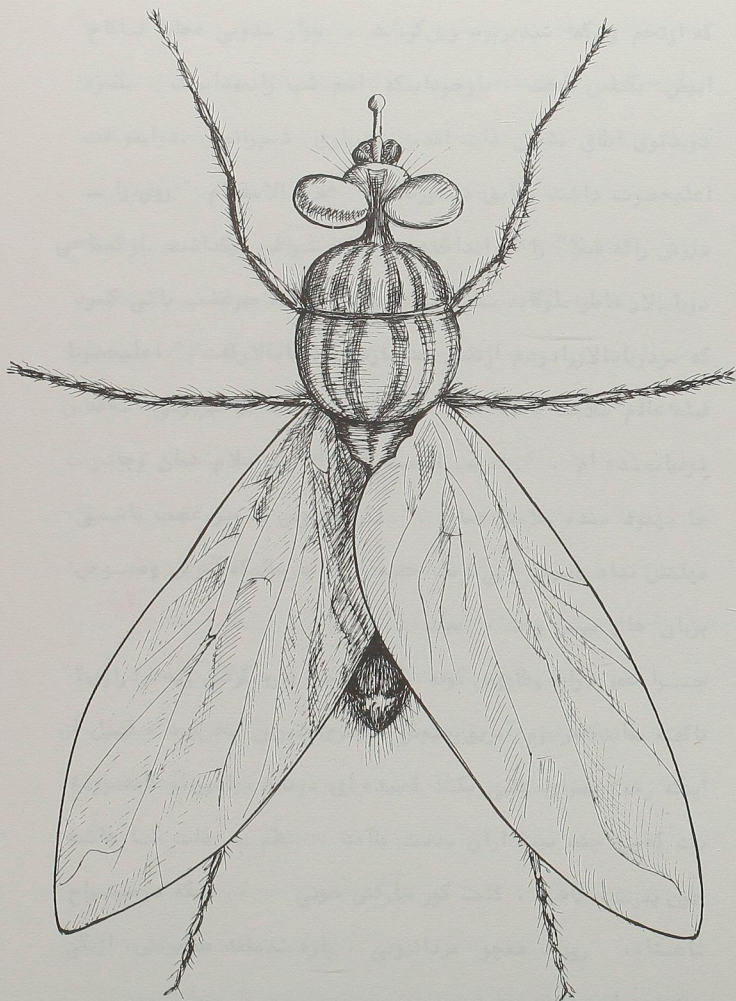
باری بهرجهت ، زمانی که ملوانان اندلسی بهزار زحمت این توپ را بجای خلیفه المستاصل من الله ، لای نمد پیچیدندو تو ی رزماو باربندی کردند وهفت نفرقانونچی ویکنفر کشیش ویک جادو گر و مترجم جهودرا از زیرقرآن وقلعه یاشین گذراندند و درر زناوجای دادند ، کشتیبانان گروهی از زنان فاجره بومی را دزدکی واردرژما و

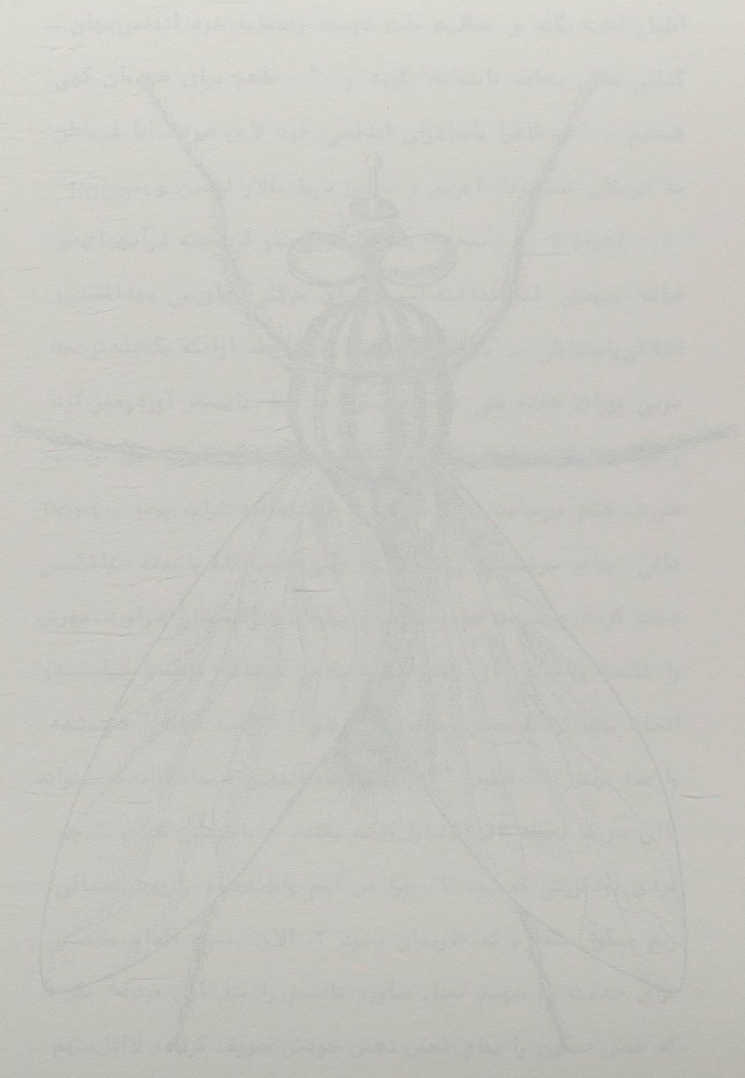
کردند . بادبان را برافراشتند و قطب نما را میزان کردند و رزمناو سوت کشید و براه افتاد . هنوز چندان از ساحل دور نشده بود که معلوم نبود چه شیطانی زیرجلد این موجودات معلوم الحال مادینه رفت . افتتاح غربی بیاید . زنه‌ای فاجره لوله را از لای نم درآوردند و روزها کتاب ویس و رامین و کاماسوترا و الفیه شلفیه میخواندند و شبها بالوله این توپ الله کلنگ بازی و کرم کشی میکردند . بطوریکه کشیش و جادوگر و ملوانان ، اخلاقتان پاک فاسد شد و از صراط مستقیم بکلی منحرف گردیدند . رزمناو قرطاجنه و کاشف ینگی دنیا معروف به " کلم آباد " از بسکه تویش کثافتکاری کردند ، مبدل به رزمنا و گردید . آنقدر در آن اشره و اطعمه و ادخه صرف شد و لهو لعب و سحر و ملامسه انجام گرفت که ریغ ملوانان محترم درآمد . بطوریکه اگر از بالا دماغشان را میگرفتی ، از پائین جان به جان آفرین تسلیم میکردند . حالا دیگر چه دردسرتان بدهم ، همینکه رزمنا و قرطاجنه بعد از هفت هفته مسافرت کنار لیسین کرسی نشین پرتقال که آنوقت مردم از روی نفهمی و بیاطلاعی از علم شریف جغرافیا این کشور را لوزیطانیا مینامیدند لنگر انداخت ، سرنشینان آن همچنان مستان طافح درهم میلویدند و بزبان بی‌زبانی می‌قولیدند : " خوشباش دمی که زندگانی اینست . "

حالا از اینجا بشنوید که پادشاه لوزیطانستان اعلیحضرت دسپراتوس

Desperatous که تازه سری توی سرها آورده بود میخواست

اظهار لحيه بکند و بتقليد ملت دوست و همسايه خود اندلس جهان -
گشائي هائي بنمايد تابتواند بگويد : " ما هم براي خودمان گهي
هستيم ، " ظاهرا بايرادران اندلسي خود لاس ميزد ، اما درباطن
به خونشان تشنه بود. آمريق و صبوص دريا سالار ليسين و Home
Fleet بمحض اينکه شنيد رزمناو قرطاجنه درآبهاي سر
قباله ميهنش لنگرانداخته است ، براي سرکشي و بازرسى بيهداشتي و
اخلاقي وانضباطي ، بدويدويه سراغش رفت . بعد ازآنکه يکجلد ترجمه
عربي تورات هدفه مني عهد عتيق به خط بايسنغر آوردومهر کرد
و سوگندوفاداري غليظي به خدا وشاه و ميهن (که حروف اول آن به
صورت خشم درميآيد .) خوردند ، چندتاغرابه شراب پرتو Porto
عالي بناف سرنشينان رزمناو بست . وقتي خوب کله پاشدند ، يواشکي
دست کرددرجيب مترجم مخصوص و بيام ناخداکلمب را درآورد . مهرش
را شکست و باچشم هاي ناسور سنده سلامي خودآنرا بزحمت خواندو
اتخاذ سند کردکه خمس ربع مسکون بنام " کلمب آباد " کشف شده
وازمه مهمتر ، " قانوني " براي پادشاه اندلس فرستاده اندکه ميتواند
باآن دريک لحظه باقي دنيا را کفکمه بکند . باخودش گفت : " چه
مردى بودکزنى کم بود ؟ چرا من اسم وامانده ام راروى باقى
ربع مسکون نگذارم که جاويدان بشود ؟ الان منم اقدام مقتضى
براي خدمت به ميهنم بعمل ميآورم تااسم را مثل اين مردکه نکره
که خمس مسکون را بنام نحس نجس خودش معروف کرده ، لااقل منم

بیک قسمت دیگرش میدهم. " فوراً زنگ زد ، اسباب‌دپیمایش را
 که از تخم و ترکهٔ شیدیز بود زین کردند . سوار شدویی محابا تا کاخ
 ابیض یکنفس تاخت . با وجود اینکه اسم شب را نمیدانست ، یکسره
 دویدتوی اطاق نشیمن ذات اقدس شهریاری دسپراتوس . دراینوقت
 اعلیحضرت داشت مطابق دستور کتاب " علاج الاسقام " روی‌بوا -
 سیرش را که قبلاً " زا لو انداخته بودضماذ نواعج میگذاشت . ازگستاخی
 در یاسالار خاطر ملوکانه سخت برآشفت ، اشاره به میرغضب باشی کرد
 که سردریاسالار ادردم ازتنش جدا سازد . در یاسالارگفت : " اعلیحضرتا
 قبلهٔ عالم سلامت باشد ، بنده ازراه دیوئی به بوا سیربوسی ذات اقدس
 شرفیاب شده ام . " غریب اینست که اداء این سلام همان وجادر -
 جا بیهود سنده سلامش همان . لکن افسوس که میر غضب باشی
 مهلتش نداد و سرش را بی‌درنگ ختنه کرد . در حالیکه آمریق و صیوص
 بزبان حال میسر و د ، بیت :
 چرا عمر دراج و طاووس کوتاه ؟ چرا مارو کرکس زید در درازی؟"
 ناگفته نماند که مرحوم آمریق و صیوص شاعری شیرین سخن بود و قبل از
 اینکه رخت بسرای عقبی بکشد قصیده ای در مدح بوا سیرملو کانه سروده
 بود که این چند بیت از آن بدست ما آمد . نظم : ذات شاهانه
 چون بیوست یافت ، گشت کون مبارکش خونی ، بسکه در مستراح
 شاهنشاه ، زورزد همچو مردافیونی ، پاره شد مقعد همایونش ، از یکی
 سندهٔ همایونی .

باری ، همینکه آتش خشم ملوکانه فرونشست ، چون سواد حسابی
 نداشت (زیرا نمی توانست لغات استخودوس و ذوسنبطاریا و قشعریه
 و ملاقه و جلیدقه و قزلقورت را با املائی صحیح بنویسد) . خوش نویس
 باشی دربار را فوراً " احضار کرد . خوش نویسی باشی که خط بسیار شکیلی
 داشت و در دایره نو نهائی که مینوشت همیشه سه نقطه بیشتر جانی گرفت
 و جملات تملق آلود غلنیه سلنیه بی معنی فراوان از برداشت زیر کرسی
 با اهل بیت اطهارش خوابیده بود ، بضرب دگنک با پیرهن وزیر شلواری به
 حضور شاهش بردند . او هم خرد و پیام ناخدا کلمب را از سیرتا پیاز ،
 از زبان ایتالیائی که زبان خواهر خوانده اش بود بزبان شوهر ننه اش
 لوزیطانی سره برای شاه ترجمه کرد و مورد تفقدات مخصوص ملوکانه واقع
 شد . ولیکن اعلیحضرت از شنا بزدگی خود منفعل و خجل و از کرده خود
 پشیمان شد و نشستگی فرمان عفو عمومی برای اهالی ینگی دنیا صادر کرد .
 بشرط اینکه پیاس جاسوسی میهن پرستانه دریا سالار ، ازین بعد اسم
 آمریق و صیوص را روی قاره ینگی دنیا بگذارند . (جای بسی تعجب است
 که اهالی محترم ینگی دنیا هم بی چک و چانه زیر بار رفتند و احمقانه با آنکه
 ناخدا کلمب کیوتر آزادی و دموکراسی و کاشف آنجا بود ، این اسم نخاله را
 بریش گرفتند و اسم دریا سالار لوزیطانی را روی قاره خود گذاشتند تا روحش
 در آن دنیا شاد بشود ،)

دسپیرا توس که جرثومه گند دماغ از خود راضی و ماجراجوئی بود و

شرح حال رستم را در کتاب " مرآة الکذب " بدقت خوانده بود ، خیال جهانگشائی در کله میپورانید . چند پیک جانانه بیک سیگار تاج مشتوک دارد تا حواسش سرجا آمد و فوراً شورای عالی نظامی تشکیل داد و در نتیجه حکم صادر کرد که چون پای منافع حیاتی و مصالح عالییه کشور در میانست و اسرار نظامی نباید جانی درز بکند ، لذا خوش نویس باشی که دهش لُق بود و همچنین تمام سرنشینان رزمنه و قرطاجنه رایه بهانه شرب خمر و فحاحی پرتو برای عبرت سایرین ابتدا حد بزنند و سپس سرشان را از تن برگیرند . باری اعلیحضرت تصمیم گرفت ابتدا کلمب آباد را از جنگ اندلسی هادریاورد و بعد هم حقه سوار بکند و با سلحه سهمناک " قانون " دخل ربع مسکون را بیاورد . لذا لباس غضب برتن استوار فرمود و روی مبارک ترش نمود و سوگند آبداری بدین مضمون یاد کرد که : " ایها الناس ، ما فاتح ربع مسکون که همه احادمان پشت اندر پشت قبل از هبوط آدم ابوالبشر نامروز همه سلطان بن السلطان و خاقان بن الخاقان بوده اند و لباس های زورق زده میپوشیدند و تاجهای جواهرنگار برشان میکداشتند ، به پدر خدا و پسر او که هردو در ملاه اعلا سرگردانند و روح القدس که مکانش بر ما معلوم نیست و بنان مقدسیکه فطیر است و ایضا به خون عیسی علیه السلام که از شراب ناب است و گیسوی بریده مریم مجدلیه که فاطمه فیل فکس آن زمان بود . . همین الان لشکری جرار برستم که علاوه بر خمس مسکون ، هفت پیکه هند را با مردمان وحشیش که بجای برتقال موزولوز و جوز و نارگیل و زنجبیل و هلبله و بلبله و روغن شمبلبله و زنیان و اوزگیل

ادیان و مامیران و فوفل و فلفل و هل و میخک و دارچین و انقوزه زهرمار
بیکندند و از اخلاق جدید و دموکراسی و علم و تمدن غرب و فرهنگ و مذهب
و ماتریالیسم جغرافیائی و مرکانتی لیسم بی خبرند ، بهشت عنبر سرشت
بکنم . زیرا پدر ، که در آسمانهاست خوش نمیدارد که ما از همه مزایای
علم و فرهنگ و تمدن و اخلاق و آزادیچگیری و روشنفکرچیگیری و دموکراسیچیگیری
و مبارزه چیگیری و هوچیگیری برخوردار باشیم و آنان نی ، گواه ماهمین اسلحه
قانون می باشد که بطرز معجز آسا عنایت الهی در کف کفایتمان گذاشته است .
زنده باد آزادی ، مرگ بر اعمال ارتجاع که بما باج و خراج نمیپردازند و
حضرت پاپ را بر سمیت نمی شناسند . جاوید باد هر چه کشیش است و پاینده
باد شکنجه های استادان آنها . زنده باد خودم ، شراب برای همه ، پرتقال
برای همه ، قانون برای همه ، " این خطابه آتشین در میان کفزدن ممتد
حضار قرائت شد .

توضیح آنکه : ذات ملوکانه در نظر داشتند اول فقط یک سوگند کوتاه
میل فرمایند ، ولی بعد چانه شان گرم شد و قسم ایشان بیک سخنرانی محیر -
العقول میهن پرستانه مبدل گردید . ماسعی کردیم عین متن لوزیطانی آنرا
از روی نسخی که در کتابخانه های ملی غربناطه و قسطلونه و اشلیلیه و جلیقیه
و طلیطله و القنطره و اشون و بارثلو نه و برغس و طبرق و میرالحکیم وجود
دارد استنساخ نمود ، پس از مقابله و تصحیحات و تعلیقات و حواشی لازمه
، ر معرض استفاده و استفاضه قارئین گرامی بگذاریم . بدیختانه چون از بیخ
رب بودیم و از لسان عذب البیان لوزیطانی اطلاع کافی و شافی نداشتیم ،

این بود که بترجمه اش اکتفا نمودیم . امیداست که همگان را مقبول و مطبوع افتد . باری فورا شب شش گرفتند و اسم رزمنان و قرطاجه را "لوزیطانیا" گذاشتند و ناخدا و اسکودو گاماراکه از زور شجاعت و دلآوری داستان هفت‌خوان اسفندیار را معتبر نمی دانست و بوقت پیکار و تیغ گذاری بارستم دستان و سام نریمان مقاومت می‌توانست و هر وقت برصفا اعدا می‌تاخت بهر حمله مبارزی را بر خاک هلاک می‌انداخت و هر پهلوانی که با آن ییل بیلتن درمی‌آویخت اگر خود کوه آهن بود از هم فرو میریخت و بر هر صف دشمن شکن متوجه می‌گشت اگر همه سد سکندر بود اجزایش را از یکدیگر می‌گسست بفرماندهی کل آن رزمنان و نامزد گردانیدند و به دریافت لقب امیرالبحر که گویا دریا سالار باشد مفتخر نمودند و بعنوان وزیرالوزرای خود مختار کشتیهای اعزامی روانهٔ ینگه دنیا کردند . تا بوسیله "قانون" اول ناخدا کلمب را سمبل بکنند و بعد هم خطهٔ ینگه دنیا را با ضافه هفت‌پرکنه هند زیرنگین دسپراتوس بیاورد . قشونی که با و دادند مرکب بود از اکراد و الوار و سیلاخوری و بخور بریده و قداره بند و دزدان دریائی و سیاه افریقائی و محکومین به حبس ابد که با زن و بچه و زال و زاتول از میان قلعه یاسین گذشتند و "یاهو" کشیدند و توی کشتیهای اسقاط چپیدند . در ضمن چون قوت غالب اهالی لوزیطانستان پرتقال بود ، اعلیحضرت چندین صندوق پرتقال برای توشهٔ راه به آنها عطا فرمود . باری ، باد موافق وزید ، بادبانها را افراشتند و کشتی ها براه افتاد . این را داشته باشید تا به بینیم چه بروز پهلوانان داستان ما آمد .

روزهای اول دریا بسیار آرام بود و دریا سالار و اسکودوگاما از شگولی در پوست نمیگنجید و هر شب در خواب میدید که کریستف کلمب تخم مرغی در دست دارد و او با ساپور سرش را از تن جدا می کند . ناگهان طوفانی عظیم بر خاست و کشتیها گه گیجه گرفتند و از آن بیعددیگر نمی دانستند بجا میروند . و اسکودوگاما خیالاتی شد و شبها خواب آشفته میدید . دائما در عالم رویا بنظرش میآمد که تخم شتر مرغی در دست دارد و کریستف کلمب با گریزی آتشین برفرفش مینوازد . خلاصه اینکه هیچ کس نمی دانست کشتیها بجا نگر خواهند انداخت . همینکه هوا دوباره به خوبی گرائید ، در رزمنا و لوزبانا که حامل قانون ویاتوپ بود ، فشرق عجیبی پیا شد . تسویلات شیطانی و تخیلات نفسانی برسرنشینان آن غالب گردید ، زندهای یائسه آبتن شدند و دختران نه ساله شوهر کردند و مادینههای نروک هم از صبح ناشام عور و اطوار میریختند و فرو غریبه میآمدند و برای انبساط خاطر ، کتاب ویس ورامین و گاما سوترا و الفیه شلفیه میخواندند . اتفاقاً " زدوسیراب سلطان ، زن شادروان آمریق و صبوس که منعه" واسکو دوگاما شده بود . یک شکم دوقلوزا نید . دریا سالار ازین پیش آمد سخت نگران شد . لذا عوض اینکه به ینگی دنیا برود ، سرخر رزمنا و راکج کرد و در کرانه" جزیره" هرمنز لنگر انداخت .

واسکو دوگاما اول ترسید پیا ده شود ، لذا جهودی شمعون نام که بلباس

مبدل کشیش درآمده بود و اسمش را با ساسیمون Pere Simon گذاشته بود و زبان آرتک که زبان درباری ینگی دنیا بود مثل ابن بطوطه حرف میزد ، کتاب توراۃ جیبی که در بغل داشت درآورد و استخاره کرد . از

قضا ، کتاب حرفیای نبی باب چهارم آمد و نوشته بود : " و قرصهای نان
 جو که میخوری آنها را برسرگین انسان درنظرایشان خواهی پخت . و خداوند
 فرمود : بهمین منوال بنی اسرائیل نان نجس درمیان امتهائیکه من
 ایشان را بمیان آنها پراکنده میسازم خواهند خورد . " دستی بریش بزیش
 کشید و گفت : " ازاینقرار نام توی روغن است ، " سپس صلیب بدست
 وارد بندر شد . خودش را لوس کرد ، به اهالی خیرمقدم گفت و باهمه
 بزبان آرتک چاق سلامتی نمود . فرخشاد ناخدا سالار آنجا را شک برداشت
 چون شب قبل شخص مجهول الهویه ای که لهجه خارجی داشت اختراع
 او را دیده بود و این اختراع عبارت بود از قوطی مخصوصی شبیه تلموش که
 در قبر پهلوی مرده میگذاشتند و این آلت خود بخود میبیرد و خایه نکیر و
 منکر را شب اول قبل میفایید . این بود که ظنین شد و یخه چرکین
 با باسیمون را گرفت و با پس گردنی او را نزد هرمز هرمزان اساندار استانند -
 اران جزیره هرمز برد . منجمین و ساحران و جن گیران لوزیطانی که سرنا خدا
 سالار را دور دیدند ، این پیش آمد را بفال نیک گرفتند . منجم باشی
 رزما و ورمل و اسطراب دید ، به پابوسی امیرالبحر شتافت و عرض کرد :
 " طالع دولت روز افزون مادر غایت قوت است اختر شوکت دشمن در
 نهایت ضعف . " کشیشهای متخصص مراسم عقد و زایمان و اعتراف و مرگ و
 میر که این سخن شنیدند قند توی دلشان آب شد و به مصلی رفتند و شک
 حضرت باری را بجای آوردند . (فراموش نشود که کشیشها و آخوندها در
 آن زمان هم ستون پنجم اشغالگران خونخوار فاشیستی بودند و بمحض اینکه

سرو کله شان ازدور پیدامیشد ، مردم ماستهارا کیسه میگردند و پیه همه جور پیش آمدهای شوم رابه تنشان میمالیدند .

باری ، پس از این واقعه ، ماجراجویان وجانیان ودزدان دریائی لوزیستان بی سرخر پیاده شدند و پرچم دولت ابدمدتشان راجلو بندر به اهتزاز درآوردند . دریا سالار واسکودوگاما برای اینکه آیه شریفه " عقربک تاریخ یعقب بر نمی گردد . " دروغ از آب در نیاید ، گزارشی برای دسیراتوس باین مضمون تهیه کرد : " الهی نه بنام تو ، بلکه بنام عیسی مسیح ، خداوند نجات دهنده ، ماکه در آسمانهاست ، درود بی پایان و حمد بیکران شهنشاهی را سزااست که ربع مسکون بی چراو چون ، به کف کفایتش جنات نعیم و حمیم قهرش مرطاعیان راناراجحیم است . ملکا ، پروردگارا ، جبارا ، قهارا ، غدارا ، خدایگانا ، تیغت براودشمنت فنا باد ، اما بعد : ^{همینکه} " به روز میمون وساعت فرخنده بادبان برافراشتیم وقصد بلادینگی دنیا کردیم ، پاسی نگذشت که ابری هیولا ، چون کوه هیمالایا از کرانه آسمان برآمد وطوفانی عظیم برخاست . از غریو تند رو غرش برق ولغزش کوه ، جهان چون شب ظلمات تیره وتارگشت . ناگاه از دهائی سترک پدید آمد که از چشمش دود و آتش بر میآمد و از کاش ریم و ناراجحیم . پهنای وی سیصد فرسنگ بود و درازای او را خدامیدانست . چنان نعره برکشید که از نفیرش لرزه براندام لشکریان افتاد . من گفتم : " نترسید و تماشا کنید ، هیچ زیان نخواهد رسید . زیرا ما بر حقیم و برای سرکوبی غاصبی چون ناخدا کلمب میرویم . " اسم اعظم خواندم و براود میدم . لیک آتش گرم

من برهیزم تر وی اثر نکرد . دم درکشید و همچنان حضرت یونس که در دل ماهی شد ، جمله کشتیها را فروداد . چون دیدیم که در شکم مار گرفتار آمده ایم ، همه بسجده اندر شدیم و شکر حضرت باری را بجای آوردیم و دانستیم که خدا کریم و رحیم است اما آزمایشها خواهد کرد ، چنانکه بر ایوب پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه گذشت . مدتی بر این برآمد ، از کشتی ها پیاده شدیم و در شکم از دها به سیروگشت پرداختیم . جایتان خالی جائی بود بس فراخ و شگرف همچون دز اشکفت دیوان بود . بهرسو نگران بودیم و انگشت حیرت بدنمان گزان . دالانها و دهلیزهای مصفا و کاخها و بساطین زیبا گسترده داشت . ناگهان سواری از جانب مسجد خرابه‌های بیرون جست و قصد ما کرد ؛ مبارز میطلبید ، خفتان دربر و کلاه خود فولادی بسرداشت . اسب بادپائی سوار بود و تیغی هندی بر میان و نیزه‌ای بردست داشت که هرگاه برسنگ زدی گذر کردی . چپ برخانه زین نشسته بود ، مرکب برانگیخت تا در میدان برابر من رسید . پناه به خدا بردم که ارحم الراحمین است . خواستم با خنجر چون خیابانتر دونیمش سازم . لکن تیر را بر چله کمان نهاده زه را کشیدم و شست را از تیرها کردم . تیر غرش کنار از مهره پشت وی گذشت و به اسپرز آن پتیاره کارگر افتاد . از دها عاجز شد که ؛ " چه بلا خورده ام ؟ " در تب و تاب آمد . من و لشکریان فوراً برگشتیم و برگشتیها نشستیم . از دها که دید طعمه زیانکار راست و آزار میداد ، ما را کنار جزیره ای از اقلیم پنجم قی کرد و با نهیبی صاعقه آسایک موی از زهار خویش کند و بسوی من پرتاب کرده گفت ؛ " هر وقت مرا لازم داشتی ،

این موی را در آتش افکن ، دردم به مددت خواهم شافت . " و خود
نا پدید شد .

این جزیره را که اکنون هرمز می نامند ، در طلسم فولاد زره و اکوان دایو و
وروره جادو بوده ، تمام ساحلش مسلح بود به فلاح و بروج محکم شده با
ملاط و ساروج و مانند بیضه مرغ سبید ، که پای موریر آن میلغزید . همیگه
در کنار جزیره لنگر انداختیم ، هفت خوان رستم را چشم خود دیدیم و دام
زنگوله دیو و علقمه جادورا در نور دیدیم . چنانکه فردوسی طوسی افغانی
علیه الرحمه فرموده :

" چو مردم نماند ، آزمودیم دیو جنین جنگ و بیگار و جندین غریب ،
" که دیگر که این دیونا سازگار ، به تن سهمناک است و چیره سوار
خلاصه ، پس از هفت شبان و هفت روز بیگار خونین که با دیو و جادو گرو
ازدها و سیمرغ و دوالیا و سناس و سندباد دریائی و عفربتیان و جنبان و
پریان و از ما بهترین در پیوست . طلسم جزیره شکست و بیروز ماندانه بالشگرو
خواص و سرهنگان وارد هرمز شدیم . خیمه و خرگاه بزیدیم و ضیافت تیار
فرمودیم کردن . سفره زربفت گسترانیدند و خوانسالاران کاسهای پشمی و
بلورین و یارفتن و حلواهای رنگارنگ و لوزیات طرح طرح و میوه های گوناگون
به پیش نهادند . بعد از آن ، بکشیدن طعام و آشامیدن شراب گلغام اشارت
کردیم . مجلس عیش و نشاط برپا شد . ساقیان زهره جبین در لباس های
سندس و استبرق و حورعین کاتال اللو لئو المکنون اقداح راه ریحانی
در گردنش آوردند و مغنیان طرب ساز و سازندگان نغمه پرداز ، آغاز نواختن

جنگ و عود و ارغنون کردند . هنوز سلاح و سرهنگان و نقیبان و یساولان و هیبت کافران و دبدبیه، فرعو نیان که از حد و حصر بیرون بود ، چون برق لامع میگدشتند و دسته ای چون باد صرصر . با خود گفتم : " جل الخالق ، الهی تو آگاهی و عالم السرو الخفیاتی ، " که ناگاه لشکر دشمن اندر رسیدند و به پیشگاه ما آمدند و دسته دسته و گروه گروه سراطاعت و عیو دیت و انقیاد بر زمین سودند و گفتند که : " از زمان حضرت آدم عنیه السلام ، ابی یوم الحاضر ، این جزیره در طلسم دیوان بوده است و کیومرث و افراسیاب تورانی هم نتوانستند طلسم اینجارا شکست . " و شکر حضرت باری بجای آوردند .

" امدار خواص این جزیره : دیاری است دلگشا و سرور انگیز و جان فزا و فرح آمیز . عدویت ماء و لطافت هوا و نزهت بساتین و طراوت سبزه و ریاحین این سرزمین راقیاس نتوان کرد . رشته جبالش سلسله جنبان عقل و دین و دره و ماهورش رشگ خلد برین . منظرش بدیع و مرتعش و سیع ، هوایش همیشه بهار ، زمینش چمن و گلزار . خیابانهایش فراخ ، قصورش گستاخ . خلاصه ، سراسریاگی است چون گلستان ارم ، آراسته به درختان نارنج و لیمو و شفتالو و گل مریم و کاملیا و عقاقیا و زمینش پوشیده از سنبل و قرنفل و برشاخ درختانش هوبره و بلبل . آسمان روشن و صاف ، افق جو شن شفاف . مرغان و هزار دستان بیشمار بانگ بر آورده بزبان فصیح تسبیح میگویند : " لاله الا الله ، محمد " رسول الله علی ولی الله حقا " حقا ، سنگریزه ها از لعل و یاقوت و دریتیم و زبرجد و مرجان ، کنگره قصرها از

از گوهر شب فروز و فیروزج و مروارید غلطان . سه جوی دروی روانست :
یکی از خمرویکی از شیرویکی از انگبین . حوران شیرین بیان و عورت‌های
چرب زبان هرگز زنجیر خاطر و بلای مسافرنند . بیت : چشم مسافر چو
بر جمال وی افتد ، عزم رحیلش بدل شود به اقامت . ولیکن مردانش
کافر حربی ، ز نار بر میان و کف بردهان ، کفرگویان و پایکویان برکوی و بزین
دوان می باشند و سلامشان " بندا ز آسان " ، است . اما در جهت وضع نظامی
این جزیره سهمناک دژی است که کلید هندوستان و ایران و توران و چین
و مها چین و جابلقا و جابلسانست . این بود اندکی از هزارومشتی از خروار ،
از آنچه بر سر این حقیر فانی جانی گذشت . حال خاطر عاجز مبارک تصدیق
خواهند فرمود که با چنین ماجرا عذر فدوی خواسته است و حمله به ینگی
دنیا و دستگیری ناخدا کلمب ، عجالتاً " امری است بس دشوار و بلکه بی
رو دروایی محال . اکنون که زندگی جزیره بحال عادی برگشته ، دستور
دادیم قانون را در بندرگاه نصب کردند و گردن دریا سالار این جزیره
را از بار سربسک ساختند . و بومیان را بمصدق آیات ربانی و کلمات سبحانی
" قاتلوا الذین لایؤمنون بالله ولا بالیوم الآخر و لایحرمون ما حرم الله
و رسوله ولا یدینون دین الحق من الذین اوتوا الكتاب حتی یعطوا
الجزیه عن یدهم ما غرو . " هرکس جزیه پرداخت جان سلامت برد
و دیگران را به تیغ بیدریغ گذرانیدیم ، بمضمون آیه کریمه : " اقتلوا
المشرکین كافة . " زیرا که مرگ ارزان بودند و بر ما واجب است که مشرکین را
قلع و قمع بکنیم و همچنین دستور دادم اموالشان را چپا و لکردند تا مشمول

نظر عارف پادشاهانه گردند . ولیکن چنانکه خداوند خدا در سفر اعداد فرمود : " واز زنان هردختری را که مردانشناخته و با او همسر نشده برای خود زنده نگاهدارید . " این بود که زنان زیبا و دختران رعنا و نیکولقارا به سپاهیان سپردیم تا کام دل برانند و چهار صباح عمر را به خوشی و شادی بگذرانند . اما نکته مهم این که هفتاد نفر از سرنشینان کشتیهای اعزامی که بیشتر آنها از ضعیفههای فاجره بودند و برخلاف مقررات نظامی حسن اخلاق از ایشان مشاهده شد ، در کشتی محاکمه صحرایی گردیدند و سنگ رشدها را موجب عبرت دیگران شوند . لذا اگر راء عالم آرامصلحت داند ، مقرر فرمائید از لحاظ تشویق و تحریک غرور ملی مقتولین ، چند جوال نشان افتخار و تقدیر نامه ارسال دارند تا میان بازماندگان توزیع شود و قدردانی لازم بعمل آید . نظریا اینکه موجودی پرتقال ماته کشیده و هم میهنان محترم سخت در مضیقه می باشند ، استدعای عاجزانه آنکه مقرر فرمائید هر چه زودتر پرتقال لازمه را برای تاءمین معاش فاتحین بفرستند تا این دغدغه از خاطر مرتفع گردد و حال که دستمان از دامان ینگی دنیا کوتاه شد ، لااقل زمینه حمله به هندوستان فراهم شود . ضمنا از آندرگاه معدلت فرسار خواستارم بیاس خدمات جان نثار ، فرمانی شرف صدور یابد که جزیره هرمز ازین بعد " واسکو دوگاما آباد " نامیده شود تا موجبات تشویق حقیر سراپا تقصیر فراهم گشته بیش از پیش به رعیت پروری و مرحمت گستری ذات اقدس ملوکانه مشغول باشم . زیاده بقایت جانم فدایت . کمینه دریا سالار واسکو دوگاما . "

این پیام بوسیله Fast Mail فرستاده شد. (در کتاب هذیان
المکتوب فی انف المعیوب، آمده که فاست مائیل بروزن جبرائیل
فرشته ای باشد در دریای سند که نیمی از تنش زن ونیم دیگر ماهی است
بقدرت حقتعالی، و باین مناسبت وی را فرشته ماهی نیز خوانند. بعضی
گفته اند که فرشته نامبرده سخت نیکو جمال و خجسته خصال باشد و از
پستانش شیر و انگبین فروریزد و با الحان دلکش ملوانان را فریفته خویش
سازد و بدام بلا اندازد. اما هر آینه بنا مش سوگند خوردند و نافه بدو سپارند،
آن نامه را بی درنگ بمقصد رساند. دسته ای دیگر تردید کرده و گفته اند
که در آسمان چهارم فرشته دیگری بوده است بنام ارمائیل Air Mail
که وی را بدوح (۲۴۶۸) که مخفف نام بودا باشد نیز خوانند و مشارالیه
در قدیم الایام وظیفه چاپار را ایفا میکرده است، ولیکن اکنون بعلت فرسو-
دگی و پیری بازنشسته گردیده و از دخالت در امور آدمیان سخت می احترازد
و فرمان مافوق را همواره پشت گوش میاندازد. واللہ اعلم، " بعد قانون را
با سلام و صلوات از توی رزمناء در آورده اند. (البته قبل از اینکه رزمناء و بجانب
لیسبن رهسپار شود.) - و دهنه لوله اش را بطرف بندر گمبرون قرار
دادند. (بعدها این بندر را شاه عباس بزرگ فتح کرد و نام نامی خود را
رویش گذاشت. به جایگاه شرح توان گفت انشاء الله تعالی.)

حالا دو کلمه از هرمزهرمان، استاندار استانداران جزیره هرمز
بشنوید که قبل از هبوط آدم پشت اندر پشت به پاسبانی و نگهبانی سرزمین
مرده ریگ نیاکانش مشغول بودند تا آب توی دل مردم تکان نخورد. معظم له

از این پیش آمد سخت پکر شد وتوی ذوقش خورد - چون لوزیطانی های فاتح برای سرش نرخ معین کرده بودند و گرنه حاضر بود از جان و دل با آنها همکاری صمیمانه بکند - این بود که به ریش غیرتش برخورد . ناچار بلباس میدل رهبانان درآمد و بعد از آنکه اطلاعات فنی و نظامی دقیقی از مهمانان ناخوانده بدست آورد ، دو عدد پرتقال از مرکز پخش خوار بار ارتش لوزیطانی ها کش رفت و برای گزارش کردن چگونگی تصرف جزیره به پیشگاه شاهنشاه وقت شتافت . حالا شاتوی دلتان میگوئید : مگر شاهنشاه وقت که بود که ما نباید اسمش را بدانیم ؟ و یا ممکن است تصور بکنید که شاه عباس کبیر بود . اما خیر ، ماهم سلطان وقت را درست بجا نمیآوریم ، اصراری هم به شناختنش نداریم . شاید خود آن بزرگوار هم بیشتر دلش بخواهد که ناشناس بماند . صاحب " الوحوش و اللشوش " منتقد است که در آن زمان شاهنشاه ایران و انیران سلطان محمد خربنده متخلص به " عبدالحمار " بوده است . حالا ماهم فرض کنیم خدای نکرده این حدس راست باشد . همه میدانند که این شاهنشاه بطور استثنای حلیم و سلیم و اهل رضا و تسلیم و آدم با خدای بی آلاشی بوده و معروف است که جمال حالش بزیر ایمان و اسلام و حلیهء متابعت سنت حضرت خیرالانام علیه الصلوا و السلام مزین و محلی بود و همواره در تقویت ارکان شریعت غرا و تمشیت مهمام ملت بیضامساعی جمیله بذل میفرمود و چون بیشتر به درست کردن شک میان دو و سه و غور و تعمق در آداب مبال رفتن و حیض و نفاس و غسل جنابت و مسبطلات روزه و استبرا و استنجا میپرداخته و بفکر

نماز و روزه و دعای نزله بندی بود ، کمتر متوجه قرتی بازی سیاستمداری
میشده است . فقط در زمان جهانداریش یک اقدام مهم خواست بکنند ،
بعد هم از سگ پشیمان ترشد ، یعنی از کوری چشم ملک نقاله میخواست
تربت مطهر حضرت علی را از نجف اشرف به پایتخت خودش سلطانیه
نقل و انتقال بدهد تا مردم کمتر پول و دارائیشان را بربندیده اماکن مقدسه و
به عربهای کون نشور تحویل بدهند و فحش " عجمی " بشنوند . (جای
بسی تعجب است ، با وجودیکه طهارت و استنجا از فکر بکر عرب تراوش
کرده معلوم نیست ، چرا خودشان این عمل شنیع را بکار نمی بندند ،)
باری ، حضرت امیرمؤمنان و پیشوای متقیان و راه نجات گنه کاران ، در خواب
به سلطان محمد خربنده ظاهر شد و به ترکی سره مقداری کلمات قصار
سرقدم رفت و گفت : " اهو سلطان محمد خربنده ، سنین کی سنده ،
منین کی منده . " البته مقصود حضرت این بود که : هالو ، از ما بکشو
بیک حاجی زاده بند کن . " این راهم بگوئیم که علی قربانش بروم
درویش مسلک و دموکرات بود و سوسیالیست هم بود . یعنی خلاصه ، سوسیال
دموکرات تمام عیار بود و پیش از آنکه ، فرنگیها مسلکهای عجیب و غریب
امروزی خود را ماکیاولیسم و مرکانتی لیسم و اپورتونیسیم باشد اختراع کنند و
مثل گرزهای داغ به سروکله هم بکوبند ، حضرت بمصدق : نگار من
که به مکتب نرفت و خط ننوشت ، بغمزه مسئله آموز صد مدرس شد . تمام
اینهارا از برداشت و با وجودیکه میان اعراب بادیه نشین کافر و جاهل دین
حنیف را تبلیغ میفرمودند ، دقیقه ای از اینگونه مسائل علمی و مسالک

دنیوی غفلت نمیورزیدند چه درد سربدهم ؟ حضرت کت همه را از پشت بسته
واز خود ماکیاول هم ماکیاولیست تر و از روسو و بیکن هم دموکرات تر تشریف
داشتند و بعضی معتقدند که تمایلات کمونیست افراطی هم در وجود مبارکشان
مشاهده میشد . زیرا وقتی که قالی بهارستان کسری بدست سران عرب
افتاد و تکه تکه کردند ، علی برای اینکه بی اعتنائی و گذشت خود را بیول و مال
دنیا نشان بدهد ، سهم خود را بایک مشت کافور که برای چپاندن به منافات
ملیت بکار میرفت با تاجر حبشی تاخت زد ، تا علی رغم همکاران کلاه بسر
مبارکش رفته باشد . زیرا رفقایش هر کدام بهره خود را بچندین هزار درهم
فروختند . بعلاوه از دشمنی که با ثروتمندان داشت ، بموجب آیه کریمه : " ولله
علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا . ماز یارت کعبه را بر لذت و
لوطها حرام کرد و قانون گذرانید که (اگر چه خودش میدانست که خدانه مرکب
است و نه جسم است نه مرئیست و نه حال است ، نه محل است ، نه شریک دارد
نه معانی و صفات زائد بر ذات دارد و نه بهیچ چیز و بهیچ کس نیاز دارد و خلاصه
مقامش عالی تر از این است که اصلا وجود داشته باشد و مقصود فقط پرکردن بیت
العمال مسلمین است .) فقط ملیونها حق رفتن به خانه خدا و بجا آوردن صله
رحم با قادر متعال را دارند . تا باین وسیله آنها را به لی لی کردن دور حجر -
الاسود و انداختن هفت ریگ و ادار کندوبه ریش حنا بسته آنها بخندد و نیز
آنها را مجبور کرد که روز عید قربان در خانه خدا به خو نبهای هر شپش که بکشند
یک گوسفند قربانی کنند و تمام پول و آبروی نداری خود را از دست بدهند . -
البته لات و لوطها ازین تفریح محروم نبودند که پول ناچیز خود را خرج اماکن

متبرکه بکنند و به خاک سیاه بنشینند . — باری بعد هم سادات رابه شغل شریف گدائی تشویق کرد و مستمری نذرونیاز و صدقه و خمس برایشان معین فرمود و بر مردم عام واجب کرد که از بیست انگشتشان ، انگشت بیست و یکمی از آن سادات باشد . اینها جمله های معترضه بود ، اما از شما چه پنهان که در اثر پیش آمد سابق الذکر ، سلطان محمد خربنده از تصمیم قطعی خود چشم پوشید که پوشید .

البته در آن زمان ، نه اسپیت فایر بود و نه هوریکن و نه جاده شو سهو نه کشتی اژدرافکن و نه گراف زیپلن ، فقط عمارتی و تخت روان و دلبحان و پالکی و از این مزخرفات پیدامیشد . حالا فکرش را بکنید که هرمز هر میزان استاندار استانداران جزیره هرمز که فقط یک درازگوش بندری که در سرعت و رفتار از برق و باد سبق میبرد زیر پایش بود ، با چه فلاکتی میتوانست خودش را به سلطانیه برساند ، (بنای شهر اخیر راجعی به حضرت نوح و جماعتی به حضرت سلیمان نسبت می دهند و برخی گویند که شهر مزبور ابتدا به سلیمانیه مشهور بوده است و الله اعلم) بطور دقیق ما اطلاع داریم که مسافرتش هفت هفته بطول انجامید .

سلطان محمد خربنده که حلیم و سلیم و اهل تسلیم و تقوی و آدم بی آرایش با خدائی بود ، وقتی که هرمز هر زمان را بحال زار و نزار و باهیکی غبار آلود دید و اولین بار اسم های تخمی مثل Don Rastacuero

Don Matamoros Donconquist Ador Don quichtte
و Don Decapitador رابجای یوزباشی وده باشی ویاردا ن
قلی و فضول آغاسی و قارداش غلام یحیی شنید ، اگر چه چیز زیادی دستگیرش
نشد ، اما دلش شروع کرد به جلز وولز سوختن . هرمز هرمان را نوازشودل -
جوئی کردویه صیقل کلام محبت آمیز زنگ اندوه از مرآت خاطرش بزودوبیشتر
از بیشتر بعواطف خسروانه سرافرازش گردانید . همینکه دونا پرتقال را دید
فرمود : " اله این کپک اوغلی پرتقالیها ، (ازین ببعدهاالی لوزبطانستان
معروف به پرتقالی گشتند واین لقب از کفرابلیس مشهورتر شد .) هرچی
باشد بما مهمان دور . پی ، جهنم مال دونیانین داگوریدرش کرده ، اگر
آلاه خواسته باشد ، خودشها میروود و خدا کلکشان میکنی . پی نیبه کافراو -
لموسن ؟ مگر بیلیمسن کی بیدون حکمی حق سوبحانهووناعالا ، بلگاز آغاج
نمیریزی ؟ پس تقدیر بیله دورکی این کپک اوغلی پرتقالی لر جزیره نی
بگیرند ، اله دابا تقدیر تدبیر اولماز . اگر آلاه خودش بوخواهد ، زعفرجنی
فریستاده ، هاموسینی کوشته . پی ، ایندی اینقدر فضولی کی میخواهی
آلاه کارخانسی نادات بوزنی ؟ مشیتی بیله قرارگیریفت کی کوفاربر ما
موسلظه بوشود . اله دا بودورکی واردور . من خودم بزبان آذری فرموده :
سراجی راکه ایزد بیفروزه ! هر کی یوف کونه ، ریشی بوسوزه ، کوچکدن گونا ،
بیوکدن بخشیش . الله من گوزهایم هم گذاشته ای . این دیبله صلاح است
کی هرنداریم بیدهیم . انا ن سوراتخمی پرتقال لری میکاریم ، تا اولاریچون
خوراک تدارک بوشود . چون کی صباح بوکپک اوغلی لر گورسنه نشود بوگویدکی
ما شاهنشاها مهمان شوده گورسنه ماندی ، " (۱) اگرچه متن این سخنرانی

عاری از لفظش گرامری نیست ، اما هرمز هرمان هرچند ترکی نمیدانست ، ایراد نحوی به سلطان محمد خربنده گرفت . مشارالیه در جواب گفت : " اوغلان سن ، بیلیمیرسن ، منین سندن تجرویه زیاداست . گولاخ ورگورچی میگم ، دوتا

پاورقی صفحه قبل

این پرتقالی‌های بی ننه بابا (-) هرچه باشد مهمانند و بما وارد شده‌اند . گور پدر مال دنیا هم کرده ، چرا بیخود سخت بگیریم ؟ اگرخواست خدا باشد پایش رامیخورند و کلکشان کنده خواهد شد . مگر کافر شدی یا نمیدانی که بی‌امر و حکم حق سبحانه و تعالی برگ از درخت نمیافتد ؟ پس مقدر بود که این پرتقال لپهای سگ پدر جزیره را بگیرند . وگرنه با تقدیر تدبیر چه سود ؟ اگر خدا بخواهد زعفرجسی رامیفرستد همه شان رامیکشد . حالامیخواهی دست به کارخانه خدا بزنی ؟ مشیتش اینطور قرار گرفته که کفار بر ما مسلط بشوند ، چه میشود کرد ؟ چنانکه خودم بزبان آذری فرموده‌ام : چراغی را که ایزد بفرورد ، هرکه پف کند ریشش بسوزد . خوب گناه از کو چک بخشش از بزرگ من چشم راهم میگذارم . بهتر اینست . که تخم این پرتقالها را بکاریم و خوراک برایشان فراهم کنیم تا اگر فردا در تنگی ماندند نگویند ، : ما مهمان شاهشاه شدیم وگرسنه ماندیم . "

ملک دی‌لر آلاه رگاهناچ مقرب . یکی صرف دی ، یکی ده‌نحودی . گوناه
ال‌دی‌لر . آلاه اونهار ی تنبیه فرمودی‌ودر دهن اوشاخ لارمحبوس کردی . من
گلدیم شفاعت کردیم . اونان سورا فاعل و مفعول خودمختار شدی ، صرف و
نحوده گندی . " (۱) نگو که پرتقالیه‌های حرام لقمه ، بوسيله مسافرایطالیا –
ئی مارکو پولو ، قبلا " مقداری ریال سکه‌زده بودند و به سلطان محمد رشو ه
داده ودم سیلش را حسابی چرب کرده بودند ناخودش را به کوجه علی‌چپ
بزند (ولیکن این شخص بایدکس دیگری ورا ی جهانگرد معروف ایطالیائی
باشده در زمان هلاکو و شصت سال پیش از این بطوطه به ایران آمده‌است .)
باری ، برای اینکه هرمز هرمان باوجود خوش خدمتی که کرده بود نرنجد ،
فورا فرمان همایونی صادرکرد و مشهدی ذوالفقار مرزبان جزیره ۶ قشم که در
بند " ج " بود وسال قبل کارت تبریک عید نوروز به‌خاکپای همایونی نفرستا –
ده بود باز نشسته‌کرد و قلمرو او که بزرگتر و آبادتر از هرمز بود به هرمزهرمان
واگذار نمود تا بی‌درنگ مشغول رتق وفتق امور بشود . بعد دستورات که تخم
پرتقال را بتوسط کارشناسان زبردست وزارت کشاورزی و پیشه‌وهنرو تبلیغات

(۱) پسر جان تونمیدانی ، من تجربه ام از تو زیاد تراست . گوش کن چه می‌گویم
صرف ونحو و ملک مقرب دردرگاه پروردگار بودند ، گناهی از ایشان صادرشده .
خدا برای تنبیه شان آنها را در ذهن اطفال زندانی کرد ومن رفتم شفاعت کردم
آزاد شدند . حالا دیگر به فعل و فاعل خودمختاری داده شده است .

درماندگان کاشتند و درانتظار نویر میوه اش مشغول مکیدن سماق شد و سالها بدین منوال سیری گردید . چون مورخ باید دست و دلپاک باشد ، این نکته مهم تاریخی را ناگفته نمیگذارم که حکم مرزبان مرزبانان جزیره قشم در اداره بازنشستگی مورد اعتراض فرارگرفت و دیوان محاسبات بوسیله قرطاس پیرانیهای ماهرانه حقوق پس افتاده او را تصویب نمود .

حالا شما این کشور یک وجبی پرتقال را دست کم نگیرید . اصلا " تخم لق استعمارواستثمارا این ملت توی دهن دیگران شکست . چون تماآن زمان استعمارواستثمار فقط درزیر لوای مذهب میشد و هنوز صورت قانونی و حقوقی و بین المللی بخود نگرفته بود و همردیف دزدی و گردنه گیری بشمار میآمد . اما پرتقالی ها چون توپ مرواری که تا آنوقت اسمش فقط " قانون " بود دردست داشتند ، گمان کردند حق و حقیقت و قانون با آنهاست و هرکثافت کاری که دلشان بخواهد میتوانند بکنند . بشرط اینکه زیر لوای قانون کلاه شرعی بسرش بگذارند . باری ، پس از چهارده هفته آزرگار ، چاپار مخصوص شاهانه نامه تقدیر انگیز و تشویق آمیزی برای واسکو دوگاما آورد . این نامه را البوقرق بخط رمز نوشته بود و واسکو دوگاما با اشکال زیادی از روی کتاب " کنزالرموز " بونتلی Buntly خود توانست تقریبا معنی ثلث آنرا کشف بکند .

دسیرا توس ضمنا گوشزد کرده بود حالا که نتوانسته است خمس مسکون را تسخیر بکند ، اقلا " تا ندلسی ها به قتل و غارت ملحدان بی ایمان ینگی دنیا سرگرمند ، باید هر چه زودتر اقدام به تسخیر هفت پرکنه هند بنماید ، تا آنها را جلو امواقع شده قرار بدهد . و برای این منظور بهر وسیله که متشبت

شود روا خواهد بود . چنانکه علمای پیشینیان که از زبان ایتالیائی اطلاع کافی نداشته بفرانسه فرموده اند Lafin Justi Fie Les Moyens یعنی این است و جز این نیست ، بدرستیکه هرآینه چون مقصودی و مطلوبی مورد عنایت و توجه بزرگان واقع گردد ، برای وصول بدان بهر وسیله و بهر دوز و کلکی چه خوب باشد و چه بد ، چه مشروع باشد و چه نامشروع ، تشبث جستجو شود ، بتحقیق شایسته وهمانا که مشروع و مجاز و مقبول خاطر ایشان خواهد بود و نیز تذکر داده بود اگر اهالی محترم پرتقال بو ببرند که من بیخود لقب فاتح ینگ دنیا و هند بخود داده ام ، به رگ غیرتشان برمیخوردم و هر چند همدانی نیستند ، اما پوستم را غلفتی خواهند کند . بعد پوزش فراوانی خواسته بود که چون امسال درخت مرکبات آفت فیلوکسرا *Phylloxera* دیده و صدمات بسیار چشیده و از این لحاظ بیم قحطی در خود کشور پرتقال می رود ، لذا تسریع الحاق هفت پرکنه هند را به مستملکات پرتقال تأیید کرده بود . توضیح آنکه ؛ در کتاب قوس و قزحی که راجع به جرم و جنایات هندو ها نسبت به پرتقال در دست تالیف است ، تذکر داده شده در سرزمین پرتقال خیز هندوستان که مردمش وحشی و عادت به خوردن پرتقال ندارند ، از کینه ای که به پرتقالی ها میورزند ، مرده های خود را با پرتقال آتش میزنند و یا مثل قهوه برزیل ، پرتقال ها را برای ماهیان به دریامیریزند تا از تورم محصولات جلوگیری شود و بالنتیجه از تورم پول مسکوک و اسکناس مانعت بعمل آید . در اینصورت وظیفه مقدس هر فرد میهن پرست و باشهامت پرتقالی است که هندوستان را از لوث وجود این مردم خبیث وحشی نجات داده ، شکمی از عزا

دریابورد و همچنین اهالی اصیل و نجیب میهن را از شرق خط و غلابر هاند ، و در
خاتمه افزوده بود : " زنده باد خدا و شاه و میهن که نماینده هسه آنها
خودم هستم ، "

ضمناً " یک پرگار و مقداری مشک و زعفران که در آن ایام نوشت افزا ر
نقشه کشی بود برای واسکو دوگاما فرستاد ، تا هر چه زودتر نقشه حمله خود را
بکشد . واسکو دوگاما بمصدق مثل معروف : " حماقتهای تاریخ همواره باید
تکرار بشود . " پیام شاهانه راحک و اصلاح کرد و داد برای ساکنین هرمز و توی
بوق و کرنا زدند و جار کشیدند که : " بدانید و آگاه باشید که وظیفه طاقت -
فرسای مقدسی بعهده ملت نجیب و برگزیده پرتقال است . زیرا قادر متعال ل
بطرز معجز آسائی قانون را در اختیار ما گذاشت تا بوسیله آن مردمان تمام
اقطار عالم را در زیر پرچم پرافتخار پرتقال بیاوریم و بصراط مستقیم نشرو توسعه
علوم و تمدن عرب راهنمایی بکنیم و به تاءسیس انجمن های فرهنگی در میان
طوایف وحشی گمراه همت بگماریم و آنان را از مزایای دادگستری و آزادی و دمو -
کراسی و قانون خودمان برخوردار سازیم . دوره رخوت و آسایش و تن پروری
سپری گردید ، اکنون هنگام جدیت و فعالیت و هنرنمائی و زور آزمایی و اتحاد
کلمه و مبارزه با فساد فرارسیده است . شما باید بدانید که چشم و چراغ عالم
میباشد و چشم امید شاهنشاه جوان بختتان بشما که پیش قراول آزادی هستید
دوخته شده است . زنده باد پرتقال جاویدان که بزودی در مستعمراتش خورشید
یک جرت نخواهد خوابید . مرده باد هندوهای مرتجع که خوراک پرتغالی ها ی
آریستوکرات را احتکار کرده اند . بیت :

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش ز یک گوهرند
پس برای شروع ، ابتدا به تسخیر هفت پرکنه هفت قیام میکنیم که مردمانش
دشمن شماره یک ما هستند . این وظیفه مقدس هر فرد با شهامت و میهن -
پرست پرتقالی است . لذا از شما دعوت میکنم چنانکه حضرت خاتم النبیین
در کتاب آسمانی خود میفرماید : " فلیقاتل فی سبیل الله الذین یشرون
الحیوه الدنیا بالآخره و من یقاتل فی سبیل الله فیقتل او یغلب فسوف نؤتیه
اجرا " عظیما . " پس بمقتضای آیت کریمه ، باید هر چه زودتر آماده جدال
و قتال بشوید . فراموش نکنید که محض رضای خدا میکشید و البته آخرت را به
دنیا ترجیح میدهید و کسیکه در راه خدا میکشد ، چه بکشد و چه کشته شود
خدا پاداش گرانی با و ارزانی خواهد داشت . و در سوره البقرین میفرماید :
" و قاتلو فی سبیل الله واعلموا ان الله سمیع علیم . " یعنی بکشید در راه
خدا و بدانید که خدا شنوا و داناست ، و بتحقیق بدانید که قادر متعال از آن
جهت مریابرسند سلطنت نشانیده و بمرتبه ظل الهی ارتقاء داده که مانند مثال
فرمان باری تعالی بنمایم و بر من واجب است که حق گویم و طریق حق بگویم .
مجرمان را بجزای اعمال ایشان رسانم و مخلصان را بمزید انعام و احسان مفتخر
گردانم . هنر نزد پرتقالیان است و بس . چو پرتقال نباشد تن من مباد
حالا دیگر خود دانید . . . به پیش ! . . " طبل و دهل زدند و رجز خواندند
همچنین این سخنرانی محیر العقول را بوسیله رادیو و روزنامه های مرتجع به
اطلاع مردم آنسوی دریاها رسانیدند . - اما کسی گوشش باین چرندیات
بدهکار نبود . زیرا مدتی بود که زندهای یائسه بوسیله بلیط های بخت آزمایی

پولهای پس انداز خود را رویهم گذاشته و بتوسط " سازمان خدمات انفرادی " و " بنگاه نیکوکاری " ناقوس بزرگی خریده و بدین مناسبت جشن با شکوهی برپا کرده بودند تا ناقوس را به گردن قانون آویزان کنند و میان فقرا مرای شفاقل و ماهی سقنقور مجانی توزیع مینمودند ، و دور قانون را گرفته بودند و با حرص و ولع عجیبی مشغول لهو و لعب و سحوق و ملامسه و غمزه و کرشمه و لاس زدن بادن ژوانها و خواندن کتاب ویس و رامین و الفیه و کاماسوترا بودند .
ضمناً بیانیه بیت لحم که راجع به تحریم استعمال جنگی قانون بود ، اعلام نمود و مشغول جمع آوری امضاء بودند . این شد که محل سگ به فرمان جهان مطاع شاهنشاه جوان بختشان نگذاشتند . از طرف دیگر ، و اسکودوگاما این مثل حکیمان را از اهالی جزیره شنید و آویزه گوش هوش ساخته بود که : " سگ که می خواهد استخوان بخورد به زیر دمش نگاه میکند . " ازین رو نمیخواست بی گذار به آب بزند و به هندوستان حمله بکند . وانگهی تن پرور و عیاش شده بود و شکمش گوشت نو آورده بود . با خودش گفت : " سری که درد نمیکند بیخود دستمال نمی بندند ، " چند کیسه مروارید غلطان قاچاق از آب بازان بحر عمان گرفت و برای شاهنشاه محبوب عظیم الشان خود فرستاد تا باین وسیله دست از سر کچلش بردارد و جلو عرو تیزش گرفته شود .
دسپراتوس که دید تیرش بسنگ خورده ، غضب نشست و فرمان داد و اسکودوگاما را کت بسته و ارونه سوار خربندری کردند و بصورتش میکی ماست مالیدند و *via* بالکان او را در یست به لیسین تحویل دادند و بمحض ورود گردنش را به جرم خیانت به میهن زدند . ولی گویا مانند قره العین در موقع

بریدن سرش این شعرا میسروده و میرقصیده است ، بیت :

یکدست جام باده و یکدست زلف یار رقصی چنان میانه میدانم آرزوست
بالاخره آن بزرگوار دعوت حق را اجابت کرد و شربت شهادت را چشید و بتقلید
شیخ عطار سربریده اش را برداشته زیر بغل گذاشت و یک شیشکی بناف میر -
غضب باشی و قبله عالم پرتقالستان بست و به جابلسا گریخت که در آنجا
بقیت عمر را به طاعت و عبادت قادر متعال بسربرد . آنجناب در تمامی اقسام
حکمت بر حکماء اعصار و علماء ادوار رتبه تقدم داشت و در سایر علوم معقول و
منقول بقلم جودت طبع وحدت ذهن نقش کمال مهارت بر لوح خاطر نگاشت
از جمله مولفاتش دو جلد کتاب راجع به آداب طهارت که بدستور اداره جا -
سوسی خاورمیانه پرتقال نگاریده مشهور است - و نکات و دقائق آن کتب
برالسنه وافواه جمهور علماء و فضلا مذکور . دیگر کتاب " واسکوت نامه " است
که در شرح حال خود برشته تحریر در آورده یعنی از روزی که قلم پدرش به
دوات مادرش آشنا شد تا روزیکه روی در نقاب تراب کشید . همچنین از علوم
غریبه و فنون عجیبه و تسخیر جن و نیرنگ جات و دعوت کواکب و طلسمات
و شعبده و جفرو فن سحر و سیمیا و کیمیا و هیمیا و لیمیا و خاصیت اجسام ارضی و
اجرام سماوی و قوف تمام داشت و دعوی میکرد که مرا بر مافی الضمیر صغیر و
کیبر و گرسنه و سیر و برنا و پیر اطلاع است و گاهی بر سماوات عروج مینامیم و با
صانع نجوم و بروج تکلم میکنم . از گرما و سرما متضرر نگشتی و برهنه در میان
یخ و برف نشستی . بیت : برهنه بکوهی بدی مسکنش ، ز سرما و گرما نخواستی
تنش . و نیز رسالات متعددی در پندیات و هزلیات و اخلاقیات و تفسیه آلات
و کلمات قصار بوی نسبت میدهند که زبانزد خاص و عام میباشد . از جمله معروف

است بعد از آنکه گردنش را زدند ، بعنوان اعتراض این جمله حکیمانانه را فرمود :
" مگر فضای ممتاتی در همانجا که بودم قحط بود که یک کاره تالیسین لنجاره
کشم کردید و بعد گردنم را زدید ؟ "

باری ، دسپراتوس اسم جزیره هرمز را هم برگردانید و " البوقرق آباد "
گذاشت و خود البوقرق را که رشوه زیادی باو داده بود ، به فرماندهی کل نیروی
پرتقال در خاور دور نزدیک میانه گماشت و مقرش را در جزیره هرمز معین کرد
سالها گذشت ، البوقرق هم بعلت مثل معروف که بخط نسخ بسیار خوش به
دیوار دفتر واسکودو گاما نوشته بودند : " سگ که میخواهد استخوان بخورد
بهزیردمش نگاه میکند . " از حمله به هندوستان ترسید و نقشه جنگی واسکودو
گاما را در بوته اجمال انداخت . بعد هم این نقشه پشت در پشت به نوه
نتیجه و ندیده اش رسید . وانگهی چون رنگ مشک و زعفران در طی دوران
زمان پریده بود ، دیگر اثری از نقشه تهاجمی دیده نمیشد . از طرف دیگر ،
همینکه پادشاه اندلس ، دوست مردالینوس بی برده که دسپراتوس پادشاه
محبوب و پدرتاجدار ملت دوست و همجوارش به قشون او خنجر از پشت زده و
باقانون مرحمتی کربستف کلمب و رزمناو " قرطاجنه " مشغول کشورگشائی ربع
مسکون در آنسوی دریاها می باشد ، شبانه با اهالی ناراضی پرتقالستان که در
روز نامه های دست چپ خوانده بودند پادشاهشان هنوز هندرات تسخیر نکرده
و دروغی لقب فاتح هند به دمش می بندد ، دست بیکی شد تمام خاک
پرتقالستان را به طرفه العین از یخه مبارکش پائین انداخت . دسپراتوس
فاتح سابق هندوستان و ایران و توران مثل یهودی سرگردان رجوع به اصل کرد

ودر مستعمراتش که آفتاب بیخوابی بسرش زده بود ، بعنوان دزد دریائی راهزنی
مینمود و با اینکه تمام خزانه و جواهرات سلطنتی و آثار باستانی میهن عزیزش
که از وزن سبک و از قیمت سنگین بود بالا کشیده بود ، با تخم و ترکه اش به کار
چاق کنی مشغول بود . ضمناً از فرط علاقه به میهن مقدسش ، یک توبره خاک
کود Guano بسیار ممتاز آنجا را با خودش همراه داشت و در موقع
حساس درد میهن ، آنرا روی زمین پهن می کرد و رویش خر غلت میزد . اما
چون از فداکاری اخیری و قدر دانی نشد به Verzieoeflung
دچار گردید ، در صورتی که خودش گمان میکرد سواد با و غلبه کرده و مبتلا
به Saudades شده است . بهمین مناسبت به آهنگ دلخراش
نانگوی آرژانتینی " نستالژیا " Nostal Gia که توی ستار مرحوم
میزدمیخواند : " دسپراحب وطن گرچه حدیثی است شریف ، نتوان مرد
بسختی که من اینجا زادم ، " و آنقدر به دنیا و مافیها اظهار بدبینی میکرد که
تکیه کلامش این شعر بود که در بحر مقاربت مخنث ماء بون گفته بود : " میهنی
داریم مانند خلا ، مادرا و همچون حسین در کربلا ، " از طرف دیگر ،
کریستف کلمب فاتح بنگی دنیا و مضافات اگر چه توی زندان موش از کوشش بلغور
میکشید ، همینکه این خبر بگوشش رسید وبه خیانت دسپراتوس بی برد ، از ماترک
خود روی کله او ۷۷۷ ریال قیمت گذاشته بود و باین جهت ، البوقرق سوم
دریاسالار معروفش در بدر با تیغ آخته دنبال دسپراتوس میگشت ، تا سر پادشاه
محبوب و عظیم الشان سابقش را بکنند و برای ناخدا کلمب در زندان بفرستد و
هر چه زودتر این مبلغ را دریافت دارد .

از شما چه پنهان ، از برکت قانون ، بقدری جمعیت جزیره هرمز زیاد شد که اهالی از حیث جا و خوراک و پوشاک ، مخصوصاً آب شیرین در مضیقہ افتادند . ناگفته نماند که دزدان دریائی لوزیطانستان ابتدا از همان آب تلخ و شور دریا میخوردند و جیک هم نمی زدند ، فقط به مرض پیوک که در آن زمان رشته مینامیدند مبتلاء میشدند . اما سالها گذشت ، کم کم متعین و آریستوکرات و امپریالیست و بورژوا شدند و شهرت دادند که پشت سرشان بگویند : " پرتقال لی ها اصلاً " آقا زاده و جنتمن هستند ، " و دیگر آب شور دریا به دهانشان مزه نمی کرد . بعلاوه زمانی که هرمز هرمان از جزیره هرمز عقب نشینی مشعشعانه کرد ، همه پالایشگاه های آب را منفجر ساخت و همچنین صدور آب شیرین قشم را باین جزیره دوست و همجواری تحریم کرد . بطوریکه در اندک زمانی آنجا تبدیل به صحرای کربلا گردید . اما مردم از قانون دل نمی کنند که بروند بی صاحب مانده دیگری را اشغال کنند و چون آذوقه پرتقال آنها از کشور شان نمی رسید ، ناگزیر بالیموی عمانی و نارنگی و بادرنج و توسرخ و نارنج و ترنج و بتاوی و دارابی و ترش دبه و تن سدجوع مینمودند . در ضمن جاسوسهای پرتقالی کشف کردند که در مانزدران پرتقال زیاد بهم میرسد . برای تاءمین آذوقه ، به فکر شان رسید این ولایت را بوسیله جنگ اعصاب و جنگ سرد و حتی ولرم پشت وانه مستملکات پرتقال بکنند تا حسابی شکمی از عزا در بیاورند . لذابشیوه پلو توکراتها مشغول انتریک و پرووکاسیون شدند . اما چون سوراخ دعا را گم کردند ، اول به خیالشان رسید جزیره بحرین را هم تغذیه بکنند - در آن زمان بعادت سخیف قدیم باین جزیره تهران میگفتند و هنوز اسم قلابی بحرین

اختراع نشده بود که رویش بگذارند. این بود که پرتقالی‌ها شخصی بنام آذر
 جَسَنف بن بیورالاغ یکی از نواده‌های پاپ ایرانی الاصل موسوم به اورمزد داد
 (Hormisdas) را که فارسی را مثل سلمان تازی حرف
 میزد و معلوم نبود توی این شلوغی از کجا گیرش آورده بودند ظاهراً "ازکاتو-
 لیک‌های دوآتشه بود، بعنوان " نمایندهٔ پاپ اعظم " به تهران فرستادند .
 آذر جَسَنف بن بیورالاغ بطریق البطارقه که کنیتش ابوالخلج و تخلصش یخلا
 زاده بود، دست برفضا طبعی روان و ذوقی سرشار داشت و در هنگام فراغت
 خاطر مقطعات دلچسبی به نظم میسرود . هر چند دیوان اشعارش در سال و بانی
 دستخوش حریق گردید ، مع هذا در بعضی از جنگها این رباعی سوزناک را که در
 مذلت فقرا سروده و نمایندهٔ تجلیات روح کاتولیک منشانهٔ اوست بنامش ثبت
 نمودند .
 والعهدہ علی الراوی ، واللہ اعلم :

" گرجیب فقیر و داخلش میدیدی
 تہی زہمہ چیز و سوراخش دیدی
 " در لبس درونش و دیگر وصلہ‌هاش
 ای کاش عزیزان کمکی میدیدی "

ولی با اینهمه طبع شعر و روح ضعیف نوازی ، در شکنجه‌های مذهبی یدی طولاً
 داشت و تکفیر و انگیزسیون برایش مثل آب خوردن بود . آذر جَسَنف بن بیور
 الاغ قبائل مالکیت تمام سواحل خلیج فارس را بخطر میخی برجسته بشکل
 خشت خام بزبان سومری که در حفریات مہانجا دارو پیدا کرده بود ، در میدان
 ابوالفوارس قیرمطی بمعرض نمایش گذاشت و ادعا کرد که حضرت مسیح در عالم
 خواب اورا ماء مور کرده و دستور داده که اهالی جزیره را از شر لوله هنگ که در
 آن زمان ریغ افزار مینامیدند و همچنین تعزیه و گریه و ختنه و حجاب و مرده پرستی
 و تکدی و آخوندبازی و قربانی و توجه مخصوص به قبل و دُبُر و کثافت کاری

نجات بدهد . برای پیشرفت مقصود خود ، ابتدا مقدار معتنا بهی — ی
کاغذ استنجای بسیار اعلا ، مجانا " میان اهالی پخش کرد تا عادت شنیع
کونشوئی با آب شور دریا از سرشان بیفتد و باین وسیله ضربت مهلکی از عقب
به دین مبین وارد بیاورد . ولیکن آب بازان آن صفحات به تحریک " انجمن
تبلیغات صهیونیست ملی بحرین " که وابسته بیکی از سفارتخانه های
فخیمه آن زمان بود و بودجه سری دریافت میکرد ، اعتراض شد و بد نمودند
و در بازار بحرین جلوار برضد آذر جُسنف بن بیورالاغ مهر کردند و برایش
پیغامو پسغام فرستادند که اگر بخواهد از این جور کثافت کاریها بکند ، صاف
و پوست کنده به شاهنشاه اسلام پناه ویدرتا جدارمان شکایت خواهیم کرد .
آذر جُسنف بن بیورالاغ از رو نرفت ، و با آنکه در لباس روحانی بود اما
مثل یک فیلمدار شال جواب داد و گفت : " فضولی موقوف ، مگر من اسم
عبدل کس خرنه است ؟ این پنبه را از توی گوشتان بیرون بیاورید . هیچ
میدانید اگر خدای نکرده قانون که لوله اش بطرف ممالک محروسه شاهنشاه
هی است در بکنیم ، زمین و زمان کن فیکون خواهد شد ؟ به جوانی خودتان
رحم بکنید . حالا خود دانید ، اما من هم اندک مندک و چغندر زردک —
نیستم که با این حرفها از میدان در بروم . بالا ، هر کس میخواهد از دست من
به پدرتا جدارش چغولی بکند راه بازا ست و جاده دراز . آنوقت من هم حاضر
بعنوان سوغات مقداری فشقه و ترقه و بمب اتمی و هیدروژنی و پاچه
خیزک و زنبورک برایش بفرستم تا بدانکه سنگ یک من دو من است و سسر و
کارش با من . وانگهی قباله خلیج فارس و مضافاتش پرشالم است ،

اصلاً " حرف حساب شما چیست ؟ " نماینده آب بازان که مردی سرتق بود این پا و آن پا کرد و گفت : " پس اجازه بفرمائید روی این کاغذ ها کتاب آسمانی خودمان را بنویسیم . " آذر جُسنف بن بیور الاغ که متخصص خواندن کتیبه‌های میخی بود ، ناگاه بزبان میخی سره وی را مخاطب قرار داده فرمود : " میخی میخی ، ارنمیخی درت مینم . " یعنی به تحقیق و درستی که چنین است و جزاین نیست که هرگاه بدین امر رضایت بدهی فیها و گر نه دستور مینمت ظهور صادر میسازم که همانا از آستانه نام شمارا برانند . نماینده آب بازان که از این زبان بی اطلاع بود مطلب دستگیر شد ، دم خود را روی کولش نهاد و خارج شد البته آذر جُسنف بن بیور الاغ گمان کرد چون شاهنشاه ایران صوفی مشرب است ، به پیری او و رحم میآورد ، صفا میکند و شاید یک کشکول و تبرزین و تاج و کمر و تسبیح و شمشیر مندی مرصع هم برایش بفرستد ، این بود که جس گرگی باشد . اما چون یک دنده بود و اهل رشوه و گاب بندی نبود و باین آسانی از میدان در نمیرفت ، البوقرق سوم بعد از آنکه با " اتحادیه آب بازان بحر عمان " ساخت و پاخت کرد با ویدیین شد ، زیر آیش رازد و بعنوان جاسوس ستون پنجم تبعیدش کرد به هند و دیگر کسی نفهمید چه بسرش آمد . اما این شخص با وجود مقام شامخ ادبی ، روشن فکر ماء یوس بود و عقیده منسوخ عقب مانده و واژده ای داشت . زیرا روز قبل از حرکتش هر چند مخبرین محترم جراید خواستند عکسش را بکشند ، باین امر تن نداد . و نیز یکی از آنها شرح حالش را پرسید پاسخ گفت : " از وقتی که نوی این خلا تر کمانم

زده اند هنوز مشغول دست و پا زدن هستیم . همین . "

ولیکن از شما چه پنهان که آب بازان آب زیرگاه میهن پرست که بیانیه بیت لحم را امضاء کرده بودند ، (زیرا کهنه پرست بودند و میترسیدند در صورتی که جنگ در بگیرد ، با وسیله جدید قانون که بجای بمب اتمی آن زمان بود ، در یک چشم بهم زدن لت و پار کردند . در صورتیکه ترجیح میدادند پاتیرکمان و یا چماق که به لنبرشان کارگر میشد ، هفت روز ^{مثلاً} زوزه بکشند و بعد هم سک کش بشوند .) باری ، آب بازان برای شاهنشاه خودشان خبر چینی کردند . همینقدر سربسته میدانیم که زمان سیل علیشاه کبیر بود و از ترس پرتغالی ها ، پایتخت را از سلطانیه به اصفهان آورده بود . خوب دیگر این مطلب شوخی برنمیداشت . اگر کوتاه میآمد ، از اوباج سیل میخواستند و به اندک غفلتی ، جزیره بهران را که پرتغالی ها برای آب شیرینش اجاره کرده بودند درست و حسابی قورت میدادند و آبرویش پیش نمایندگان داخله و خارجه که در دربارش بودند پاک میریخت و دیگر کسی برایش تره هم خرد نمی کرد . سیل علیشاه سر غیرت آمد ، روی ترش فرمود و یک روز صبح سحر لباس غضب پوشید ، بارعام داد و همه سفرای مختار و ایلچی ها را سیل تا سیل دزدکی سر شماری کرد و ارتش را که در آن زمان بمناسبت اسم سپاهان ، سپاه مینا میدند رژه دید و بعد عوض اینکه به ریش تو بی خود که روز قبل حنا بسته بود دست بکشد ، شاربش را چنگالی کرد و نطقی بزبان اصفهانی سره ایراد فرمود : " خوبس ، خوبس ، خجالتم نمیکشند ، انگار

که خیاره خوردندشون و آبروره قی کردندشون ، به جونی جفتی سییلام
 کودیگی صبری مالبریزشوس . معلوم مینشد کوا این پرتقالیهی رینونه
 روی زیمینی سف نشاشیدندشون ، من پیش اندر پشتم ازبرق علیشاه و بوق
 علیشاه و دولت علیشاه و صدر علیشاه و حیدرعلیشاه و قنبرعلیشاه و ببر
 علیشاه و ملنگ علیشاه و مجذوب علیشاه و فناعلیشاه و صفاعلیشاه و
 رحمت علیشاه و همت علیشاه و هبیت علیشاه ، اززومنی هبوطی حضرتی
 آدم ، همه شون صاحبی کشف و کرامات بودن . ئونعلینا شون جلوی پاشون
 جفت میشوس ، ئو پادشاهم بودندشون . جونم براشوما بوگد : به شوما
 حکم میکنم ، همین آلانی درگیواتون رو ورکشین و برین این جزیره هرمز
 بیگیرین و دما راز روزگاری پرتقالیهی حروم لقمه دربیاریندشون . این
 فولون فولون شده هاروشون کواز سنگی پای قزوین سف ترس ، انکارکوسماق
 پالونس ، حالادیکه خوبس . موگوئما ، میباس سرا این مرتیکه دم بریده
 کومیگن اسمش " واسکودوگامس " بیریند و ئوبرا علا حضرتی مایاریبندش
 و السلوم نومه تموم ."

فورا لشکر جرار خونخوار داوطلبی مرکب از دراویش ، نقش
 بندیه و نعمت اللهیه وصفی علیشاهیه و خاکساریه و اسماعیلیه و علی -
 اللهیه و زنادقه و ملامنیه و بکتاشیه و مولویه و نوربخشیه و اشراقیه و
 نعمتیه و حیدریه و شاخ حسینه و قمه زنیه و زنجیر زنیه و داش مشدیبه
 و قوچ بازیه و گرگ بازیه و مارگیریه و جن گیریه و دعا نویسیه و گل مولائییه ،
 مجهز به : تسبیح و تبرزین و کسکول و بوق و منتشاء و جماق و گرز و عمود

و تخماق و واحد يموت و دوغ وحدت و بنگ . ملیس به مرادبگی والیجه
و ارخالق و خرقة و شولا و مرقع و چهل تگه و پاپونچی و کپنک و پلنگینه
و بشمینه و پستک ، به سرکردگی ، شاهقلی شاه و امامقلی شاه و علیقلی شاه
و یولادشاه و عبدالصمد شاه سینه سپر کردند و کوس رحیل بستند . اما
سبیل علیشاه از بسکه حکیم و سیاستمدار بود ، هر مزه‌رمان را که سردسته
ستون پنجمش بود ، با وجود کیرسن برای خرابکاری پشت جبهه ، بلبا س
میدل قیلا " به جزیره " هر مز فرستاد . نامبرده هم بمحض ورود ، خود را
به میکده پرتقالی ها زد و با اینکه مرض قند داشت ، بی درنگ دوشکمی
لیوان از
آبجوالمانی " دختر نشان " اعلا که در آنجا بود ، سر کشید و بعدیکراست
رفت روی انبار باروت پرتقالی ها . اگرچه روی دیوارش به خط ثلاث
حلیی نوشته بودند : " بر پدر و مادرش لعنت که در اینجا بشاشد . "
به مئانه خود استراحت داد . این شد که وقتی جندجراریه بند ر
گمبون رسید ، فارغ البال مضاف داد . در اویش عاروق زدند و " یا
حق دوست ، " کشیدند و بساط فقر را چیدند و فوراً مشغول وجد و سماع
و خا و ندگاری و نمایشات محیرالعقول شدند . دسته ای معرکه گرفتند
و علی موجودها میخواندند ، بیت : " ما صاحب منتشاء بوقیم ،
جرثومه اشنع فسوقیم . " گروهی مشغول ذکر و پایکوبی و دست
افشانی شدند و آنقدر دور خودشان چرخیدند که دهنشان کف کرد و بیهوش
و بیگوش افتادند . گروهی روی آهن تفته گردش میکردند ، عده ای
از آنها خرده شیشه و آتش میخورند و شکر خدای بی همتا را بجا میآوردند .

آسمان ازدود و دم بنگ و چرس و شیر و نگاری و روح الاجنه پو شیده شد . پهلوانان مشغول زورآزمائی گردیدند و نوجه های خودشان بُغد – سرشان بلند میکردند و مثل توب بزمین میکوبیدند . دسته ای جوگان بازی وگو بیازی میکردند . دعا نویس ها هی آیه اللکرسی میخواندند و به اطراف و جوانب میدیدند . خلاصه ، چه دردسرتان بدهم ، قوج بازان و مارگیران و شاخ حسینیه ها و سینه زنها و زنجیر زنها و روضه خوانها هر کدام مشغول هنرنمائی شدند . از مشاهده این احوال ، پرتغالی ها بیچاره را میگوئی ، دست و پای خود را گم کردند . قشون پرتغال با لوجه آویزان به پایوسی قطب اعظم آمد و سرسیرد و سردارشان گفت : " یاحق ما هر چه بانفس اماره جنگیدیم نشد و نتوانستیم ایرانی را به اصول عقاید خودمان ارشاد بکنیم . بالاخره زیر تاء شیرش واقع شدیم ، بما احلیل زدو ما را تحلیل برد و پدرومان را در آورد . غیر تسلیم و رضا کوچاره ای ، ؟ البوقرق سوم که شاهد این ماجرا بود ، سربه نیزه غربیی زد و از آنجا که مردی شقی و سیاهدل بود ، باضافه هفت کارمند ویژه با تمام اهل بیت اطهار و عورت پرتغالی ها تسلیم نشدند ، زیرا علاقه به قانون داشتند و از آن دل نمیکندند . خود البوقرق سینه سیر کرده بود و برای اینکه نشان بدهد پرتغالی ها بغیر از پرتغال چیزهای دیگر هم میخورند ، در حالی که شلغم خامی را گاز میزد ، این مصراع را تلاوت مینمود : " شلغم پخته به زقره خام . " زیرا دریا سالار البوقرق سوم تصمیم گرفته بود که دنیا را کن فیکون بکند . دستور داد زنها را بضر و احد یموت از دور قانون راندند . (از آنروز ببعدهم واحد یموت معروف به چوب قانون شد .)

باری ، همینکه باروت نم کشیده را در لوله ریختند و کهنه تپاندند و گلوله انداختند و سنبه زدند و برخلاف تمام مقررات بشردوستی و بیانیه صلح بیت لحم فتیله را روشن کردند و البوقرق از وحشت صدای انفجار دست هارا بغل گوشش گذاشت . چشمتان روز بدنبیند . قانون به جلو رفت و عقب زد و اول کاریکه کرد ، هفت کارمندویژه خودرا زیر گرفت . بعد صدای تلپی از دهنه اش درآمد و تعجب اینجا بود که در اثر ورود و افسون آیه الکرسی دور تا دور قانون کرسی و ویهم چیده شده بود . گلوله به یکی از کرسیها اصابت کرد و سپس نقش زمین شد .

دراویش که دیدند اتفاقی افتاد و نه دنیا کن فیکون شد ، جانی گرفتند ، یا حق کشیدند و گفتند : " اینهمه آوازه ها از شه بود ، " و جزیره هرمز را زیر قبضه تبریزین خود درآوردند . اما هرچه شاهقلی شاه پیرسان پیرسان دنبال " واسکه دوگامس " گشت که سرش را ببرد و برای سییل علیشاه بفرستد پیدایش نکرد . انگار که این شخص محترم نان شده بود و سگ او را خورده بود ، بالاخره کاشف بعمل آمد که چندسال پیش سق سیاه سلطان محمد خربنده با و کارگر شده و در لیسن به کیفی اعمال ناشایست خود رسیده است . شاهقلی هم نامردی نکرد ، سواره دنبال دریا سالارالبیو- قوق سوم تاخت ، نامه اش را از عقب پی کرد و با کمندآن ملعون را گرفت اول خواست سرش را با گرز گاو ساریکوبد ، اما چون دلرحیم بود ، از این شکنجه او را در مقابل دادگاه دادگستری وجدانش معاف ساخت و گردنش را مثل دسته گل با تبریزین برید و گونه های ارغوانی وی فوراً به زعفرانی گرائید . نامبرده هم رخت از دنیای دون برداشت و یگراست به دا لان

کاروانسرای عدم شتافت . شاهقلی شاه هم که دید اینطور شده ، سرش را
توی روغن کرمانشاهی اعلا سرخ کرد . (حقیقتش اینست که اول میخواست
این عمل شیعی را در روغن محلاتی انجام بدهد . اما چون بادمان دور -
قاب چینها درسخرانی های پرورش افکار روغن کرمانشاهی را بسیار
ستوده بودند ، بالاخره تصمیم گرفت از معامله با حاجی آقا های عمامه
شیرو شکری محلات چشم بپوشد واجناس کرمانشاهی را که مسقط الرءءس
خودش بود بمصرف برساند . اما اینکه بعضی از مورخین تردید کرده و
گفته اند در روغن نباتی امریکائی بود ، بهتان محض و برای لکه دار
کردن اختراعات ملی وتاریخی ماست . بطلان این دعوی را از اینجا میتوان
دریافت که در آن زمان هنوز بموجب قرارداد سه گانه ، صیغه برادر خوند -
گی با امریکائی ها خوانده بودیم تادلشان برای کبد و کلیه برادران
دوست وهم پیمان خود بسوزد و روغن های این کشور را برای جلوگیری
از ناپرهیزی برادران خود کش برونند و بجایش روغن پنبه دانه و بزرک
و کرچک و مزخرفات دیگر به خوردشان بدهند .) باری ، چه درد سرتان
بدهم ، پس از اینکه سربارو خوب سرخ شد ، توی چاک دهندش یکمشت
جعفری و دورش سیب زمینی سرخ کرده اسلامبولی گذاشت وبانامهای
که حاکی از جنگ خونین ومقاومت دلیرانه پرتقالی ها بود برای سیب
علیشاه با چاپار مخصوص گسیل داشت .
حالا ببینیم چه بسر قانون خودمان آمد : همانوقت که قانون
دورفت وتلیپی صدا کرد ، از دهن زمزم علیشاه مرشد هم پرید و اسمش را

توپ گذاشت . (بعضی از علمای ریشه شناس و زبان شناس و سرشناس معتقدند که یک معنی دیگر قانون که به زبان ایتالیائی Canonne میگویند لوله است . ولغت توپ فارسی هم‌ریشه با Tube فرانسه بمعنی لوله می باشد . چنانکه توپ پارچه و ریش تویی و افعال توبیدن و تپفیدن و توفیدن و توپ زدن و تپاندن و توفانیدن و ترفیدن و تفکاریدن و تفتیدن و تفوختن و توفاناچ و لغت طوفان و طوفو Tafung چینی و Typbon از همین اصل آمده است . ولیکن لغت توپ درحقیقت از تقلید صدای قاتون و لغات توپ بازی واهن و تلپ و تلپ و تلپ و تاپ و توپ به وجود آمده و مانند لغات : سینه پهل—و—سرما سرما و با فرقره و باد بادک و سکسه و قمقمه و غوره غوره بی—درو—مادر نیست . زیرا در اصل تلیی بود باین طریق که لام چون اولش مکسور بود عطف به واو شد و یای مجهوله مهمله هم در اثر این فاجعه لب و ورچید و بعداً بعنوان اعتراض قانون گشت . بعلت اینکه لغت مزبور بسیار حساس و دلتنازک و مستعد قلب ماهیت بود ، برخی از علماء زبانشناس شک نموده و گفته‌اند که عربی سره است و باین مناسبت شایسته است به شکل " طوب " نوشته شود ولیکن در اینجا ما دل بدریازدیم و آنرا بشکل غلط مشهور " توپ " ضبط کردیم . والله اعلم بالصواب ،)

زنهای یرتقالی از عوض شدن اسم قانون بسیار دمق گردیدند . از طرف دیگر چون همه آنها برخلاف نص صریح آیه سفر اعداد که به فاتحان توصیه می کند : " از زنان هر دختری که مرد را نشناخته و با او

منظر خدمت گردید و در نتیجه " توپ " شد و از اینجا لغت توپ پایه عرصه وجود گذاشت و جانشین

همبستر نشده برای خود زنده نگاهدارید . " نه تنها مردهارا خوبی
میشناختند بلکه هزار جور کثافتکاری هم با آنها کرده بودند و باین آسانی
کلاه سرشان نمی رفت ، ترسیدند بعنوان صیغه و متعه و کنیز و برده
بدست مسلمانان اسیر بشوند وبالاخره گذارشان به بازار برده فروشان
بیفتد . همچنین از لحاظ کین توزی وتقویت پشت جبهه تصمیم گرفتند
که جزیرهٔ هرمز را تخلیه بکنند وبعد با چند حملهٔ گازانبیری مرتب پایتخت
سیل علیشاه را تسخیر بنمایند . این بود که چون مردی در دستگاهشان
پیدا نمیشد ، شکر خدا را بجا آوردند و بادل راحت البوقرق دخت را بسر -
کردگی خود برگزیدند وشبانه توپ را Kidnappe کرده لای
نمد پیچیدند و توی کرجی گذاشتند وازروی نقشهٔ جنگی مرحوم مغفور
واسکودوگاما که رنگش بکلی پریده بود راه هندوستان را در پیش گرفتند .
پس از این پیش آمد ، جزیرهٔ هرمز خالی از اغیار و تمام اعیار به
تسخیر دراویش میهنی درآمد وحق به حق دار رسید . از لحاظ سوق -
الحیثی حکومت نظامی ابدی در سرتاسر جزیرهٔ اعلام گردید و جشن
مفصلی برپا نمودند وآنقدر زدند ورقصیدند وهنر نمائی کردند و شیشه
خرده و آتش تناول کردند و چرس وبنگ ونگاری کشیدند که آنسرش ناپیدا
بود . بطوریکه در بورس وبازار سیاه نرخ کبریت وشیشه های بغلی ولیموناد
وچرس ونگاری بطرز فاحشی ترقی کرد . فردای آنروز ، نظربوق علیشاه
چاپار مخصوص ، سردریاسالار البوقرق سوم رابه پیشگاه سیل علیشاه
برد . شاه بارعام داد وتعام ایلچیهارا سبیل تاسبیل دعوت کرد .

اول باشکم ناشتا شراب بی پیری بنافشان بست ، بعد همینکه سرپوش را از روی سر البوقرق سوم برداشتند ، چنان بیو برنگ اغذیه که با بریده^۱ روغن کرمانشاهی پخته شده بود در فضا پراکنده گردید که آب دردهن حصار جمع شد و نزدیک بود که روده^۲ کو چک روده^۳ بزرگشان را بخورد سپس سیل علیشاه با عصای خیزرانی که در دست داشت ، روی سر بریده^۴ البوقرق سوم زد و گفت : " شوماره خدا بسرشاهدس کو آدم میباس چه چیز ا با این یه جف غلاغ تک زده هاش بی بیند ، یه زه به دون نگفتم ، ز یردم این واسکه دوگامس شلس تو براماجس گرگی یاشدس ؟ شو ما باور دون نیعیاد ، حالا این بندری کو اسمش نوک زیونمس ، نمیدونم کو عنبرونس یا گمبرونس ، خو به دیگه هرچی میخاد باشد ، از همین فردا اسمشو بندرسیل علیشاه بگذاریند . این مرتیکه شاهقلی شا هم که فتحی با این نمایونی کردس نوغذاها با این خوبی بلدس کو بیزد ، بیاسی خدماتی که کردس بفرستیندش نوآشپزخانه خونه ای درباری مانا برد پی کارش . " همینکه نطقش بیایان رسید ، خودش رابه شغال مرگی زد و به حرم خود در عالی قاپویناه برد . مجلس بزم و نشاط و بساط عیش و انبساط آراست زر و گوهرش بر سر افشا نندند . و بشرب می ارغوانی و استماع الحان و آغانی قیام کرد . برای نا هارهم فرمان داد بازار لنجان برایش کله پاچه و سیرابی و جگرک که از غذاهای ملی آن زمان بود بیاورند . فردا صبح ابلاغیه^۵ دربار صادر شد و به ملت نجیب مژده داد که هر چند از فرط اضطراب امروز عندماغ ذات ملوکانه نیم میلی متر

بیرون آمده بود ، اما وضع مزاجی اعلیحضرت رویهمرفته رضایت بخش است و دام پزشکی باشیها معتقدند که تقاضای ملوکانه بزودی مرتفع خواهد شد . بعد سبیل علیشاه فرمان همایونی صادر کرد قشون ظفرنمون باعرو تیزجلو عکس جوانیش که بزرگ شده بود سان دید و غرور میهنی افرا د بطرزوحشتناکی تقویت شد . اما دول معظمه راقیه وقت ، ازین پیش آمد توب رفتند و کنفرانس بندر چاه بهار تشکیل یافت و بموجب منشور بحر عمان قرار شد : اولندش تعریف راست حسینی و دست و روشسته تهاجم را بدهند و تفسیر کنند . دو مندش ممالک محروسه از بلوک استرلینگ خارج شود و به بلوک ریال بییوندد . سومندش هرچه پرنده " نفته موس " درمانزندان پیدا میشود که زیر دمش بوی نفت میدهد ملک طلق کشور گشایان جنوبی باشد . چهارمندش مستملکات پرتقال در خاور دور و نزدیک محاصره اقتصادی شده مورد مجازات سخت واقع گردد . پنجمندش پرتقالی ها توپ خودشان را دودستی برسم یادگار به مقامات نیمچه صلاحیت دار ممالک محروسه واگذار کنند . آخرندش : دولت پرتقال اسم خود را دولت نارنگی بگذارد . اما متأسفانه هرچه دنبال آنها گشتند ، دیگر اثری از زندهای متجاسره پرتقالی و توپ پیدا نشد که نشد .

*

حالا دو کلمه از سرنوشت توپ خودمان بشنوید : زندهای متجاسره پرتقالی با حال زار و نزار همینطور رفتند و رفتند ، ناگهان بی هوا وارد بندر گوا Goa شدند . با کمال تعجب دیدند که صلیب های فراوان سرراه و نیمه راه ریخته و ناقوس کلیسا مثل خروس بی محل مترنم است و

آذرجسف بن بیورالاغ بطریق البطارقه جزیره تهران که تبعیدش کرده بودند و نمیدانستند چه بسرش آمده ، در اینجادم علم کرده و وعده‌ای بالغ برده هزار نفر را عیسوی نموده و بمقام اسقف الاساقفه ارتقاء یافته بود . نامبرده با گروه انبوهی از پیروان سیاه پوست مسیحی و طبقه‌های گل رازقی و نارگیل و زنجبیل و هلبله و بلبله و روغن شمبلیله و فوفل و فلفل و هل و دارچین و مامیران و زرد چوبه و زعفران و تبرزد و صبر زرد به پیشوار آنها آمد . خدمت البوقرق دخت زمین ادب بوسه زد و عرض کرد :

" قبله عالم سلامت باشد ، چنانکه ملاحظه میفرمائید من آدمم باخون جگر زیر پای این مردم نشستم و از گمراهی و بت پرستی و شرمگاه پرستی نجاتشان دادم و بکیش عیسوی دعوتشان کردم ، حالاشما با این قانون لعنتی آمدید که دوباره آنها را چراغیا کنید و از راه راست منحرف سازید ؟ مگر نمیدانید که یهوه در سفر تثنیه چه دستوری داده است : " و تمامی قوم هاراکه یهوه بدست تو تسلیم میکند هلاک ساخته چشم تو بر آنها ترحم ننماید و خدایان ایشان را عبادت منها ، میادا برای تودام باشد . "

حالا خواهشی که دارم اینست که یا هر چه زود تر بزیندچاک و دست از سرمان بردارید و یا بته تان راروی آب میاندام و در اینصورت یکنفر از شما جان سلامت بدر نخواهد برد . و یا اینکه از خر شیطان باین بیاید و همه دسته جمعی به کلیسا برویم تا یک دهن دعای توبه Pater Noster برایتان بخوانم . " (باید در نظر داشت که شخص اخیر زیرتا : شیهر تبلیغات زهرآلود و خوانمان برانداز ملحدان مانوی بگو میل Bogo Miles

واقع شده بود که تمام دعا‌های دیگر مذهب مسیح را زائد و برخلاف عقیده
به دو منشاء خیر و شر میدانستند .

البوقرق دخت را این سخن دشخوار آمد ، دیگ خشمش بجوش
اندر شد ، روی ترش گردانید و گفت : " زیانت را گازیگیر ، به قانون
اسائه ادب کردی ؟ حالامی بینم که بیخود به خودت لقب بیور الاغ
نداده بودی . لابد امام ده هزار نفر هستی که بتواقتدا میکنند و با خودت
عده آنها ده هزار و یک نفر میشود . اما این را بدان که ما نیا آمده ایم از شما
مشورت کنیم و بعد هم اگر لالائی میدانی پس چرا خوابت نمی برد ؟ از کجا
معلوم است که مذهب شما برای ما دام نباشد ؟ گویا فراموش کرده ای که
قانون با ما است . وانگهی از کی تا حالا بیهودی شده ای که از توراۃ برایم
آیه نازل میکنی ؟ در این صورت رجوع کن بکتاب زکریای نبی باب نهم
ببین راجع به ظهور مسیح سرکار نوشته که : " حرامزاده در ارض دود
جلوس خواهد نمود و حشمت فلسطینیان را منقطع خواهد ساخت . و خون
اورا از دهانش بیرون خواهم آورد و رجاساتش را از میان دندانهایش . "
هیچ کس بهتر از خود پیغمبرها آبروی همدیگر را نریخته اند ، مخصوصا "
وقتی که تضاد منافع پیدا شده است . پس هوای خودت را داشته باش .
بدان که جلولوطی معلق میزنی ، "

آذر حسیف بن بیور الاغ هم سرفوز افتاد و چون منجاسرین برتقالی
کوبین های مربوطه را نداشتند از تحویل پیشکشهای خود که آب دردهن
ضعیفه ها انداخته بود و نزدیک بود که امه بکنند خودداری کرد . از طرف

دیگر ، انبوترق دخت که سرکرده غیررسمی زنهای فاجره مهاجره متجاسره بود ومیخواست که دراینجا دولت پرتقال آزاد تشکیل بد هد ازین پیش آمدسخت واجرتید . چون بفراس ت دریافت که آذرچسلف بن بیورالاغ جلویهانه کس ترکی تبلیغ مسیحیت راگرفته وحالا ناگزیر باید نیرنگ تازه ای بکار بزند تا یخش بگیرد . اما چون سیاستمدارنبودوهنوز نمیدانست که دیگر دولت پرتقال وجودنداردوبادشاه فاتح ربع مسکونش هم ریغ رحمت بسرکشیده وهفتاد کفن یوسانیده وحتی در مجالس احضار ارواح هم کسی بصرافت نمیافتد که روح آن بزرگوارشادروان راحاضر بکند . ابتدا دستور داد توپ راکناربندرنصب کردند ، بعددستش را بر کمرش زد وباصدای زیر دورگه اینطور وراجی کرد :

" جانم برایتان بگوید ، من نماینده محترم پرتقال آزاد هستم و برای کلمه هفت پرکنه هند یاینجا آمده ام . مادر اثرسالتها تجربه تلخ ، دریافتیم که مردم دنیا خوشباورواحقق وتوسری خوردوعقلشان به چشمشان می باشد وهمچنین دنیا خرتوخراس ت . اگرما از حماقت مردم استفاده میکنیم گناه ازمانیست . چشمشان کورشودودنده شان نرم ، اگر شعور دارند بزندانو پدرمان رادربیاورند . اما حالا که ریگی به کفش دارندوقلدر پرستند پس فضولی موقوف ، بیخود صورت حق بجانب بخودنگیرند ، زیراحق نناق کشیدن ندارند . - آخرماهم بیکار نمی نشینیم وباقصه " بی بی گوزک " سرشان راگرم خواهیم کرد . چنان آنها را ترغیب به گذشت وفقر وفاقه وصوفیگری ومرده پرستی وگریه ووافور وتوسری خوری میکنیم که دست روی دستشان بگذارند وبگویند ،

باید دستی از غیب برون آید و کاری بکند ، اما این دست ، دست ما خواهد بود . ماترک دنیا به آنها می آموزیم و خود مان سیم و غله خواهیم اندوخت (کف زدن حزار) جانم برایتان بگویم ، همیشه برای اینکه تاریخ عرض اندام بکند ، یک تپیز یا گرز یا قداره ، خونالود و یالوله ، توپ و یا بمب اتمی برهان قاطع است . چنانکه حضرت خاتم النبیین میفرماید : " انا نبی بالسیف " آنوقت چند نفر رجاله لازم است که با اسم خدا و شاه و میهن هی کرواغلی بخوانند و سینه بزنند و خود را نگهبان قانون معرفی بکنند و توده عوام کا الانعام را با اشتمل و بیم دوزخ و امید بهشت بفریبند . این توده گمنام هم که اسیر شکم و زیر شکم است کور کورانه از آنها اطاعت خواهد کرد . و به پای خود به کشتارگاه میرود . - باین طریق تاریخ عوض می شود . (حزار کف زدند و هورا کشیدند . میهن مسلخ عزیز ماست .) اما چرا علم شریف تاریخ تکرار میشود ؟ برای اینکه وقاحتها و پستیها و سستیها و ما در قبحگی های بسر هم تکرار می شود . جانوران بت نمیرستند ، قلدر نمیتراشند و به کتافتگاریهای خودشان نمی بالند برای همین تاریخ ندارند . صفحات تاریخ بشر ناخون نوشته شده ، هر قلدری که وقیح تر و درنده تر باشد بیشتر کشتار و غارت بکند و پدر مردم را در بیاورد ، در صفحات این تاریخ عزیز چسانه تر است و به اصطلاح نامش جاویدان میشود گاهی لقب " عادل " هم بدمش میچسبانند و حتی بدرجه الوهیت هم او را بالا می برند - این از خصایص اشرف مخلوقات است ، - آنوقت موجودات احق و ازده ای که ریزه خوار خوان رجاله های تازه بدوران رسیده میباشند قد علم میکنند و جریان وقایع را با منافع شکم و زیر شکم خودشان تطبیق

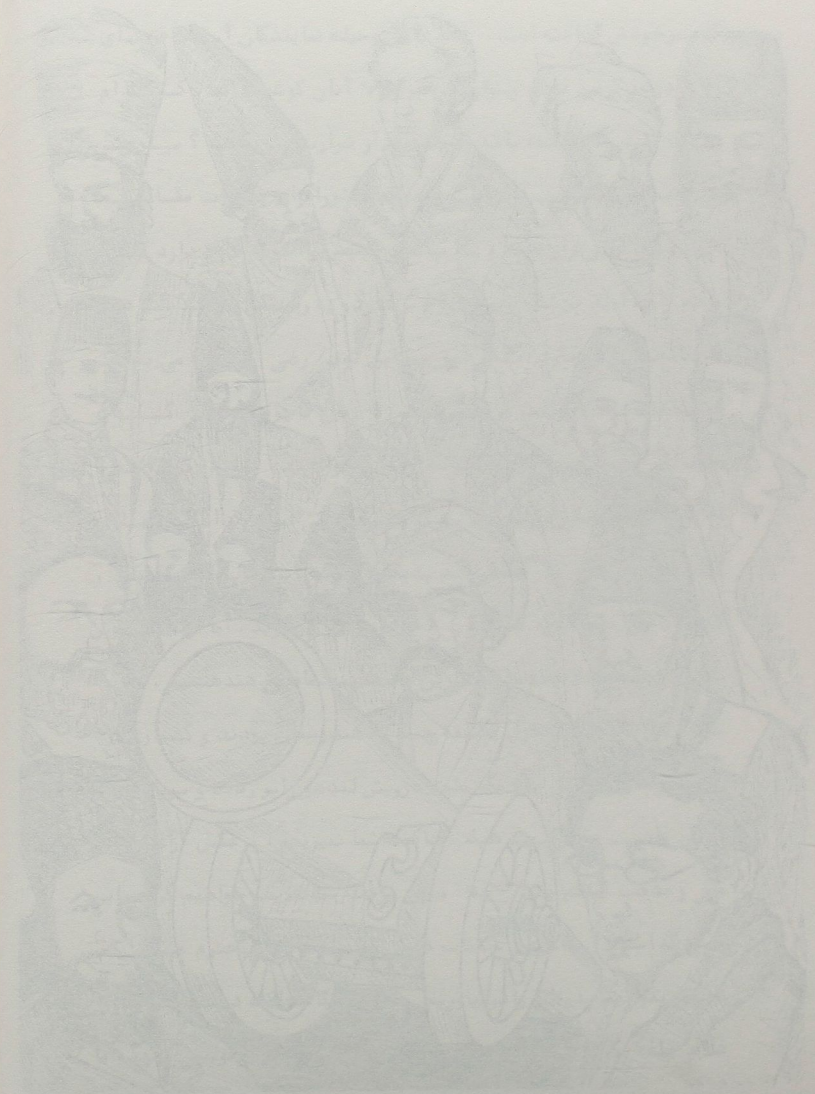
باجملات

میدهند، چسبنده، پر طمطراق و سجع و قافیه پرده روی جنایات و حماقت کارنامه؛ این قلدرها میاندازند و اسم خودشان را مورخ میگذارند. با این طریق افسانه به وجود میآید. خویش اینست که از افسانه هم درس عبرت نمی شود گرفت. تنها فایده تاریخ اینست که از مطالعه اش انسان به ترقی و آینده بشهرم ناامید میشود. در هر زمان که آدمها بهم برخوردند، این برخورد دائمی همیشه کشت و کشتار ببار آورده، هرملتی که بدرجه تمدن رسیده ملت همسایه اش که قلدر و پاچه ورمالیده بود بآن حمله کرده و هستیش را بباد داده است. خاصیت هر نسل اینست که آزمایش نسل گذشته را فراموش میکند، وقایع تاریخ یک فاجعه و یارومان است که به تناسب مقتضیات وقت هر مورخی مطابق سلیقه خودش از میان هرج و مرج اسناد تاریخی بهره برداری کرده است، اما بماربطی ندارد. فقط درس پستی و درندگی و کین توزی بمامیآموزد، بهمین علت بشر را وادار میکنند همیشه روبه قهقرا برود. فقط الفاظ فرق میکند، اما دیکتاتور امروز بمراتب خطرناک تر از دیکتاتور هزار سال پیش است. (کف زدن ممتد حضار.) باز هم تجربه بمان ثابت کرده که مذهب مسیح بهانه و افزار دست یک مشت گرگ است که بلباس میش درآمده اند و جز تخم نفاق و کینه ثمر دیگری ببار نمی آورند. زیرا یک دسته انگشت شمار مثل اسقف الاساقفه خودمان (اشاره بطرف آدرجسنت بن بیورا بلاغ کرد.) برای تأیید حرص و آژوشهوت و خودپسندی و جاه طلبی خودشان آمده اند دنیای نامرئی و خدای قهاری تصور کرده اند که همان تمایلات پست آنها را دارد. آنها نماینده و تعزیه گردان همین

دستگا هند و برای سود و زیان خود آیه از زبور و توراه می‌آورند و پایش بیفتد با شیطان هم میسازند تا مو جودات را تا ابدیست و احمق و کدا و مطیع نگه‌دارند و همینکه قوت گرفتند ، این آقایان زاهد و عابد و مسلمان حتی مدعی تاج و تخت هم میشوند . بهمین مناسبت یک پادشاه خونی ما هستند . اگرچه من ازلحاظ سیاست استعماری در نظر داشتم که شعائر اسلامی را تقویت نکنم ، اما حالا که سرفوز افتادم از اینکار یکی چشم میپوشم ، زیرا ما زنده قلب به مذهب لینگم گرویده ایم و دیگر حنای هیچ مذهبی پیشمان رنگی ندارد . جانم برایتان بگویم ، اگر خدا وجود داشت دیگر احتیاجی به کشیش و آخوند و خاخام و مسجد و کلیسا و کنیسه نبود . مظهر پرستش ما محسوس و دردسترس همگی است و میانجی لازم ندارد . حتی از تبلیغ هم بی نیازاست . — مشک آنست که خود بیوید ، نه آنکه عطار بگوید . چون آنچه که مشکوک است همیشه تبلیغ لازم دارد . اگر مذهب راست میگفت ، اینهمه زندان و پاسبان و بیمارستان و تیمارستان و قشون و کینه و جنگهای صلیبی و مذهبی وجود نداشت ، زیرا دین و مذهب از ابتدای بیدایش تا کنون جز موجبات بد بختی و تبه روزی مردم را فراهم نساخته و جزو کانداری و آلت خر کردن مردم چیز دیگری نبود ، چه آنکه از پایه و اساس موهوم بود . اساسا " تمنای تهذیب آدمی از راه مذهب جز از قبیل تمنای دفع فاسد به افسر نیست . از بد منشی ها و کثافتکاریهای آدمی از همه فاسدتر همان ایمان مذهبی است . ایمان مذهبی بزرگترین دروغهایی است که بشر برای تبرئه خود قالب زده و گشادترین کلاهی است

که بسرخودش گذاشته است . فقط باین وسیله نمایندگان آن به اقتضای زمان درخز کردن مردم وسوارشدن برگرده آنان کوشیده اند . کدام مذهب است که توانسته باشد پنج دقیقه از شرارت بشریگاهد ؟ برعکس می بینیم همیشه تعصب و خرافات و حماقت بشررا برای پیشرفت مقاصد خود دست آویز قرار داده و یک میانجی کشیش یا آخوند لازم دارد که کلاه مردم را به امید بهشت و بیم دوزخ بر دارد و به ریششان بخندد . مذهب ما میانجی لازم ندارد . لذا قانون ما این توپ رضی الله عنه می باشد که مشاهده میکنید و آلت پرستش ماست . (زنان فاجره پرتقالی که از مسلمانان دل پرخونی داشتند دسته جمعی خواندند . مسلمان گردانستی که توپ چیست ، یقین کردی که دین در توپ پرستی است ، ز اسلام مجازی گشته بیزار ، کز آن کفر حقیقی شد پدیدار ، اگر کافر ز توپ آگاه گشتی ، کجا درد بین خود گمراه گشتی ؟) جانم برایتان بگویم ، اما از لحاظ روش سیاسی ، چنانکه ملاحظه میکنید ازین دقیقه ببعدهما فاتح هند هستیم . - سرکردگان ، سالها مشغول مطالعه حمله به هندوستان بودند و کاری از پیش نبردند و آخرش جلو یک مشت درویش لندهورزانو زدند و سپر انداختند ولیکن مادست به ترکیب هیئت حاکمه شما نمیزنیم ، برعکس از غرور ملی و مذهب لینگم ومها راجه میهن پرست شما نقویت خواهیم کرد . باین معنی که استقلال ظاهری و عنعنات دینی شما را عاجالتا " محترم میشماریم تا بهتر بتوانیم پدرتان را در بیاوریم . زیرا دستگاه حاکمه دست نشانده غلام حلقه بگوش ، خواهد بود و در اینصورت هیچگونه مسئولیتی بعهده ما

نمی باشد . جانم برایتان بگوید ، چون شاملت پست عقب افتاده‌ای —
هستید ، باید در عوض همه محصولات زیرزمینی و بالای آسمانی خودتان
را دودستی به بیت المال کفرما تقدیم بکنید و ما بموجب برنامه هفت
ساله‌ای که تنظیم کرده ایم ، برایتان زندانهائی با سیستم جدید بسازیم و
جاده‌های نظامی و فرودگاه درست بکنیم ، بانکهای خارجی پولتان را کنترل
بکنند و نظامتان در دست ما باشد . هم چنین برای اینکه در جرگه ملل متریقی
در آید باید قرض هنگفتی از ما بکنید تا توپ و تفنگ و خمپاره و آتشخانه‌های
واژه کهنه و بسجلیهای خودمان را برایتان بفرستیم و باین طریق تا ابد —
الاباد زیر دین ما بمانید . (حضار کف زدند و گفتند : چنین کنند بزرگان
که کرد باید کار ،) جانم برایتان بگوید ، مخلص کلام اینکه : ما برای
دوشیدن شما آمده ایم و من شخصا مسئولیت وجدانی دارم که پرتقالهای
هفت پرکنه هند را صادره بکنم و برای هم میهمان عزیزم بفرستم ، حالا دیگر
خود دانید . زنده باد مهاراجه کاپوت والا پدرا تاجدار و نابغه دهر
ولایت البوقرق دخت آباد ، زنده باد مذهب مقدس لینگم . مرگ سیاه بر
کلیسا . محو باد کشیشان مفتخوار و مرده خوار ، آکله شتری بیفتد به
پائین تنه پادشاه پرتقالمان ، . . . " ضعیفهای متجا سره مهاجره
هم ریختند و تمام تحف و هدایای هندوهارا چپو کردند و به نیش کشیدند
سپس البوقرق دخت فرمان داد که دیگر آخوندها بر منبر نروند و زنان
بانگ نماز نگویند و سایر خلائق به ذبح اغنام اقدام ننمایند . همچنین در
کو چه بازار مذاکره کردند که همه باید برکیش آباء و اجدادی خویش باشند و

معترض یکدیگر نشوند. و برای اثبات مدعای خود، امرکردنی المجلس
آدرجسلف بن بیور الاغ، اسقف الاساقفه رادر جلو کلیسای سن ماسوخ
St Masoch همانجا که قباله خشت خام سواحل خلیج فارس
را به عنوان الواحی که سرکوه طور به موسی نازل شده بود، در قاب طلا
گرفته و سررف گذاشته بود، توی پوستش گاه چپاندند و به جوبه دار آویختند.
دراثر این ضایعه، جبران نا پذیر، مرغ جان از نفس تن آدرجسلف بن بیور
الاغ طیران نمود و فوراً با ملایک محشور شد. ولیکن حتی ده هزارتن پیروانش
از ترس البوقرق دخت جرات نکردند که برای مومیائی جنازه مومی الیه
اقدامات مقتضی بعمل آورند. همانشب لوطی مستی بازغال روی سنگ قبرش
نوشت: " دیری نخواهد کشید، مرشده ما که در اینجا به خاک سپرده شد
قیام خواهد کرد و پدر هرچه قانون پرست است در میآورد. بطوریکه تا
کمر اسبش در خون موج خواهد زد. - بریدر باورنکن لعنت، " مرحوم
جسلف بن بیور الاغ علی الدوام به ریاضت و عبادت مشغول بود و گاهی
اشعار آبدار بر لوح اعتبار نقش مینمود و چند تصنیف معتبر بر اوراق روزگار
بیادگار گذاشت. همیشه در زمان حیات اظهار میفرمود که در نظر دارد تاریخچه
سنگ قبر خود را با تحقیقات بسیار دقیق زیر عنوان تحفه الاراجیف بطور
مقاله قلمی کند تا در مجامع علم و ادب ممالک محروسه عرض اندام نموده
نام خود را جاودان سازد، ولیکن اجل مهلتش نداد و ما این فقدان جبران
ناپذیر را به ادبیات و مخصوصاً به علم شریف تاریخ تسلیت میگوئیم.
اما از آنجا بشنوید که چون البوقرق دخت کفر گفت بمقام باری تعالی

جسارت و ورزید و نسبت بحضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم
کلمات بی ادبانه بزبان راند ، بیت : چوعاجز شد آن با ادب در جواب ،
بیدکرد حاشا نبی را خطاب . فورا " ریختش از دنیا برگشت و صورتش
مثل زغال سیاه شد و چون نمیدانست : " که زنگی بشتن نگردد سپید . "
هرچه آب به سروریش زد فایده نبخشید . از قضا ، مردم ساده لوح مسیحی
هندی ، در حالیکه برگ تنبول میجویدند و یادهن حیض شده به درودیوار
تف قرمز پرتاب میکردند ، برای اثبات بی دینیش ازین حجه الکفار معجزه
خواستند . ضعیفه هم نه گذاشت ونه برداشت و گفت : " جانم برایتان
بگوید ، معجزات صوری معارضه با سامری است . ثاءن من در آنتست که
اصلا " معجزه ندارم و بموجب آیه کریمه : " قل انما بشر مثکم یوحی الی
منهم ناسلامتی بشری هستم مثل شما . اما حالا که سرقوز افتادم ، بشما
اخطار میکنم که معجزه تیاتر و نمایشگاه که نیست و دستگاه بی دینی را لمعبه
نمیتوان پنداشت . هرگاه معجزه میخواهید ، علمای شرق و غرب و شمال و
جنوب را حاضر کنید تا امرکنم آفتاب که از شرق برمیآید ، از غرب طلوع کند
و آن علماء پای معجزه من صحه بگذارند و پاراف کنند تا کافه عوام کا الانعام
بی چون و چرا بمن بگردند و آنگاه صدق مقال من کالشمس فی اربعه النهار
روشن و آشکار گردد . همین . "

هندوهای مسیحی که دیدند سنبه پرزور است و حالا دسترسی به
علمای شرق و غرب و شمال و جنوب ندارند ، سخت از رو رفتند و زبان در کام
خاموشی فرو بردند و فقط توی دلشان این بیت را سرودند :

" چس رفته گوز اوامده ، حاکم دهن دوز آمده ، " و بالاخره شاخشان را از البوقرق دخت بیرون کشیدند . برعکس هر زگی پرستان از ذوق توی پوست نمی گنجیدند و چون در ایام جهالت در اخلاقشان سخت گیری نشده بود ، با خودشان میگفتند : " نجسین نگوزین که احمدک خیار کاشته ، اما کسیکه با دیگران زنا کند ، باما در خود چه ها کند ، " ضمنا رسالات بيشماری در شک میان خماری و مستی و درمالي و بنداز و مبطلات جماع از قول استادان فن منتشر نمودند . الخلاصه ، البوقرق دخت از مصائب گذشته پند گرفت و از شوق فتوحات آئینده بادمش گردو میشکست . فوراً دستور داد هفت تن از رجال و کارشناسان و دکتران حقوق و جوانان مؤدب و پیران مهذب قوم دورهم گرد آئیند و هفت شبان و هفت روز بیج بنشینند و یک نقشه هفت ساله شسته و رو فته برای عمران و آبادی و ازدیاد نفوس و استحصالات و تاء سیس زایشگاه و خواندنگاه و آرایشگاه و پالایشگاه و آسایشگاه و پرورشگاه و آزمایشگاه و بازداشتگاه و باشگاه و پاسگاه و پناهگاه و شیرخوارگاه و آموزشگاه و نمایشگاه و خرگاه ، فرودگاه و دستگاه و بزنگاه و ایستگاه و آبریزگاه و شاشگاه و کشتارگاه تیار کنند . همینکه هفت روز مقرر گذشت ، فرمان داد اصلاحات بی درنگ آغاز شود . از این جهت اول به خودش نشان بیضه بند لیاقت داد که رویش حک شده بود :

Ambitio- Pecuniae- Imperu-Cupido

سپس سوار کره مادیان سفیدی شد و در خیابان تنگوزئیل ارتش راسان دید و دستور داد هر کس که غلام سفارت خواهر و مادرش راز حمت نداده بود بجرم

عنصر پلید و خائن به میهن گرفتند و زندانی کردند و دارائی او را بنام مصالح عالیله کشور چاپیدند . بعد فرمانی صادر کرد تاراه آهن سرتا سر هفت پر کنه هند را بکشند . سپس اقدام به تاسیس فرهنگستان اردو و پرورش افکار کرد . یکدسته بادمجان دورقاب چین و دلفک وازده هم مرتب از صبح تا شام سینه میزدند و خاک توی چشم مردم میپاشیدند و در مدح این ضعیفه " ظل الله میگفتند ؛ " هرچه آن خسرو کند شیرین بود ، " هر وقت هم که این ضعیفه بمسافرت میرفت و بر میگشت ، یک مشت بچه های حرام - زاده و پیرو پاتالهای زه وار در رفته شان را جلو قدم روحی فداه سگ کش میکردند . ضمنا بدستور وزارت بهداشت ، تپه تپه مجسمه مشارالیه را بامخارج هنگفت همراه و نیمه راه برای عبرت عابرین گذاشتند تا سنده سلامیهای محترم میهن خود بخود معالجه بشوند . در این حیص و بیص سرکودبان آن دیار که طبعی وقاد و ذوقی سرشار داشت ، شعری در مرثیه البوقرق و فراق مرقد مطهرش سرود که دل سنگ را آب میکرد و برای البو - قرق دخت خواند . اینک چند بیت در اینجا قلمی میگردد :

لاشه گندیدهای دریک کنار افتاده است

سنده پوسیده ، دورا سنده زار افتاده است

از برای کشت گاهو همچو کودی نادر است

وای و دردا ، کشت مابی کودوبار افتاده است

حضرت البوقرق فرمانده عالی مقام

بی کمر شمشیری نبی نقش و نگار افتاده است

زورداری زورجوی وزور مندی زورگوی
زورش از زانوشده ، پانه ز کار افتاده است ،
توسوارتوپ مرواریدبودی ای امیر
توپ مرواریدت اینجا بی سوار افتاده است
دخترت البوقرق دخت ازفراق لاشهات
غرق اشک وغرق خون روی مزار افتاده است
خیزواشک از چشمهای دختر خود پاک کن
حیف آید دخترت بی غمگسار افتاده است
گیسوان دخترت بر روی خاک مرقدت
چون بروی منقلی عنبر مزار افتاده است ،
ای همایون سرور وسالار باعزو وقار
بین که ناموست چنین خواروفکار افتاده است ،
جان فصاروچاکرت سرکودیان خاکشور
برسرخاک مزارت داغدار افتاده است
ای فدای دخترت گردم که از دیدار او
طبع شعر من چنین درخارخار افتاده است
باش تابینی که از یک ذره خاک تربتیش
سال دیگرهخیاری چون چنار افتاده است
(جای بسی تعجب است که شاعر دربیت پنجم لقب مروارید
را به توپ اعطا میکند وچنانکه بجای خود ذکر خواهد شد ، این لقب رابعدها

به مناسبتی روی این توپ خواهند گذاشت که عجالت از گفتنش خود داری
 میکنیم . البته ما منکر نیستیم که شاعر را با عالم علوی و جهان ماورا
 طبیعی سرسری است و از سر چشمه غیبی فیض میگیرد و گاهی ممکن است
 غلط انداز ، ازین پیشگوئی ها بکند . ولیکن بطن قوی لغت مزبور از فعل
 مرواریدن میآید که عبری تطییر مینامند و مقصود خالی است که از پیر و از
 پرندگان و بافضله انداختن آنان میگیرند و مروا بروزن خرما فال نیک و دعای
 خیر می باشد .) باری ، همینکه سرکودبان این قصیده را برای البوقرق
 دخت خواند به لقب ملک الشعرا دربار مفتخر شد و البوقرق دخت برای
 ازدیاد محصول گاهو دستور داد لاشمرده پدرش البوقرق سوم را با بوق
 و کرنا و سرنا از جزیره هرمز آوردند و روی لوله توپ گذاشتند و به دولابی
 های ولایت البوقرق آباد سپردند . نیز ناگفته نماند که پس از این همه
 فداکاری و ترقیات روز افزون اگرچه البوقرق دخت از طرف حمالهای
 میهنش جزو مادینه های Non Baisabilis طبقه بندی شده بود
 ولیکن از گیس سفیدان قوم مشورت کرد تا شوهری پرویا غرس از بلاد عربستان
 برای خود استخدام کند و صفت پرتقالی الاصل باو بدهد . اما آنها زیر بار
 نرفتند . ولی تعجب در اینجاست که با وجود این آثار آبستنی در البوقرق
 دخت پدیدار شد . هر چند خودش مدعی بوده که از برکت توپ است و اظهار
 داشت : " جانم برای تان بگویم : شی که بزیارت توپ ارواح فدا رفته و
 در جوار آن بزرگوار پهلوی بریستراستراحت داده بودم ، ناگاه دیدم که نوزی
 از روزنه خرگاه درآمد و یکام فرو رفت . " بیت : حکایات مریم اگر بشنوی ،

به البوقرق لاجرم بگروی ! همینکه وضع حمل بامراسم باشکوهی انجام گرفت ، بچه ناقص الخلقه بود ، گیس سفیدان قوم باویدیبین شدند و اوهم ازترس ناچارسرچگر گوشه خودرازیر آب کرد . ضمنا برای اینکه زبان عیب جویدگورابیندودوازرعایای خود چشم زهره بگیرد ، قانونی بقید سه فوریت گذرانید که هرکس اسائه ادب به ماتیشگه خانه دربار بکند ، اورا شمع آجین کنند و درکو چه وبازاربگردانند . ازطرف دیگر ، چون کارشنان مخصوص کشاورزی او گزارش کردند که در هندهمه جورمیوه بهم میرسد مگر پرتقال ودید که پادشاه فقید سابقشان بآنها حقه زده بود تا تمام هندرا دربست برایش تسخیر بکنند ازتصرف باقی هفت پرکنه هند چشم پوشید که پوشید . اما عوضش یک میدان " ارگ " حسابی درگردنه خیبر درست کرد ، بالای سردرش دادش وروز نقاره زدند وباسلام و صلوای توپ را در آنجا گذاشت و دهنه اش را بطرف ممالک محروسه قرار داد . البته بخيال اینکه در اولین فرصت ، به خونخواهی پدرناکامش ، به اصفهان حمله ورگشته و سرسبیل علیشاه راتوی روغن محلاتی سرخ کند و سببش را دود بدهد .

ناگفته نماند ، البوقرق دخت که ضعیفه سرتق سمجی بود ، بالاخره تصمیم به تسخیر ممالک محروسه گرفت . اما چون خرافاتی بود و ایمان پابرجائی نداشت ، این شده قبل از اقدام به حمله ، از جوکی مجربی که سالها دود چراغ خورده و ذوات لحم نیاززده و با چشم های کوچکش چیزهای بزرگ دیده بود مشورت کرد وگفت : " جانم برایت بگوید ، مارا

پندی ده وسخن گوی تا آنرا بشنویم و بکار بندیم . " جوکی عوض رمل ،
اصطراب انداخت و عرض کرد : " اصطراب همان نماید که جد مظهرم
کریشناپا تا پام در کتاب شق الیقین آورده است . " البوقرق دخت دسپا چه
پرسید : " چگونه بود آنک ؟ " جوکی فرمود : " آورده اند ، جدبزرگوارم
در کتاب خود از قول جابر بن هردمبیل روایت نمود که پدر جدش ابوالفرج
بن خوش احلیل در کتاب حشفة الموء منین از حدیث معتبر نقل می کند که
در مجلس انسی از حضرت علی ع پرسیدم : یاسیدی ، سرنوشت ممالک
محروسه چیست و کارش بکجا انجامد ؟ حضرت علی ع فرمود : بدرستی
که من الان خبر میدهم شما از چیزهایی که بعد از آن شدنی است . پس برسا -
نید اینهارا کسانی که از شما در اینجا حاضرند ، بکسانیکه از اینجا غایبند ."
بعد از حضرت دستار خود را باز کرد و های های گریستن آغاز نهاد ، بطوریکه
بسبب گریه او همه حضار بگریه درآمدند . وقتی که از گریستن فارغ گردید
فرمود : " بتحقیق چنین است و جز این نیست که امروز سر آغاز و سرانجام
ممالک محروسه را به دو کلمه اختصار کنم : بدانید و آگاه باشید که تاریخ
ممالک محروسه از پیشدادیان شروع می شود و به پس دادیان خاتمه می
پذیرد . " سپس جوکی افزود : " ولیکن از دلایل نجوم چنان معلوم می
شود که کوکب دولت و اقبال ممالک محروسه بدرجه هبوط و حدود نحو س
رسیده و از آن میترسم که شقاوت و ادبار او در سعادت و اقبال شما نیز سیرایت
کند . " البوقرق دخت که این سخن شنید ، اندیشمند شد ، آب در
دید گردانید و از تصمیم خویش چشم پوشید .

همینکه غلام سفارت از این ماجرا اطلاع یافت ، پیامبری نزد البوقرق دخت فرستاد که : " اگر که میخواهی کارت سکه بکند و پیازت کونه ، همانا راه دیگری در پیش نداری مگر آنکه ظاهرا " از هرزگی پرستی دست بکشی و مسلمان بازی در بیاوری و مردم را حسابی خربکنی که بنفع ما و شماست . در این صورت تا دنیا دنیاست ما میخ طویله پشت خواهیم بود . حالا تو خواه از سخنم پند گیر خواه ملال ، " البوقرق دخت که ۷۷ سال از عمر شریفش میگذشت و مراحل یائسگی را بسرعت میپیمود در این اواخر هر چه دوا و درمان کرده و دست بدامان توپ شده بود دیگر از این امامزاده معجزی ندیده بود ، به توپ و حتی بملت هرزگی پرستش و مهارجه کاپوت والد و دنیا و مافیها پیسی نیست شد . گمان کرد خدای مسلمانان غضبش کرده ، با خود گفت : " آنقدر دنیا خر تو خراست که میتروسم حرف آنها راست از آب در بیاید و آندنیاهم باشد . ولیکن دنیای بدون توپ برای دم توپ خویست ، پس چه جور کلاه سرخداشان بگذارم ؟ " لذا در اثر انقلابات روحی و محرومیت های جنسی و بدجنسی به دین حنیف تمایل حاصل نمود تا اقلا در دنیای دیگر شکمی از عزا در آورده با جماعت آخوند و طلبه پای حوض کوشر غسل و شراب بخورد و با علمانان بندهای ابدی بنماید . این شد که در حضور حجة الحق و الاسلام شیخ پشم الدین تفتازانی و مالک هشدرتوبه نصوح کرد و شهادتین را به دهن مبارک جاری ساخت و از روی اخلاص به عنعنات دین مبین پرداخت و اسم جدید الاسلام خوشقدم با جسی روی خودش گذاشت و ترک شرک و ملت مذموم هرزگی پرستان گرفت

درهمانروز قریب صدھزار شرمگاہ پرست متمرد ، موء من دو آتشہ و موحد
گردیدند وازظلمت ضلالت وعبادت اوٹان نجات یافتہ و بصحت عقیدت
فایز شدہ کلمہ توحید بر زبان راندند . جماعت جدید الاسلام جراحات
سفلیس را کہ براندام وجوارح وپائین تنہ خوشقدم باجی ظاہر شدہ بود
معجزہ پنداشتہ چون مہر نبوت آنقدر بوسیدند ولبیسیدند تا بدان مقام
رسیدند کہ رسیدند ،

ازبرکت قبول شریعت غرانہ تنہافروغ ایمان برسراچہ دل خوش
قدم باجی تافت ، بلکہ صورت واندامش کہ در اثر کفر والحادسیاہ شدہ بود
در اثر لیسش پیروان پاکدلش پیس شد وگوشت نو آورد ومانند خورشید
درخشیدن گرفت . همچنین بدنش کہ چون نی قلیان نحیف وچون تیغ
ماہی ضعیف بود در اثر ابتلائی داء الفیل بہ ہیکل کرگدن درآمد . خوشقدم
باجی ہم بیاس این معجز بی قیاس آہنگ زیارت عتبات عالیات و تربت
خامس آل عیاص ع کرد . لذا تعارض بہ مرض Klepto Manie
نمود و دکنتر آن کمیسیون ارز وزارت دارائی مرض اورا تصدیق کردند و مشار-
الہیہا ہم فوراً " از انواع لالی و در زورمرجان وجواہرواوانی زروسیم و نقود سرخ
وسفید ونوع طلای تخت جمشید خزانہ مہاراجہ کاپوت والا کہ از وزن سبک
واز قیمت سنگین بود دستبردی ماہرانہ زد و با خود برگرفت . ع : و ففش
نگنجد در بیان ، شرحش نیاید در قلم ، و بعزیمت گذاردن حج اسلام وطواف
تربت جنت رتبت حضرت خیر الانام علیہ الصلوٰۃ والسلام از دارالسلطنہ
گوا در حرکت آمد . جمعی کثیر از فحول علماء واعیان ورجال مانند خواجہ

نرخر جوزعلی و شیخ پشم الدین و مالک هشدر در ملازمت بی بی زبیده
وام کلثوم و ننه نادعلی و خاله کوکومه و میمنت خانم و ننه ام النبی بجانب
حجاز روان گشتند و بشرف طواف و رکن و مقام و زیارت مرقد عطرسای پیغمبر
علیه الصلوٰة والسلام مشرف شده و در مراجعت ، مدتی در کربلای معلّا
رحل اقامت افکندند و مجاور شدند . هر چند خوشقدم با حی تمام دارائی
خود را از کف داد و بر روزیاه نشست ، حتی در شهر نو آن بلاد مدتی بنا م
" عجمی ، اطفاؤه شهوت بی مروت نمود ، ولیکن از پخش امراض رهروی و
سفلیس درجه ۳ در میان اعراب خوش مصالح ذره ای غفلت نورزید و
دست رد به سینه کسی نگذاشت . اما در عوض خود را مرتب به ضریح
مقدس میمالید و گناهانش مثل برگ درخت خود بخود فرو میریخت . تا آنکه
بازارش سخت کساد شد و قصد بازگشت به میهن عزیز کرد . مقدار هنگفتی
تربت اصل و کفن مقدس و واجبی بسیار اعلا و مهر و تسبیح و چند مشک دو غ
عرب و مقداری موش و سوسمار خشک شده و چند بغچه روبنده و بیچیبه و
چادر و چاقچور و چارقد قالبی و عبا و کفیه عقال و شلیتهء دندان موشی و
چند تن روضه خوان و دعا نویس و جن گیر و از گداهای سامره به همراه خود
آورد تا مردم خوشقدم آباد را بدین حنیف راهنمایی بکند .

حاجیه خانم ، بروز عید اضحی وارد شهر گوا شد و قتل عام حسابی
از گاو و گوسفند جلو قدوم مبارکش کردند تا طلعت روح افزا بمردم نمود
و تخت خانی و سریر کامرانی رابه خانخانی وجود میکروب آلوده خود کده موش
بود به نفرس و غمباد و کرم کدو و شاشیند و آشک و ابنهء سواره و بود بود پیاده

و آکله شتری و شانکروتروپونم و استافیلوکوک و گونوکوک ، زیب و زینت در افزوده و فرمانی صادر نمود که تمامی هرزگی پرستان مسلمان شده باظهار شعار شرع شریف پردازند و آداب و عنعنات صدر اسلام را پیرایه خویش سازند و هرکس از انقیاد ارگان دین قویم سرپیچید سرش را بضر عمود نابود سازند . مگر آنکه بموجب آئین و قوانین شریعت جزیه بپردازند و کسیکه جزیه بیش دهد ، میتواند در امان و امان بیشتری زیسته بر سر سیل اسلام نثاره بنوازد . هر چند این ضعیفه جدید اسلام خواست نطق غرائی در مدح تغییر مسلک و روش خود بکند ، اما بعلت باد سفلیس صدایش کرو کیپ گرفته بود . لذا فقط توانست پای فرمان ملوکانه را که مالک هشدر برایش نوشته بود بصحه ملوکانه موشح فرماید .

همینکه براهنمائی غلام سفارت کارش گرفت ، جمعی دم بریده و پاچه ورمالیده دورش را گرفتند و مشغول رجز خوانی شدند و دمش را در شقاب گذاشتند . ضعیفه هم از گناهان سابق خود غفران طلبید و مخالف سر سخت الفبای لاتینی شد و فرمود لاتینیات را در کشور خوشقدم آباد از بیخ و بن براندازند و رسالات مربوط به آداب مبال رفتن وفقه و اصول را به الفبای عربی بگردانند . (در این صورت ماهم بی اندازه متاسفیم که در این تاریخچه چند لغت خارجی بطور غلط انداز استعمال کردیم و از صمیم قلب استغفار میکنم .) و بجای ویس ورامین و الفیه شلفیه و کاماسوترا ، کتاب سیره عنتر و سرود " چوخوشقدم باجی نباشدن من مباد " و شرعیات و فقهیات به اطفال نابالغ در دبستانها بیاموزند . همچنین

دستور داد در همه دانسینگ‌ها را بستند ، پرده‌های نقاشی را جرداندند ،
 مجسمه‌ها را شکستند ، آلات موسیقی را سوزانیدند و کتابها را در آتش نداشتند
 و کاخها و کوشکها و قصرها و باغهای عمومی و میکده و دانشکده و آتشکده و معابد
 هرزگی پرستی و کلیساهائی که جزیه نمیدادند با خاک یکسان کردند و بجایش
 مسجد و تکیه و امامزاده و حسینیه و منار و قاپوق و پاتوغ و شیره کشخانه و
 واجبی‌کشخانه ساختند . متخصصین اذان و مناجات و آخوندهای گردن‌کلفت
 خواب و خوراک را بمردم حرام کردند و بریز در را دیو با عرو تیز و چسناله
 عربی و روضه مردم را دعوت به مرده پرستی و روزه و گذشت از دنیا و گریه و
 غسل در آب روان میکردند و از فشار قبر و روزه پنجاه هزار سال میترسانیدند
 و به شهوت رانی‌ها و شکم چرانیهای بهشت وعده و وعید میدادند . ضمناً "
 باید متذکر شد که خوشقدم باجی خیرات و میرات زیادی هم کرد ، از جمله
 دادسرا راه امامزاده هابیت‌الخلا و آب انبار و کاروانسرا ساختند و جو بیهائی
 برای رفع قضا حاجت بعنوان کنار آب در اطراف آنها تعبیه کردند و مخا-
 رجش را از بلیط لاتاری سازمان اشتباهی خوشقدم آباد تاء مین نمودند .
 ملا باجی‌ها در مکتب خانه‌های سنگول و منگول مسائل مهمی را جمع به شک
 میان دووسه و استحضه‌گیری و متوسطه و قلیله **و ریزه‌کاریهای زبان دلتازک**
 عربی مطرح میکردند و به هندوها حقنه مینمودند و در منافع تعدد زوجات
 و تقیه و محلل و خواص تربیت اصل داد سخن میدادند . شیخ‌پشم‌الدین
 کتابی در نجاسات تاء لیف کرد که حاوی هزارویانصد مسأله در باب آداب خلا
 رفتن و کوشوثئی بود . خواص آب‌کروآب مضاف و جلو گذاشتن پای چپ
 هنگام ورود به محل تخلیه .

و بمطالعات روزه‌وطنی و مقاربت اذخال خسته به قبل و دبر

خوشقدم باجی که دید زمینه برای خرکردن مردم فراهم است ، دست از قنناق درآورد و دستور داد بجای مامیران و زعفران و ترنجبین و گزنکین و شیرخشت و فلوس و هل و فوفل و انقوزه سرتاسر معالک خوشقدم آباد را تریاک ناب کاشتند و به دستور غلام سفارت تریاکهای زرین عالی و مواد مخدره را میان بیرون خود برایگان بخش میکرد و برای تبلیغ آن حتی دستور داد که در ماه مبارک رمضان موقع اذان سحر مردم توصیه میکردند که : " آب است و تریاک " مردم ساده لوح هم گمان کردند که اگر در موقع سحر تریاک بخورند از زجر گرسنگی آنها کاسته می شود . مالک هشدرد هم ساقی مخصوص خوشقدم باجی شده بود و بیست های عالی میچسبانید و به دهنش میگذاشت . خلاصه ، بازار دعانویس و جن گیر و شاخ حسینی و جیگرکی و محلل رونقیسزا گرفت . متخصصین روزه و گریه تمام لذت های این دنیا را حواله بدنای دیگر میکردند و مردم را وادار به زوزه و گریه و چستاله مینمودند و خودشان دائما در عیش و نوش مشغول اندوختن مال و منال بودند و میخواندند : " گریه بر هر دردی بی درمان دواست ، " مردم به اندازه ای گریه رو شده بودند که اشکشان دم - مشکشان بود ، حتی مؤمنین دوا تشه شیشه اشکدان داشتند و اشکی که در مجالس روزه خوانی برای اولاد علی ص ع میریختند در آن جمع می کردند و بعد از مرگ این شیشه هارا توی قبرشان میگذاشتند تا در روز پنجاه هزار سال کار عمله واکره آند دنیا را آسان کنند و ثابت نمایند که روی زمین برای اولاد علی ص ع دلشان سوخته و چشمشان حیض شده است . بعد هم به خونخواهی سگ دوست مردالینوس که پای ابن قطیفه را گرفته بود سگ هارا بباد کتک

گرفتند و خونشان را مباح کردند - تنها جانور عزیز در دانه شیش شد که باو لقب " منیجه خانم " داده بودند و هرکس نداشت او را مسلمان نمی دانستند و در روز عید قربان در خانه خدا به خونبهای هر شیش یک گوسفند قربانی می کردند . توپ از چشم خوشقدم باجی افتاد . به همین جهت دادموقو - فاتش را ضبط کردند و برای " عذاب عرب " اختصاص دادند . روز جشن کشف توپ و جشن نصب توپ در هرمز و چهار شنبه سوری و جشن ناقوس بستن بگردن توپ قدغن شد و مبدل به روز عزا برای شهادت البوقرق سوم و روز - آوردن لاشه اش به گوا گردید . همچنین که تعزیه اش را توی میدانها در میآوردند و همه مؤمنین مجبور بودند که به زیارت مزارش بروند .

از آنجا که خزانه دولت صرف زیارت اماکن مقدسه و سهم امام و پرکردن بیت المال مسلمین شده بود ، فکر بکری بخاطر خوشقدم باجی خطور کرد ، نقشه اقتصادی وسیعی کشید و با ممالک اسلامی همجوار روابط اقتصادی مهمی برقرار کرد . بطوریکه هر سال صدها خروار چس فیل و پیشکل ماچالاغ به ملک یمن صادر میکرد و بجایش تربت اصل و پیشگل شتر وارد مینمود . هم چنین برای افتتاح باب تجارت و تقویت بیضه اسلام ، قانون گذرانید که هرکس هفت دختر دارد ، باید یکی از آنها را مفت و مجانی بیک سید عرب تقدیم کند و دختران هندی و عراقی را بعنوان صادرات ببلاد عربستان میفرستاد تا بوسیله ازدیاد نفوس مانع تجاوز کفار بشود .

خلاصه ، آنقدر عنعنات اسلامی کردند که خوشقدم آباد صحرای کربلا شد . چنان گریه و شیون و شاخ حسینی و روضه خوانی و سینه زنی و قربانی

ی
و عزاداری و زوزه درگرفت که عرش و فرش بلرزه درآمد و گند و کثافت از سرور و مردم بالا میرفت . تمام هستی مردم دستخوش پائین تنهٔ یک جوال تحم و ترکهٔ البوقرق سوم و یک مشت آخوند گردن کلفت شده بود . از این رو اختلال تمام به احوال ملک و مال راه یافت و جمعی کثیر از رعیت های او با پرداخت خراج دوباره بمذهب لینگم گرویدند و پناه به توپ بردند .

چون این خیر بسمع شریف صاحبقران گیتی گشای حضرت مهاراجه کاپوت والا رسید ، ظلم و بیداری که براهل هرزگی پرستان رفته بود برخاطرش گران آمد و راهی عالم آرا بر آن فرار گرفت که فتنهٔ حاجیه خانم خوشقدم باجی را بخواباند . چون خوشقدم باجی یک دنده کم داشت ، هواورش داشت ، دلاک زبرد سنی نزد مهاراجه گسیل داشت که بموجب آیهٔ شریفه : " و ان نکثوا ایمانهم من بعد عهد هم و طعنوا فی دینکم ، فقاتلوا ائمة الکفیر . " تو به آیه ۱۲ . او را ابتدا دعوت به اسلام کند و بعد ختنه بنماید . مهاراجه از علاقه ای که به هرزگی خود داشت وحشت کرد و فوراً علم طفیان برافراشت و اولتیماتومی برای خوشقدم باجی فرستاد که هرگاه در عرض ۲۴ ساعت دست از کثافتکاریهای خود برندارد ، بالشکری جرار دمار از روزگارش بر خواهد آورد . خوشقدم باجی بموجب آیه کریمه : " قاتلوهم یعذبهم الله بایدیکم و یخزهم . " اعلام جهاد داد . دولشکر بیکدیگر آویختند و لوازم کشتش و خونریزی بجای آوردند . حاجیه خانم دید که هوا پس است و عنقریب لشکر کفر بر اسلام غلبه خواهد کرد ، اگر چه صبر آمد ، اما هفت قل هو الله خواند و به اطراف فوت کرد و سپس دستور داد جزوه های کتاب ویس و رامین

والفیه شلیفه وکاماسوترا رابرسنیزهکردند . قشون مهاراجه ترسیدکه کفر به
کنبره بشود وخللی به ارکان هرزگی پرستی وارد بیاید ، لذا دست از جنگ
کشیدند . مهاراجه که حلیهٔ ایں ضعیفهٔ فاجرهٔ مهاجرهٔ متجاسرهٔ اداریافت
روی بسپاه خودنمود وگفت : " هیچ نترسیدزیرا خداوند در کتاب آسمانی خود
فرموده : الذین امنویقاتلون فی سبیل الله والذین کفروایقاتلون فی سبیل
الطاغوت ، فقاتلوا اولیاء الشیطان ان کیدالشیطان کان ضعیفا . " وانگهی
من خودم عمه جزو ناطقم ، تاحضرت توپ ارواحناده به کمک ما نیامده بزیند
و پدرشان رادربیاورید . " قشون مهاراجه هم به قلب سپاه دشمن زدوبالآخره
خوشقدم باجی اسیرگردید . مهاراجه کاپوت والا ، فوراً تاجکیانی رابسر
گذاشت وبرسند ایالت تکیهزد ومراسم جشن باشکوهی فراهم ساخت .مخصوصا
تعیرجدیدى بمناسبت تاجگذاری خودانتشار داد که اکنون بمنابیهٔ سیمبرغ و
کیمیاست وهدیه اش را بصدهزار هزار درهم تخمین زده اند .

خوشقدم باجی درغایت ندامت زبان معذرت بگشاد ، مهاراجه هم از
ترس عسبان مسلمانان رقم عفویرجیدهٔ اعمالش کشیدواورازندانی کرد .
اما همینکه دیدمسلمانان بی عرضه وقضادری ووافوری و بزوائی وتقیه چسی
هستند وخودشان جاسو سند و مذهب بی پیرچنان سوقان نشان راکشیده که
دیگر سرجمع ادم حساب نمی شوند ، برای سیاست خوشقدم باجی ، مراجعه به
افکارعمومی کرد . هرزگی پرستان آغازبدوئی کردند : که او را چراننده کردی
رها ؟ چه نیکی طمع داری ازآنها ؟ مهاراجه هم دستورداد به خونخواهی
مرحوم آدرجستف بن بیور الاغ ، ضعیفه رادرمیدان ارگ گردنهٔ خیبرچهار میخ

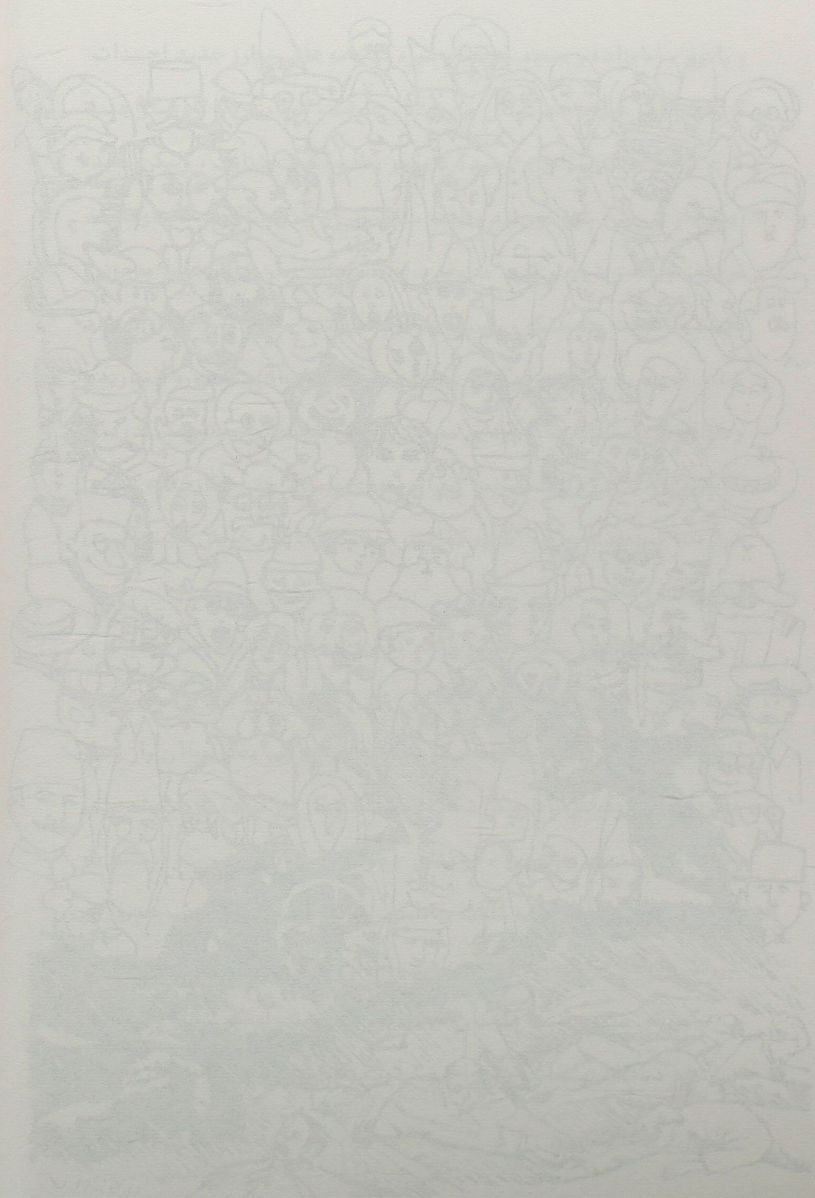
کشیدند تا به جوار مغفرت الهی واصل شد و بعد از شهادتش رسم بانگ نماز و قامت و اقامت نماز جمعه و جماعت از آن دیار برافتاد و ملت هرزگی پرست از شرنماز و روزه و زوزه و گریه و چسناله و مرده پرستی و تقیه و محلل نجات یافت .

البوقرق دخت سابق و خوشقدم باجی لاحق که صبیئه صلیبیه البیو- قرق سوم بود و فروغ عفت و طهارت از جناتش میدرخشید ، به اتفاق مورخان شیره زنی کامکار یلند مقدار بود . هرچند باطنا " عورتی قظامه و نمامه و دامامه بود ، ولیکن بمزید شجاعت و درایت و شها مت و همت (در لغت اخیر ، بعلت قلت استعمال ، هیچگونه تغییری رخ نداده و بهمان شکل ماقبل تاریخی خود باقی مانده است . هرچند بعضی از علمای واژه شناس مدعیند که لغت نامبرده در کتاب اوستا که تفسیر زند است و زند صحف حضرت ابراهیم می باشد ، بصورت هومت باهای مضموم ثبت شده و برخی گویند که لغتی است مجوس و مربوط به عنعنات آن قوم می باشد . و الله اعلم فی حقایق الامور ،) از تمامی امثال و اقربان ممتاز و مستثنی میفرمود ، در ایام اعتبار ، نخست بحسب ظاهر در باب ترویج شریعت هرزگی پرستی سعی بلیغ مینمود تا آخر الامر بکمال دولت و اقبال و غایت عظمت و استقلال مغرور گشت و نخوت و جبروت و ابهت و بالا بروت او از حد عدد گذشت ، علم مخالفت برافراخت و با کارگزاران شریعت سید ابرار صلی الله علیه و آله الاطهار ساخت و مدتی به آبادی و عمران معالک محروسه خوشقدم آباد پرداخت . هرچند ابتدا تمام کاخ و بساطین آن دیار را با خاک یکسان نمود ولیکن بناهایی از جمله حاجی کشخانه و حسینیه و پاقاپوق

و باتوغ و امامزاده و مسجد و تکیه و شیره کشخانه هائی بطرز جدید احداث کرد که موجب عبرت جهانیان می باشد . عاقبت درکارزاریکه بامهاراجه کا پوت والا دست نشانده خود کرد یکسر بعالم آخرت شتافت . ولیکن بعقیده جمعی از مورخان شهریاری بود بغایت سفاک و بی باک و هتاک و به قساوت قلب موصوف و بشدت شهوت کلب معروف . از اختراعات زمان وی ، علماء معجونی ساختند از جفت و همکش و پوست انار که پائین تنه مانند غار را چنان گردا - نیدی که بضر چکش در آن موی نخلیدی و ترکیبی از ماهی سقنقور و کانتاریدین و شاقفل ترتیب دادند که مردان سترون را چنان سخت کمر و ستبر ذکر کردی که چوب مازندرانی را بیک ضربت سوراخ نمودی ولیکن اختراع گاز خفه کننده درازمنه بعد قدم بعرصه ظهور گذاشت ، چنانکه بجایگاه خویش گفته آید ، انشاء الله و تعالی . .

اما از آنجا بشنوید که توپ هم در گردنه خیبر بیکار نشست و بدون فوت وقت ، مشغول معجزه و بخت گشائی شد ، دسته دسته مردان سترون از کار افتاده و پیرز نهای بدیائسه و دختران حشری میآمدند و با آن راز و نیاز میکردند و از سروکولش باناز و کرشمه بالامیرفتند و یا از زیر لوله اش رد میشدند و زیارتنامه خوانهای مخصوص ، برایشان زیارتنامه " لندستیر " و ابیات ویس و رامین و آیات الفیه شلفیه و کاسوترا را از بر میخواندند . توپ هم بی رو درواری کارشان را صورت میداد و مفت و مجانی بدون میانجی کارگشائی میکرد - بطوریکه سبب رقابت متولیان معابد هرزگی پرستی لبنگم شد و پیرمغان دیر تمام دستگاه تبلیغاتی خود را بر ضد توپ بکار انداخت و مشغول کار شکنی و

جادو و جنبل و خرابکاری و اخلاص شد ، تاتوپ را از چشم مردم بیندازد . و در
 جزئیات هو چی ، مقالات آتشین انتی توپ بزبان فصیح سانسکریت منتشر
 کرد . ولیکن اقدامات مشارالیه بعلت اینکه در زبان سانسکریت فحش باندازه
 کافی یافت نمیشد عقیم ماند و نتیجه نبخشید . اوهم از پای ننشست ، فوراً
 تلگرافید و از کشور دوست و همجوار خود ایران ، چند عدد صاحب منصب قزاق
 و درشکه چی و سورچی و روزنامه چی هوچی متخصص برای تعلیم فحش های
 آب نکشیده ، با فوق العاده بدی آب و هوا و خرج سفر صعوبت معیشت و سود
 ویژه و کرایه درشکه و کسر صندوق و سایر مزایا استخدام کرد و حرفهای آنها را
 مانند سحر حلال هر روز در جراید به خورد اهالی محترم داد اما باز هم بمحکم
 " بیچاره اگر مسجد آدینه بسازد ، یاسقف فرود آید و یاقبله کج آید . " کارش
 سکه نکرد و عبث عبث عرض خود میبرد و زحمتی هم به مخالفین نمیداد .
 توضیح آنکه آوازه شهرت این توپ چنان در خاور و باختر پیچیده بود که
 از کشورهای ختاوختن و چین و مهاچین و ایران و توران و جزایر قناری و خالدهات
 و ممالک محروسه نمسه و فرانسه و سایر بلاد ماوراء اردن و بحار هم زنان و دو-
 شیزگان ، گروه گروه و فوج فوج ، دسته دسته میآمدند و دست بدامان این توپ
 میشدند . تا اینکه زد و خیر النساء خانم ، زن یائسه مهاراجه کاپوت والاندر
 کرد اگر چه اش زنده ماند سرتاپای توپ را مروارید بگیرد . - فراموش نشود که
 غلام سفارت برای اینکه قاب مهاراجه را بدزد ، باونشان فتق بند و لقب سیر
 Sir داده بود و بیزر فراوانی لای پالانش میگذاشت و عنوانش
 راروی پاکت His Highness مینوشت . اما باید متذکر شد که این

مهراجه زیرتاء تیر شوم اربابان خود نرفت و برای اصلاح هفت پرکنه هند ، هرچند معنیش را نمیدانست ، اما طرفدار دوآتشه لغت " تحول " شده بود و بتقلید جد مهدی حملش اشعاری بسبک کردستانی سروده بود که این یک بیت از آن گنجینه بدست ما آمد :

" تهوع ز پائین ، نغوطه زیبالا ، نهچنین است رسم جهاننداری ما . " باری این جهاننگشای عالی مقام در اثر سوء استعمال " ابریشمی " بود که بچه اش پانمی گرفت .

دست برقضا ، خیرالنساء خانم که از مدتها پیش بایک فیلبان گجراتی روابط جنسی و بدجنسی مشروع داشت ، دست به تنبیه او شد و اتفاقاً " این سفر زد و بچه اش پا گرفت . مشارالیهها فوراً " دستور داد سرتا پای توپ رامرواری بندها کردند . آنهم از شده های مروارید ژاپونی که در آن زمان این کشور را جغرافیون عرب زیبا نگومینا میدند . اما چون تا آنوقت مروارید بدلی اختراع نشده بود ، همه مردم آنها را بجای اصل گرفتند . باری ، از آن زمان توپ ملقب به " توپ مرواری " شد . اما از شما چه پنهان که این توپ از حالت نظامی و جنگی و اخلاقی و کاتولیکی دیگر خارج شده بود و حالت ابیقوری و هیکل هرزه و پررو و تخمی به خودش گرفته بود و بیریز معجزه صادر می گرد و تمام این نواحی را گداندیده بود از بچه های حلالزاده و حرامزاده و کور و کچل و مفینه .

*

چه در درستان بدهم ، سالها گذشت و ستاره اقبال علیشاهها افول کرد و تحولات عظیمی در تاریخ ممالک محروسه رخ داد که شرح آن از موضوع ما

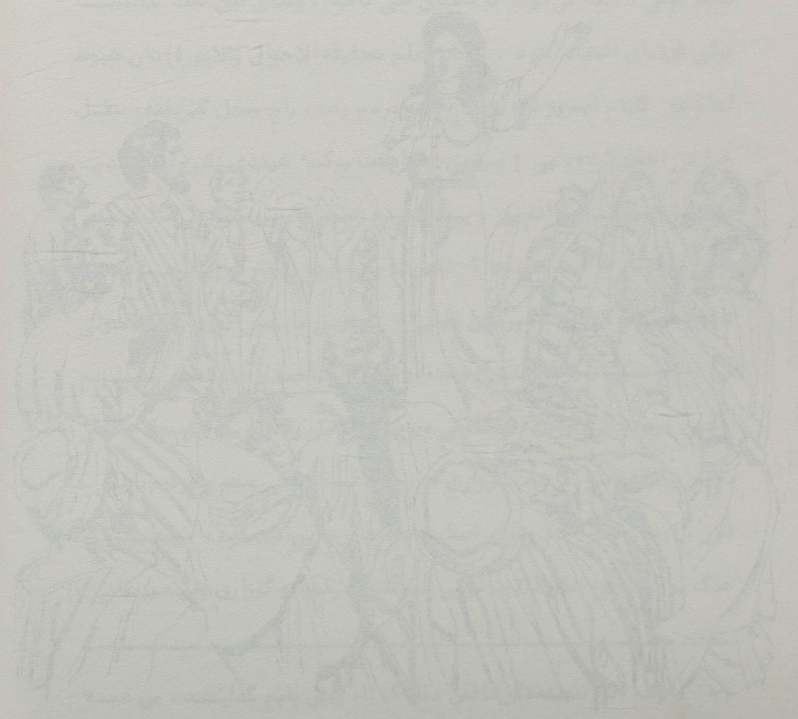
خارج است . تا اینکه دوران سلطنت به نظر قلی رسید . این نادره دوران و
عجوبه زمان ، بعد از آنکه دشمنان میهنش را از شرق و غرب و شمال و جنوب تو-
پوزی زد دولت و پارکرد وزمام امور را بدست ، یکهو هواورش داشت . آنهم
بعلت اینکه کتابهای ؛ اسکندرنامه و رموز حمزه و حسین گرد را برایش به
ترکی جفتائی ترجمه کرده بودند و بی میل نبود که او هم درین دوروزه دنیا ی
دون ، وظیفه مهم اجتماعی بازی کند و هنر نمائی بنماید تا نام نامیش در کله
موجودات میروک ، تخم و ترکه حضرت بابا آدم جاویدان بماند ! اگر چه چشده
خورشده بود ، اما نمیدانست چه بهانه ای بگیرد و از کجا شروع بکند . تا اینکه
زد و سه تا از متعلقاتش ؛ رقیه سلطان و جیران خانم و مهمآغا که هر چه جادو
و جنبل و دوا و درمان از دستشان برمی آمد کردند و بیچه شان نشده بود ، بالاخره
عقلشان را رویهم ریختند و دست بدامان رمال و فالگیر شدند . آنها هم که از
اداره تبلیغات متولی توپ مرواری بود چه سری دریافت میکردند ، متفق
الراء ی توصیه نمودند که برای آستن شدن فقط یک علاج قطعی وجود دارد و
آن اینست که بروند گردنه خیبر و به راهنمایی فیلیان گجراتی روی لوله
توپ مرواری سوار بشوند تا مرادشان بر آورده شود . مخدرات هم ناچار
زیر جلد نظر قلی افتادند و هی نقه زدند که ؛ مگر تواز حسین کرد و اسکندر
رومی و مهتر نسیم عیار بی قابلیت تری ؟ پاشوگورت راگم کن ، برو اگر
راست میگوئی هفت پرکنه هند را بگیر . آنجا پراز پول و پرتقال و جواهر آلات
است . وانگهی اگر توپ مرواری را از چنگ هندیها در آوردی نانت توی روغن
است ، علاوه بر هفت پرکنه هند ، تمام دنیا را فتح الفتوح خواهی کرد . "

نظر قلی اول استخاره کرد و بعد شیر یا خا انداخت . دست بر قضا
هر دو خوب آمد ، با خودش گفت : " گنه این ضعیفه ها که بیردنده داهـ
کم داری ، ایاقمین گاباغنا یول گوی دیلر . منیم موطهر اجدادیم از آلاهـ
قلی ، رحمت قلی ، امام قلی ، همت قلی . (در متن دوبار لغت قلی تکرار
شده بود ، مایکی از آنها را حذف کردیم . گویا مقصود از قلی دوم Coolie
حمال های معروف چینی است که بار روی کولشان میگیرند و باین مناسبت بلفظ
عجم کولی نامیده می شوند که همان قلی باشد . ولیکن این لغت نباید با
کولی قر شمال اشتباه بشود . والله اعلم بحقیقه الاحوال والامور!) دان هبوط
آدام من گاباخ ایمروز شاه بوده ، توسر مردم زده ، باج سیل گیر یافته ، سقل
خراجی اخذی کرده . پی ! پس من چیراهفت پرکنه؟ هیندی نگین آلتیما درـ
نیارودی ، تامنیم خزانه پور و پیمان شوده و منیم تاممین شوهرتی عالمگیر
بوشود و تاریخ دا ثبت بوشود ؟ شاعر دا چخ یا چچی و چخ گوزل فرموده :
نادراودی - گاباخ دا دورسون غولی ، شوهرتی باسیس بوردان اسلامولی
من دا چخ میخوام برایم نقیل ساخته ، افسانه پرداخته و آلاه مقامی منیم
ایچون درست کرده و منیم زندگانی مزین موضح وقعه لرین بیر بیوک اخلاقی
نتایج بیگرددا ! اگر توپ مرواری نی بچنگ آورده ، کی منیم چورکیم یاغلی -
دور . اونتان سورا آدم و عالم حسابی پاک دور . این دی گده ، بیله بیر برق آسا
جنگ بو کونم کی خلق اللهاموسی انگوشتی درگت بو گوزاری و موتحیرمانی! (۱)

(۱) باز هم این ضعیفه های ناقص عقل که راه پیش پایم گذاشتند . من همه

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or letter. The text is faint and partially obscured by a watermark.

چون آدم یغورخسنى بود واز حقه بازبها و موش مردگيها وچاپلوسى هاى
سياستمدارى چيزى سرش نميشد ، به مهاراجه کاپوت والا خيلى بى رودرواسى
پيامى باين مضمون فرستاد : " عجب ! بيزدا ياخچى موقع رسيده ايندى کى
سنين مملکتين سگ خورشوده ، همساياليخ داخ خودتواداکون بليکه بيور
موشام ، ياگت بانظره بيعت ايله ، ياکل ازديبله زراعت ايله . بيزداواروخ
حقيقتى بودورکى بوگوزاربيردغه دابراى جنگ بيردوزباها نه گفته بو شد .

بقيه پاورقى صفحه قبل

نياکان مطهرم ازالله قلى ورحمت قلى وامامقلى وهمت قلى (.....)
قبل از هيوط آدم تا الى امروز شاه بودند ، توسر مردم ميزدند باج سييل
وخراج ريش ميگرفتند . چرا نبايدهفت برکنه؟ هندرا زيرنگينم دريبا اورم
تاخزانه ام پرو پيمان بشود واسم سرزبانها بيفتند ودر تاريخ ثبت شود؟ شاعرى
شعر بسيار عالى وخوبى گفته است که : " نادرکسى است که در جلوش بندگان
ايستاده باشند و شهرتش از اينجا تا اسلامبول را بگيرد " . من ميخواهم برايم
قصه بسازند وافسانه بيردازند ومقام الوهيت برايم بتراشند وازوقايع مضحک
زندگيم نتايج اخلاقى بگيرند . اگرتوپ مروارى را بچنگ آوردم که نانم در
روغن است . ديگر حساب عالم وآدم پاک مى شود . حالا جنگ برق آسائى
بکنم که همه مردم انگشت بفلان حيران بمانند .

الها آندوسون غیرازین ، اسمی جنگی خودم را اسلام یولوندا جهادگویه
رم . " (۱) اما درانتظار جواب ننشست . فوراً فرمان بسیج عمومی صادر
کرد وهرچه امیر نویان و امیرتومان وده باشی و مین باشی ویوزباشی وباشماق
چی وایاقچی و قهرچی ویورتچی و چورکچی وقوشچی وایشک آقاسی بود ، باگرز
و دگنک وسیخک وقمه وقمچی و قخماق وچماق وقداره و نیزه و شمشیر وگزیلیک و
دشنه تجهیز کرد وسان دید . اما چون اداره سررشته داری درسازمان ارتش
خود نداشت ونمیخواستازمرورعساکر منصور دیاراسلام ویران شود واین معنی
موجب شماتت اصحاب کفرو ظلام گردد ، برای جلوگیری ازاجحاف لشکر به مال
و منال ومحصول وپول وحتى بچه های مول خلائق ، مخصوصاً " به افرادتوصیه
فرمود که درچکمه خودشان دانه جوی بیندازند تا از رطوبت پای آنان جوانه
بزند وبارورگردد ، ضمناً درصورت ضیق خواربار آذوقه سرخودباشند واز محصول
آن سدجوع کنند .

روز قبل از حرکت یکدانه جو درچکمه اش انداخت وگفت : " سن
اولاسن ! تا هفت پرکنه هندی منیم نگین عنبر نشین آلتین داگتیر مسه ،
هرچند کی من عمری بوده ، اما به حضرت عباس آنداوسون کی بوچکمه نی

(۱) ماهم سرقسمت رسیدیم ، حالا که مملکت سگ خور شده ، حق همسایگی
را بجا بیار . چنانکه خودم فرموده ام : " یابیا بانظرتو بیعت کن یابرو
کنگور زراعت کن . ماهم هستیم . بگذار اقلاً یک جنگ هم در دنیا بهانه راست
حسینی داشته باشد ، وگرنه ممکن است که اسم جنگم راجهاد اسلامی بگذارم .

از پا درنیاورده . (۱) توضیح آنکه ؛ چندی بعد میرزا کوچک خان هم گفت :
" به قبله حاجات قسم که ریشم راتا موقعی که ایران را تمشیت ندهم نخواهم
تراشید . " و هیتلر هم روزی گفت : " به سرمارک وطن Wotan ص ع
قسم ، سیبله‌ایش راتوی خون ترکردهام که تادنیاراقبضه نکنم این یکتا پیرهن
را ازتم نخواهم کند . " ولی این دوتا بعلل اشعاب ایدئولوژیک ، کارشان
بعجائی نرسید ونظر قلی ماتنها کسی بود که بقول خود وفا کرد . بازهم توضیح
آنکه ؛ چون براه افتاد ، قشونش مثل موروملخ ، همه شهرها وآبادیهای
سراه رامیچاپید ومیگذشت . بهمین مناسبت ، صحرای قهستان که تا آنزمان
از غایت معموری رشگ نگارخانه چین بلکه حیرت افزای بهشت برین بود ،
به حالت امروزافتاد که افتاد .

بالاخره ، پس از هفت هفته آزرگار ، وارد گردنه خیر شد . دم گردنه
خیبر اگرچه قشون نظر قلی پشت ساقه‌های جو که از چکمه شان بیرون زده بود
قایم بشک بازی درآورده بودند که بزبان فنی استتار یا Camou Flage
مینامند ، ولیکن دیده بانان هند ومتوجه آنها شدند وبرای سرلشکران خود خبر
چینی میهن پرستانه کردند وبدریافت هفت رویه جاسوسی مزدسرافراز -
گردیدند . لذا دواردوی خصم ، بوق وکرنا زدند وحسابی مصاف دادند .

(۱) به جان خودم ، تازمانی که هفت پرکنه هندرازیر نگین عنبرنشینم در
نیاوردهام ، اگرچه عمری هستم ، ام بحضرت عباس قسم که این چکمه‌را
از پادرنخواهم آورد .

هندوها که از همه جایی خیرنشته بودند ، دستپاچه شدند و برخلاف بیانیه بیت لحم ، به " تویمیری ، من بمیرم ! " توپ مرواری را دوشه از متولی مخصوص کرایه کردند و جلوقشون ظفر نمون نظرقلی آوردند . (گرچه ماقضایا را کاملاً بیطرفانه و مطابق اصول فلسفی و علمی جدید تحلیل و توضیح میکنیم . اما اینجا دیگر عرق میهن پرستی ما گل کرد و عنان اختیار را از کف رها کردیم و دل بدریازدیم و این صفت شایسته و بایسته را از لحاظ قلقلک سجع و قافیہ روی قشون نظرقلی گذاشتیم . خوانندگان محترم بسرشاهدند که ما چنان احساسات ر قیقی در مقابل قشون کشی پرتغالی ها که فاصله آنها تا جزیره هرمز خیلی بیشتر بود از خود بروز ندادیم .) توضیح آنکه : توپ مرواری دیگر آن توپ مرواری قدیم نبود که هر کس میدیدمو به تنش سیخ میشد و زهره میتراکنایدو یا اقلاً " نریش میریخت . آنقدر خشک روئه اطلس و شلوار دپیت حاجی علی اکبر و شلیته دندان موشی بآن ساییده بودند و آنقدر جواهرات گرانبها به لب و لوجه اش آویزان بود که یک پابورژوا از آب درآمد بود و بیشتر بیدرد " موزه مردم شناسی " میخورد . وانگهی خود این توپ از خاله شلخته‌ها و غشهره‌ها بیشتر خوش می‌آمد تا از سربازان بیل مز سیل از بنا گوش در درفته خشن و غبار آلود و بوگندو که هی " الدرمد و بلدرمد " میکردند . چون در اثر تبلیغات زهر آلود دموکراسی ، این توپ طبعاً " صلح جو و دموکرات و طرفدار منشور بحر عمان و بیانیه بیت لحم شده بود . باری هندوها هر چه قربان صدقه اش رفتند ، بجائی نرسید و عاقبت در نرفت . حتی وقتی که فتیله اش را آتش زدند گلوله آن هفت متر خا رج شد و دوباره توی لوله اش برگشت .

اما قشون ظفر نمون که از بالای گردنه خبیراین منظره محیرالعقول را مینگریست ، خودش را باخت و باوجود دلغشه و سستی زانو فرا بردنی گرفت که آنسرش نا پیدا بود . نظر قلی که دید قافیه را باخته و خودش هم از هیبت توپ چیزی نمانده است که قالب تهی بکند ، فرمان داد چکمه اش را بز حمت از پایش درآوردند . دانه جوی که در چکمه اش انداخته بود ، از کود پای این نابغه عظیم الشاء ن ، سبز و شاداب سربه عرش کشیده بود . خوشه های جوراگند و در دهن خود انداخت و رویش هم یکمشت آب خورد . بعد چکمه را برداشت ، سه بار دور سر مبارکش گردانید و با تمام قوا ، بجانب سپاهمهاراجه کاپوت والا پرتاب کرد که یک مرتبه زمین شد شش و آسمان گشت هشت : به قدرتی خدا ، چنان بوی گندی از چکمه اش در فضا پیچید که سپاهمهاراجه تاب مقاومت نیاورد و همه بیهوش و بیگوش نقش زمین شدند . بیت :

سپاهان هند از یسارویمین ، فتادند چون کره خر بر زمین . (از آنوقت ببعد گاز خفه کننده عرض اندام نمود) نظر قلی هم نامردی نکرد ، به قلب سپاه زد و از کشته پشته ساخت . اول از همه ، توپ مرواری را اسیر و خلع جواهر کرد ، بعد هم به همچشمی سلطان محمود ، قصد سومات را نمود . داد خیمه و خرگاه زدند و بعد از آنکه گزلیک ها و چاقوها و دشنه ها و شمشیر های رنگ زده قشونش را حسابی تیز کرد و زهر آب داد ، به کرنال که رسید فرمان تاراج و قتل عام اهالی را صادر فرمود و کشتاری کرد که خون میآمد و لاش میبرد . فقط یک کلمه ورد زبانش بود به ترکی سره میگفت : " پول ایستیرم ، پول ایستیرم ! " ولیکن چون نظر قلی بیسواد بود از غارت و چپاولی که در هند بدست آورد ، بمضمون آیه

کریمه : " و اذا غنمتم من شیئی فان للهِ خمسهُ وللرسول ولذی القربی و
التیامی والمساکین . الخ . . . " رفتار نکرد : یعنی سهم خدا و رسول خدا و
خویشاوندان و یتیمان و فقرا را بالا کشید و بروی مبارک خود نیاورد . آنگاه
پادشاه عالیجاه به تعاقب مهاراجه کاپوت والا شتافت و چند نوبت با گبران
بی ایمان مقابله و مقاتله نمود و بسیاری از ایشان را به آتش دوزخ فرستاد و بیهر
دیار که میگذشت مراسم چپاول و غارت را بجای میآورد . تمام دارائی مهاراجه
کاپوت والا را چپو کرد و خودش را به خونخواهی خوشقدم باجی و به جرم بابگیری
دادشقه کردند و خیرالنساء خانم ، زن یائسه مهاراجه را بموجب شرع شریف
صیغه بیست و چهار ساعت خود نمود و دستور داد توپ مرواری را بسر پرستی
فیلبان گجراتی برای حرمش تحت الحفظ بفرستند - ولیکن اشکالی که
عرض وجود کرد این بود که لوله این توپ را باره رچار پائی حتی قاطر هم می
کردند ، فوراً بارور میشد و چون چارپایان آن زمان از لحاظ شیکی نمی خواستند
شکشان بلق بزند و از بجه باد بکند و میان سرو همسر پیرویدنا جلوه بکنند ،
از حمل لوله توپ شانه خالی کردند . بهمین مناسبت عوام معتقدند که
این توپ بیای خود راهش را کشیده و میدانم چرا از بندریوشهر به تهران آمده
است .

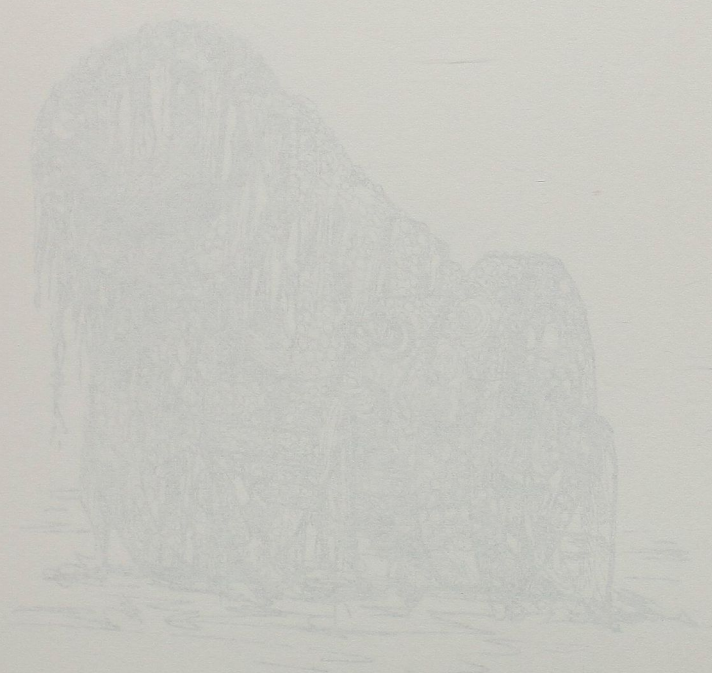
باری ، توپ مرواری را برای حرم شاه به پایتخت که درست معلوم
نیست مشهد و یا تهران بود آوردند . نظر قلی کهماز هندوستان برگشت ، دید
از دولت سرفیلبان گجراتی و نفس مجربش همه متعلقاتش آبیستن شده اند
غرق در شادی شد . فیلبان گجراتی را به خلعت شاهانه مفتخر گردانید ، سپس

شکر حضرت باری راجای آورد و مذهب سنی را فی المجلس طلاق داد و بسه
مذهب جعفری شیعه اثنی عشری خودمان درآمد و دادشهر را هفت قلم آرایش
کردند و هفت شبان و هفت روز آذین و طاق نصرت بستند و چراغانی مفصلی برپا
کردند و برای توپ مرواری ، بیاس خدما تشمیدان " ارگ " را بنا نمودند .
ولیکن چون جلو قنطاق بچه اش مهره " بین و بترک " آویزان بود ، همینکه
نوزاد خود یافت قلی را دید و چشمش به مهره بین و بترک افتاد ، فوراً " این
نابغه جهانگشا درقی ترکید و اهالی محترم میهنش را غرق دریای غم و اندوه
ساخت . اما بعد ها که این توپ مورد احتیاج کافه انام و جمهورناس قرار
گرفت ، جمعیت پایتخت بطرز لایشر زیاد شد ، بطوریکه آذوقه ممالک
محروسه کفاف اهالی راندا دوسال قحطی هشتاد و هشت پیش آمد . فوراً " قانونی
بقید سه فوریت از مجلس شورای ریش سفیدان گذشت که این توپ حق دارد فقط
سالی یک بار ، یعنی چهارشنبه آخر سال هنرنامهائی کند و مراد زنها را بدهد . این
بود تاریخچه توپ مرواری . والسلام ، نامه تمام ، ایام بکام !

.....

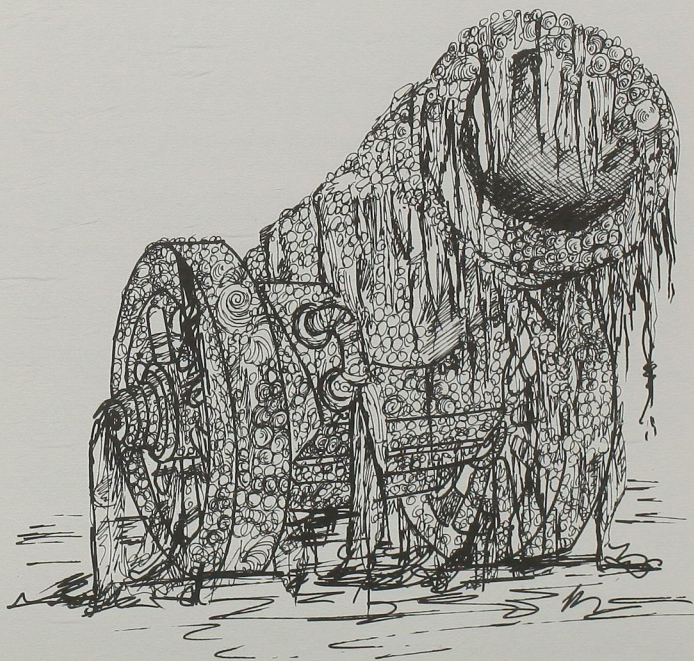
Handwritten text in German, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive script and is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. Some faint words and phrases are visible, such as "Handwritten text" and "Handwritten text".

101

✓

21 WA 264

Tûp=e murvari

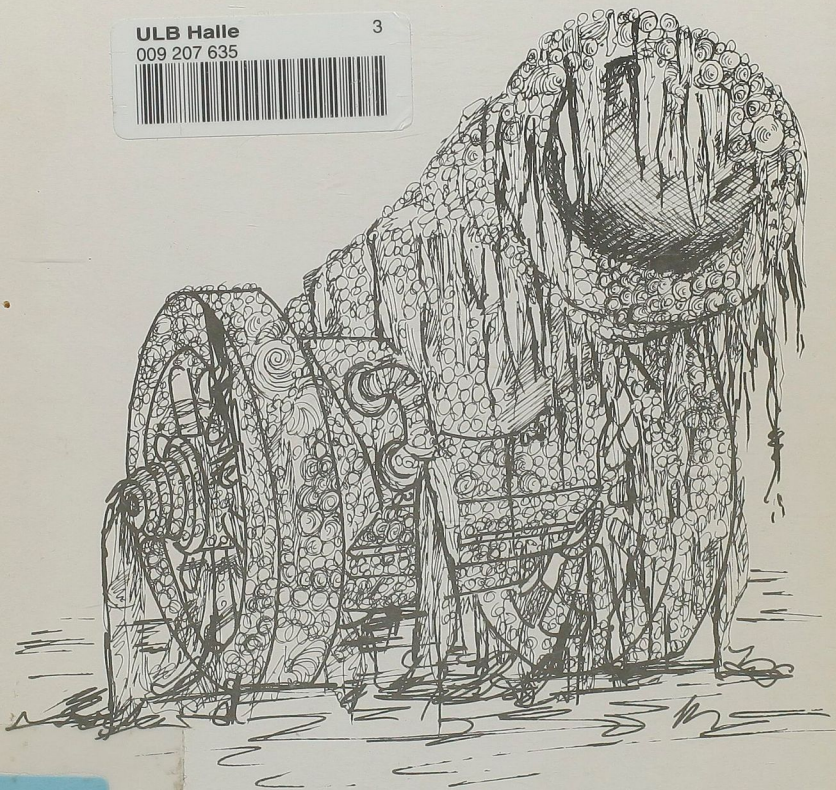
SADEGH HEDAYAT

ULB Halle

009 207 635

3

21

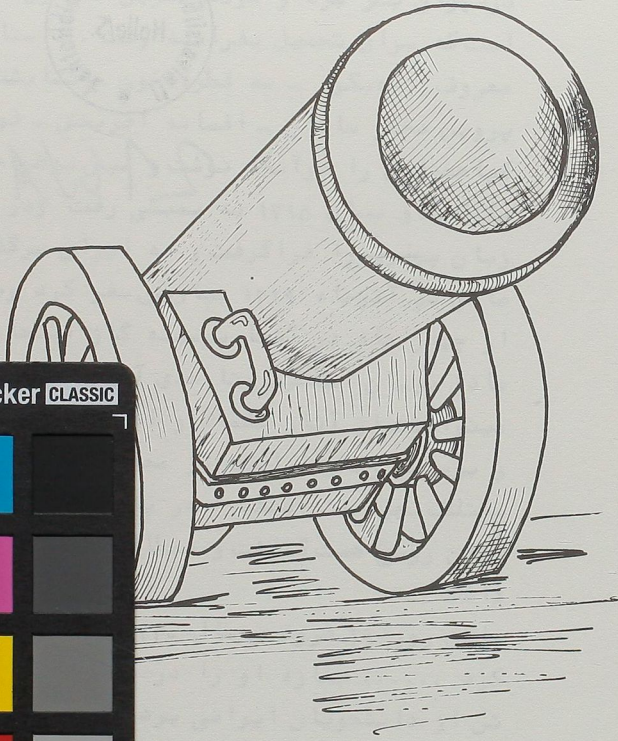
WA

264

سازمان جنبش ناسونالیستی دانشجویان
و دانش پژوهان و روشن بینان ایران

توپ مرواری

اثر: صادق هدایت

